XXVIII. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1972. DECEMBER 14.

Ludas Matyi

Év végi hajrá

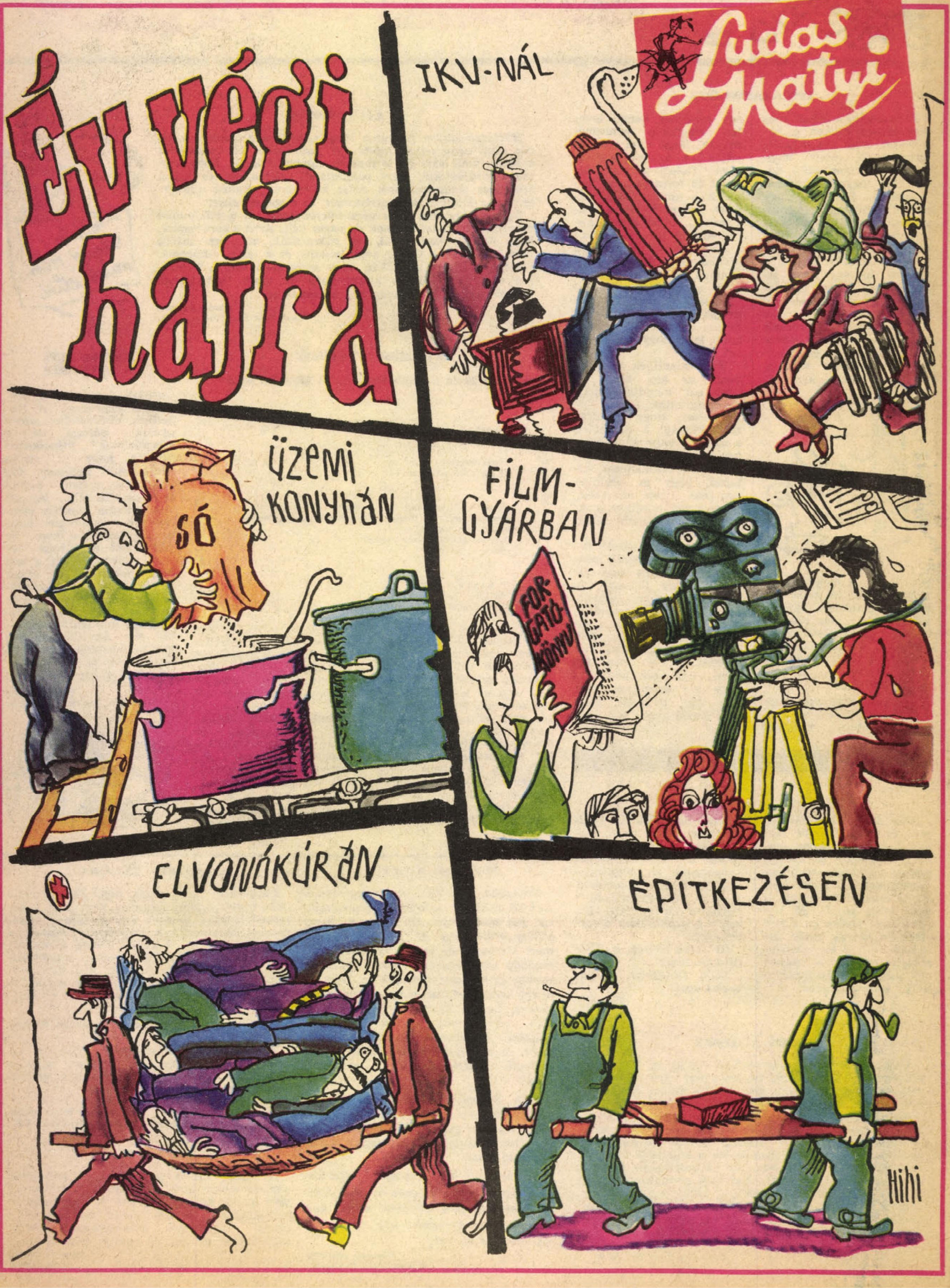
IKV-NÁL
ÜZEMI KONYHÁN
SÓ
FILM-GYÁRBAN
FORGATÓ-KÖNYV
ELVONÓKÚRÁN
ÉPÍTKEZÉSEN
Hihi

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

TITOKZATOS ÜGY

Panaszoslevél jelent meg nemrégiben ezeken a hasábokon, írója amiatt méltatlankodott, hogy megdrágult a ruhaszárító kötél. Bár fogyasztói árként világosan, félreérthetetlenül 20 forint volt feltüntetve rajta, mégis 28-at kellett fizetnie érte. Tudjuk, nem nagy ügy, de a vevő mégsem ugrál örömében a kötélen, ha egy ilyen jelentéktelen holmi egyszeriben negyven százalékkal drágább lesz!

A napokban megérkezett a szerkesztőségbe a Fővárosi Háztartási és Illatszerbolt Vállalat válasza, amelyben értésünkre adták, hogy: *„A fogyasztói ár változását a termelői árváltozás indokolja.”* Finom a fogalmazás, nem áremelkedést írnak, hanem árváltozást, a furcsa csak az, hogy ez a magyarázat teljesen ellentmond a termelő állításának.

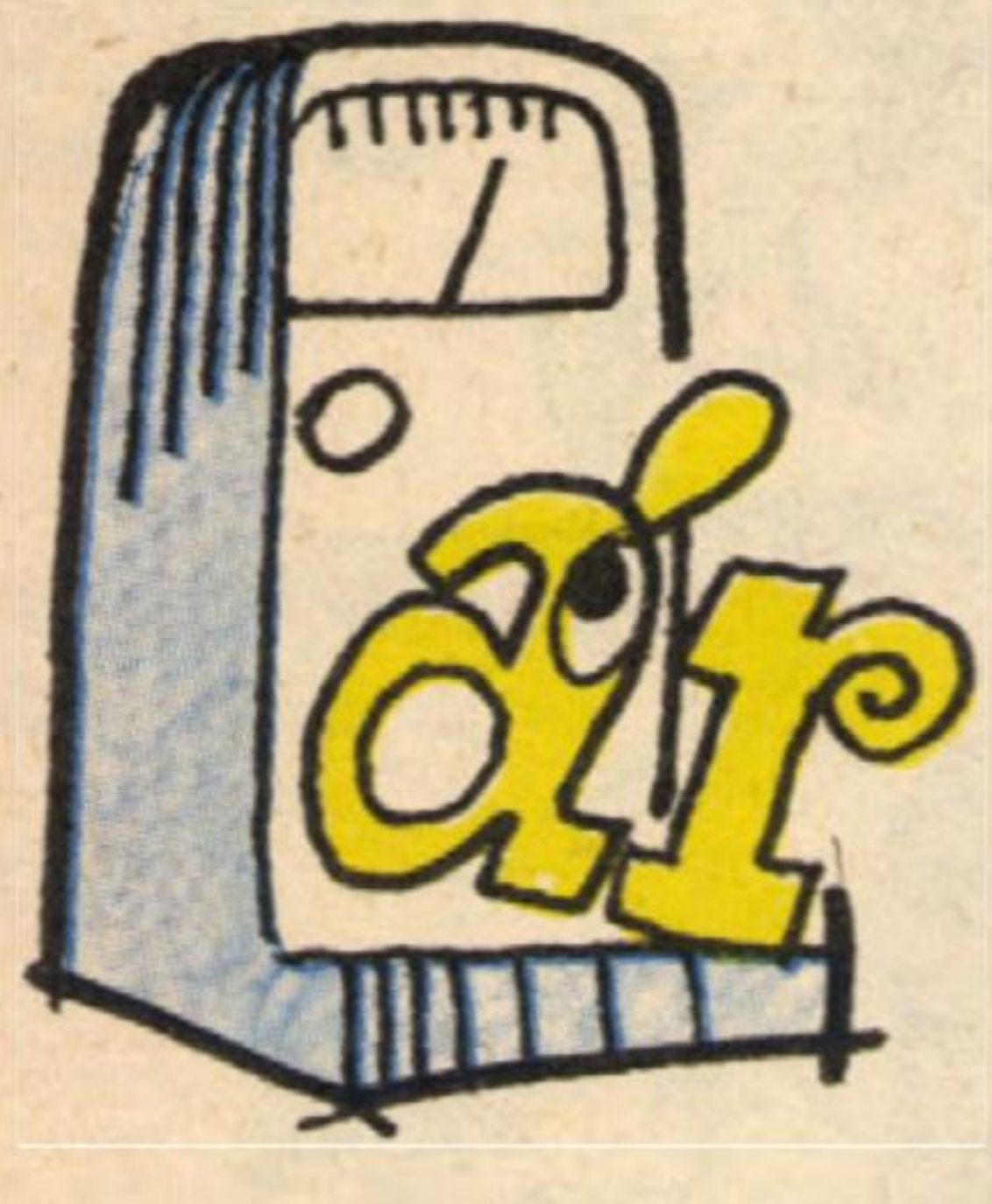

A Tápéi Háziipari Szövetkezet elnökétől ugyanis már korábban kaptunk egy sértődött hangú levelet, amelyben nehezményezte, hogy őket gyanúsítják az ár megdrágításával. Holott ők változatlanul 16 forintos áron termelik a kötelet, mint azelőtt, semmi közük a drágításhoz, abban csak a kereskedelem lehet a ludas.

Mindkét fél a másikra hivatkozik, s tagadja, hogy ő volna az oka az ár tetemes növekedésének. Szóval sem a termelő nem drágított, sem a kereskedelem, a kötél mégis drágább lett. Hogy lehetséges ez?

Ha valaminek feljebb megy az ára, többnyire nem azt mondjuk, hogy megdrágították, hanem inkább azt, hogy megdrágult. Például a gyümölcs, a zöldség, vagy adott esetben a ruhaszárító kötél. Nyelvünk érzékletesen kifejezi, hogy az áruknak van egy ilyen misztikus, titkos belső tulajdonságuk: meg tudnak drágulni. Csak úgy, maguktól!

Elindul az a vásott ruhaszárító is Tápéról, rendes, tisztességes termelői áron, s úgy félúton, kb. Lajosmizse táján, egyszerre csak elkezd drágulni és mire Pestre ér, már 8 forinttal drágább lesz. Hát tessék mondani, mit lehet itt tenni? Ki tud megregulázni egy szárítókötelet, hogy ne dráguljon meg csak úgy, magától, mert neki éppen ahhoz van kedve?

(r)

KÉT VÉGÁLLOMÁS

①

Késő őszi este. A Bethlen utca és a Baross tér sarkán harminc-negyven ember várakozik a zuhogó esőben. A 73-as trolibusz végállomásán három troli áll — üresen. De felszállni nem lehet rájuk. Jó néhány perc múlva az indító előre enged egy kocsit. Az utasok — ki-ki vérmérséklete szerint — elejtenek néhány megjegyzést a BKV udvariasságáról.

②

Késő őszi este. A 73-as trolibusz Marx téri végállomása. Vigasztalanul zuhog az eső. Trolibusz kanyarodik a Nagymező utca felől a végállomásra. A kocsi vezetője megáll a várakozó utasok előtt, akik máris felszállhatnak a szerelvényre.

Itt talán mások a BKV rendelkezései?

Több figyelmet és udvariasságot!

G. Sz.

HIDEG A GYORS

Eddig türelmesen „ücsörögtem” végig az utat Püspökladánytól Budapestig, de most már egyre hidegebb van, és szinte mozdulni sem tud az ember leszálláskor, amikor megérkezik a Nyugati pályaudvarra.

Veszprémben tanulok, és minden héten, hétfőn, a Mátészalka—Budapest között közlekedő 6707-es számú gyorsvonattal jövök el hazulról. Ezt a vonatot még *egyetlen egyszer sem fűtötték*. Ha a kalauztól kérdezzük, mi az oka ennek, nem tud rá érdemleges választ adni, sőt, meg is sértődik. Már arra gondoltunk, hogy a MÁV meg akarja szüntetni a hétfő reggeli gyorsvonatot, és ezzel a „hideg fogadtatással” próbál megszabadulni utasaitól, így könnyen kijelentheti, hogy „érdeklődés hiányában” a járatot leállítottuk.

P. K.,
Veszprém, Tolbuhin u. 20.

LELTÁROZÁS

Hűtőszekrényem fűtőlapja kiégett, hívtam a Gelkát. A hívás után négy napra kijött egy fiatalember és konstatálta a hibát, amit már én is tudtam. Egyben közölte, hogy nem tudja megjavítani, mert vállalatánál leltároznak és így a szükséges alkatrészt nem tudja kivételezni. Ennek ellenére letépte a jótállási jegy szelvényét, és magával vitte.

Újabb négy nap után újra telefonáltam, és a telefonban megerősítették: leltároznak és várni kell. Arra a kérdésemre, hogy meddig kell várni, azt válaszolták, hogy azt sajnos nem tudják — a Gelka nagy vállalat és a leltár elhúzódik.

Nagyon kérem a Gelkát, hogy szervezzék meg a leltárukat úgy, hogy közben eleget tudjanak tenni legfontosabb funkciójuknak, a lakosság szolgálatának is.

Varga Ferenc,
Budapest IX., Knézits u. 6.

Leltár miatt nem működik

SZANSZKRIT TÁVIRAT

November 23-án az alábbi titokzatos táviratot kaptuk:

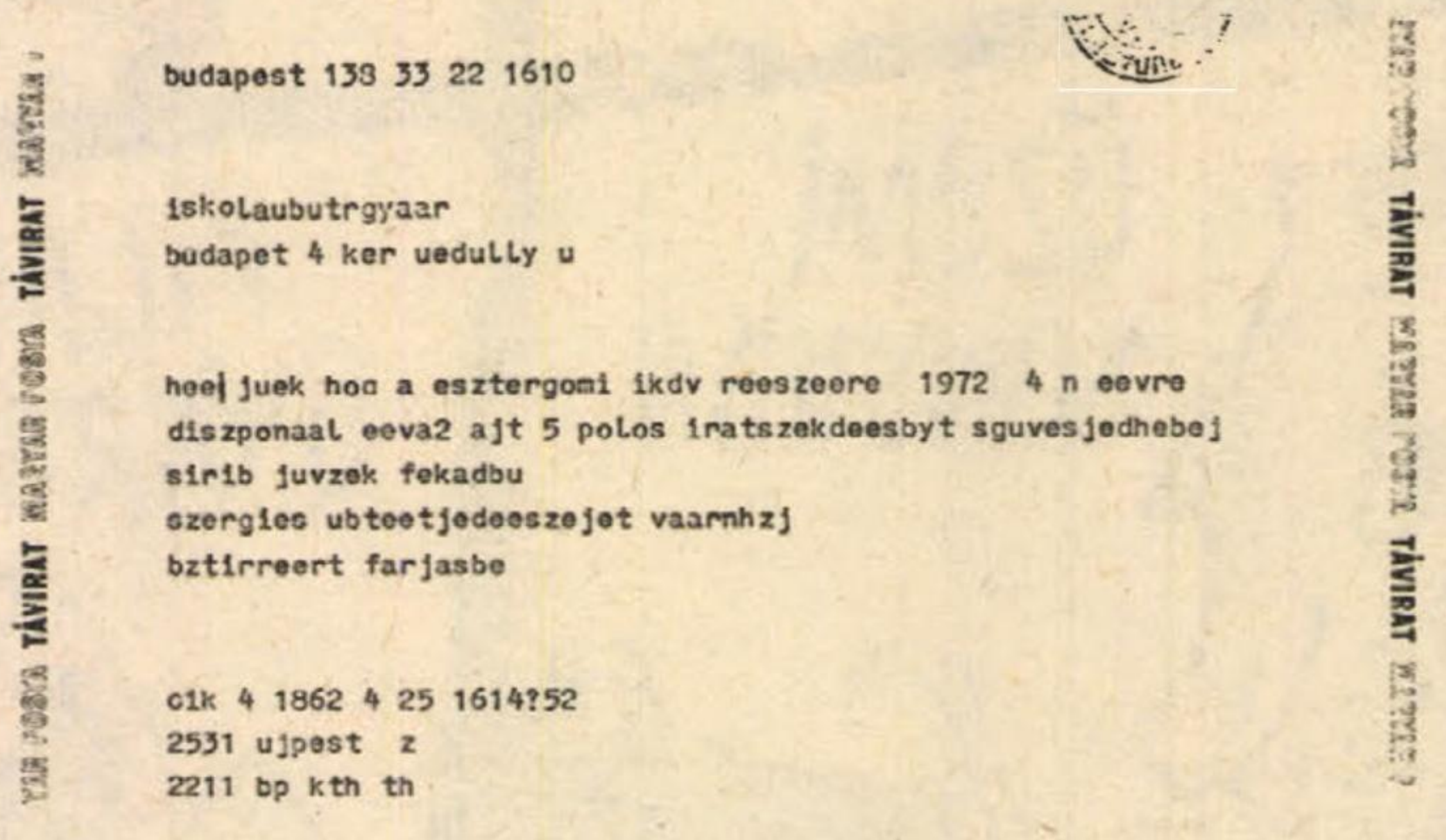

```
budapest 138 33 22 1610


iskolaubutrgyaar
budapet 4 ker uedully u


hee| juek hoo a esztergomi ikdv reeszeere  1972  4 n eevre
diszponaal eeva2 ajt 5 polos iratszekdeesbyt sguvesjedhebej
sirib juvzek fekadbu
szergies ubteetjedeeszejet vaarnhzj
bztirreert farjasbe


c1k 4 1862 4 25 1614?52
2531 ujpest  z
2211 bp kth th
```

TÁVIRAT
TÁVIRAT
TÁVIRAT
TÁVIRAT

A szöveg elemzése intenzív szellemi pezsgést idézett elő vállalatunknál. Többféle értelmezés született: egyesek szerint a távirat második fele a Koránból vett idézeteket tartalmaz, mások szerint ószanszkrit átkokat — esetleg a késedelmes szálíitásra való utalásként.

Bármi is legyen a rejtjeles szöveg értelme, a férfiasan tömör „sirib juvzek fekadbu” szavak nem hagynak kétséget afelől, hogy a feladó kíméletlenül végrehajtja a kilátásba helyezett szörnyű fenyegetést, hogy „bztirreert farjasbe”!

Bízunk a Posta lankadatlan buzgalmában és várjuk, hogy az irányítószámokat tartalmazó füzetecskék után a Táviratok Értelmező Szótára is megjelenik!

Iskolabútor- és Sportszergyár
Kereskedelmi főosztály

MÁR MEGINT A HELYJEGY

Győrbe utaztam az Arabona expresszel. A Keletiben elsőosztályú jegyet akartam váltani, de a pénztárosnő sajnálkozva közölte, hogy az elsőre nincs már helyjegy, így kénytelen voltam beérni egy másodosztályú jeggyel.

A vonaton azonban meglepetten tapasztaltam, hogy az első osztályú kocsi tíz fülkéjében mindössze hat utas utazott. Nem értem hát, miért kellett akkor mégis, több más utastársammal együtt, a másodosztályra szorulnom? Hiszen így mindenki rosszabbul járt. Én is, mert kényelmetlenebbül utaztam, de a MÁV is, mert kevesebb lett a bevétele.

Kálnai Attila
Bp. XX., Baross utca 54/a.

ALKALMI KESZTYŰ

November 15-én, a nagyszénási ÁFÉSZ ruházati boltjában, vásároltam egy pár bőrkesztyűt 210 forintért. Nem sokáig örülhettem az új kesztyűnek, mert másnap már fesleni kezdett. Harmadnap visszavittem a boltba, blokkal együtt, és kértem: cseréljék ki. Nem a pénzt kértem vissza, mert nekem nem pénzre, hanem kesztyűre volt szükségem, mivel motorkerékpárral járok dolgozni. A boltvezető sajnálatát fejezte ki, de — mint mondotta — nem tud segíteni. „Biztosan nagyot emeltem vele.”

Nem tudom, harminc kilométeres motorozás alatt mekkorát lehet a motorkormányon emelni? És különben is, jobb kezes vagyok, miért feslett ki a bal kesztyűm?

A boltvezető azzal vigasztalta szomorú lelkemet, hogy ez csak alkalmi holmi. Rendben van, de azért sokba kerülne minden harmadik nap 210 forintos kesztyűt venni!

Szaszkó Sándor,
Nagyszénás, Svábföld

A CÍMZETT VÁLASZOL

Lapjukban szóvá tették, hogy Varga Ferenc bakonyszentlászlói panaszos nem tud a kereskedelemben Niagara szivattyújához lapátkereket beszerezni. A szivattyút vállalatunk gyártja és minden hozzánk érkező alkatrészigényt azonnal kielégítünk. Sajnos, a panaszos nem vállalatunkhoz fordult, ami által sok bosszúságtól megkímélhette volna magát. A keresett alkatrészt postán elküldtük címére.

Székesfehérvári Finommechanikai Javító Vállalat

A Tüske utcai társasházak ügyében írt bíráló cikkükre válaszolva közlöm, hogy a munkák befejezésére az OTP-vel a szerződést megkötöttük.

Balogi Hugó elnök,
Budapest, XIII. ker., Lakáskarbantartó KSz.

GÁZKARIKA

A Ludas Matyi november 9-i számában panaszkodtam amiatt, hogy gáztűzhelyemre nem kapok karikát. A levél nyomán nagyon sok segítőkész olvasó jelentkezett, és valósággal elhalmoztak gázkarikákkal. Jóleső segítségüket ez úton is nagyon köszönöm.

Illos Endréné,
Budapest

PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÁS

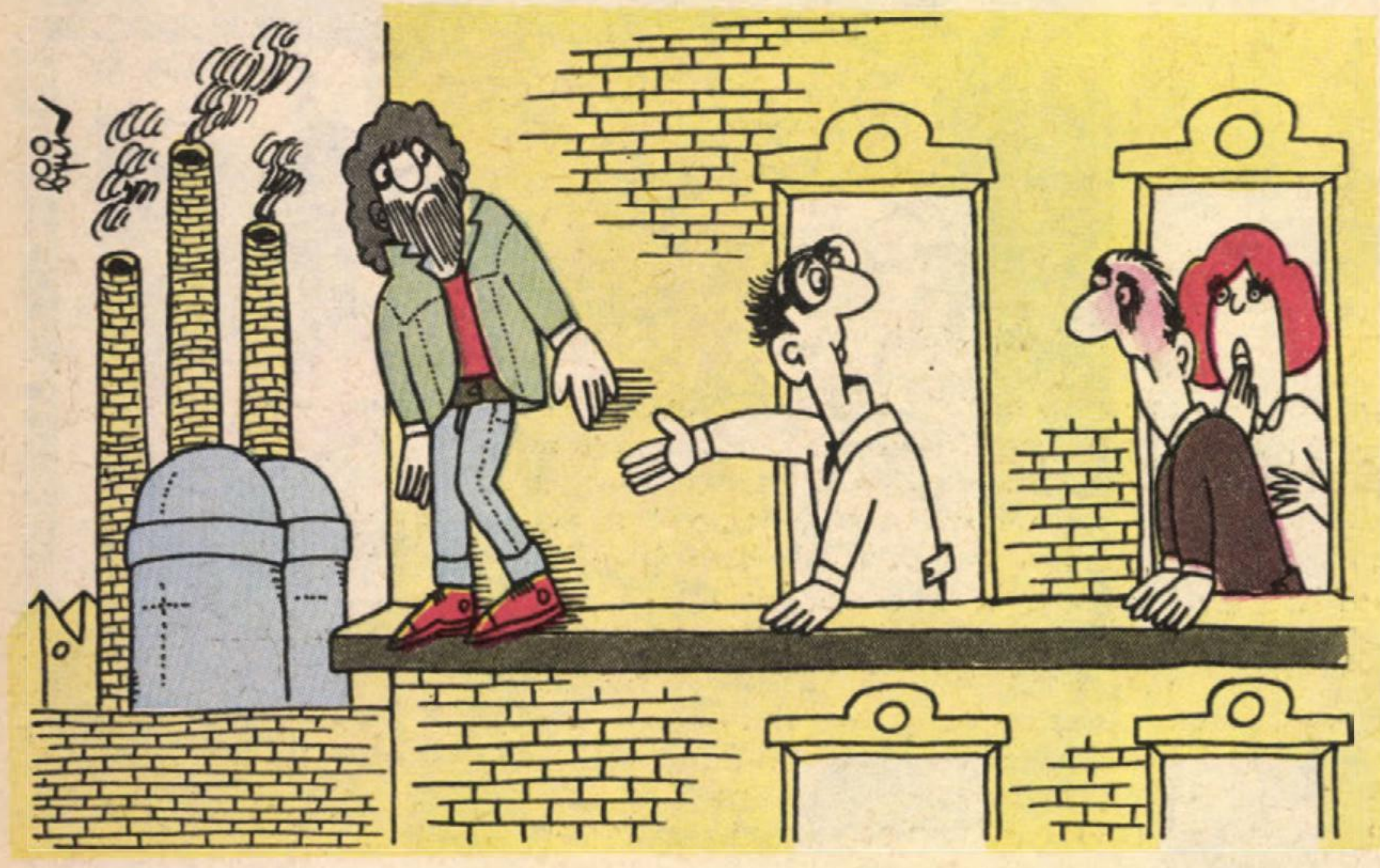

– Csak néhány szakmát ajánlottam neki...

NIXON ÉS A VIETNAMI HÁBORÚ

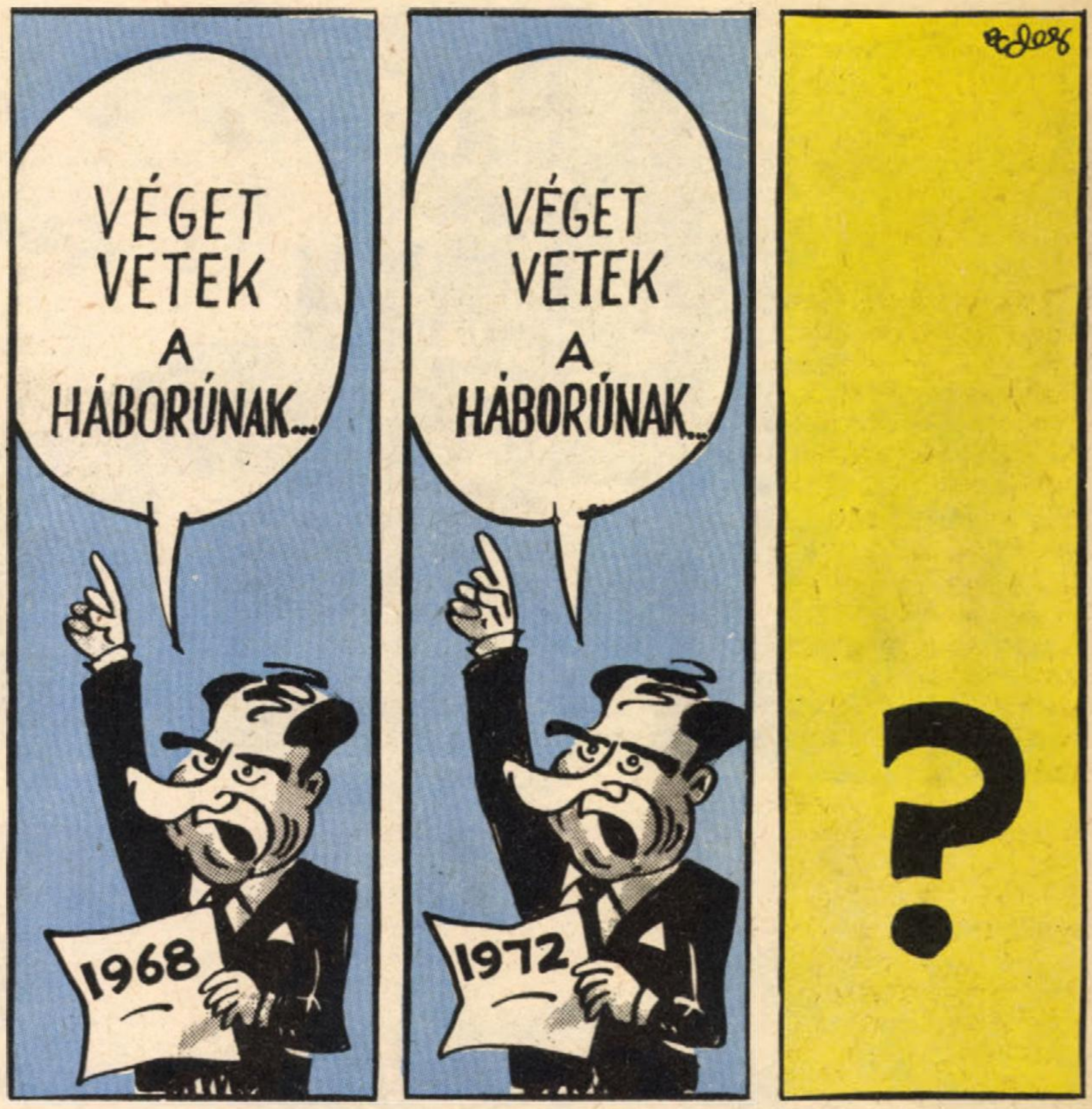

(„Morning Star", London)

EGYSZEMÉLYBEN?

Az angol parlamentben javaslatot terjesztettek elő, hogy bizonyos kérdések megoldására népszaporodási minisztert kellene kinevezni. Heath a javaslat ellen foglalt állást:

– Egyetlen miniszter nagyon keveset tehet ebben az ügyben.

Egy és más

①

Fogjanak le! Könyörgök, fogjanak le és kötözzenek az árbochoz, miként azt Odüsszeusszal tették útitársai, vagy — árboc híján — kötözzenek a közeli busz-megálló oszlopához vagy bármihez, mert a kirakatból olyan szirén énekel, aminek nem tudok ellenállni, ha le nem fognak, meg nem kötöznek, bizisten bemegyek és megveszem a szirént, noha azt sem tudom, hogy micsoda, nincs rá szükségem, arról nem is beszélve, hogy ezerkétszázhúsz forintba kerül.

A kirakat, amelyről szó van, természetesen egy papírüzleté; más kirakatot megnézni eszembe se jut. Ruha, cipő, ékszer, divatáru nem érdekel, rájuk se nézek; csak az írószerek, blokkok, tömbök hatnak rám, de annyira, hogy elgyengülök, s az eszemet vesztem tőlük. Annyi finom papirosom (bel- és külföldiek), tollam, ceruzám van otthon, hogy ha száz évig élnék s írnék egyfolytában, akkor is elég lenne, s most ime, mit látok az ÁPISZ kirakatában? Csudaszép. Jaj, de gyönyörű. Nem hiába drága.

Nem tudom, hogy micsoda. Elegáns, lapos szürke doboz, selyemmel bélelve, benne a gyártó — valószínűleg német — cég neve és persze a portéka: hat fekete töltőtoll-szerű valami, mindegyik alatt apró felirat, hogy azt mondja: 0,5 mm, 0,8 mm, 0,9 mm — s így tovább. Bizonyára a hegyük vastagságát jelzik a feliratok, s mellettük egy kis üveg, abban valami folyadék, talán tinta vagy festék, vékony kis cső lóg ki az üvegből, gondolom azzal lehet a folyadékot áttölteni a tollakba — csudálatos az egész úgy ahogy van, kecses, finom holmi; kérem, ne is fogjanak le, mert úgyis kiszabadítom magamat a kötelékeimből és berontok az Ápiszba, hogy megvegyem ezt a csudálatos izét (míg el nem fogy), megveszem, hazaviszem, beteszem a fiókomba, néhány hétig még meg-megnézegetem s aztán ott fog kushadni a többi gyönyörűséges holmival együtt az idők végezetéig.

②

„Jó a továbbítás." „Rossz a továbbítás." „Pontos a továbbítás." „Hibás a továbbítás." Továbbítás, továbbítja, továbbítaná, továbbította — amikor ezt a *továbbítást* már hatszázadszor hallom a sportriportertől, nevetnem kell. Nagyrabecsült kollégám úgy fél a „passzol" („passz") szavaktól, mint ördög a tömjénfüsttől. Elhitte a jó szándékú, de olykor túlbuzgó nyelvmagyarítóknak, hogy magyar fuballista nem *passzol,* hanem *továbbít.* Holott a „passzol" — nem beszélve arról, hogy legjelesebb szépíróink is használták — benne van a Magyar Nyelv Értelmező Szótárában is (teljes joggal). De hát miért ne használhatnók mind a kettőt, egyszer az egyiket, máskor a másikat? Megártana a sportnyelvnek egy kis változatosság? Nem. Egyáltalán nem. Amiként mit sem árt, hogy a sport-szaklap az olimpián részt vett sportolót *olimpiás*nak nevezi, a többi lap (csekélységemmel együtt) *olimpikon*nak. Már régen így van ez és még mindig nem dűlt össze a világ.

③

A rádió és a tévé riporterei nem fogják rossznéven venni tőlem, ha szóvá teszem, hogy túl nagy buzgalmat fejtenek ki a hibás magyar hangsúly elterjesztésében. A magyar nyelv a jelzős szerkezetekben a jelzőt hangsúlyozza és nem a jelzett szót. Így mondjuk: PIROS alma és nem így: piros ALMA. Ennek megfelelően a meginterjúvolt személyt így kell megkérdezni: MILYEN tervei vannak? és nem így: milyen TERVEI vannak? Rádióból, tévéből szinte kivétel nélkül a hibás hangsúly hallható. Miféle OKAI, oppardon MIFÉLE okai lehetnek ennek?

④

Milyen mulatságos tud lenni a legkitaposottabb közhely is, ha a „megfelelő" helyen alkalmazzuk őket! Én legalábbis jól mulattam azon, hogy a tévében valaki beszélgetést folytatott egy büntetését töltő fegyenccel, majd így folytatta: „...szavaiban nincs okom kételkedni." Nem kisebb mulatságot szerzett az a kis hírlapi glossza sem, melynek szerzője abból az alkalomból, hogy Mark Spitz 5 millió dolláros reklámszerződést kötött, így rója meg az úszófenomént: „aprópénzre váltotta a tehetségét". Az Egyenlítő hosszával való dobálózás sem ritka. Szelíden meg is korholtam érte egy kollégát:

— Azt írtad, hogy egy tanyasi iskolásgyerek általános iskolai tanulmányai alatt annyit gyalogol, hogy azzal körüljárhatta volna az Egyenlítőt. Nos, ha napi átlagosan 10 kilométeres gyaloglást számolok, ami nem kevés, és évente kétszáz tanítási napot, akkor a nebulónak 20 évig kell általános iskolába járnia, hogy a 40 000 kilométeres Egyenlítőt legyalogolja.

— Nincs más gondod, mint utánaszámolni az ilyesminek? — kérdezte mérgesen. Azt feleltem:

— Van más gondom is, de az újságírók felületes munkája mód felett bosszant. Mi ugyanis a selejtmentes, pontos, lelkiismeretes munkát követeljük riportban, vezércikkben, glosszában. Nem illik vizet prédikálni és bort inni.

⑤

Tábla egy fogászati rendelő ajtaján:

FELEK FOGADÁSA
és
FOGAK FELEDÉSE

⑥

Pest már megint kitalált egy új vicc-típust. „Jó hír — rossz hír" — így nevezhetnők legfrissebb viccszerkezetet. Egyik szép példája: „Emberek!" — kiáltja a gályarabok hajcsárja — „van egy jó hírem és van egy rossz hírem. A jó hír az, hogy ma ebéd után mindegyikük kap egy liter bort. A rossz hír az, hogy ebéd után a gálya kapitánya vízisízni akar!"

Szokásomtól eltérően mért mesélek viccet? Mert — egy újságcikk olvasása nyomán — nekem is eszembe jutott a fentihez hasonló jellegű kedves vicc. Íme:

Van egy jó hírem és van egy rossz hírem.

Jó hír az, hogy hatalmas apparátussal ellenőrzik az iparcikkek minőségét.

Rossz hír az, hogy az ellenőrzéstől az iparcikkek minősége semmit sem javul.

(t.)

VÉDJÜK VIZEINKET!

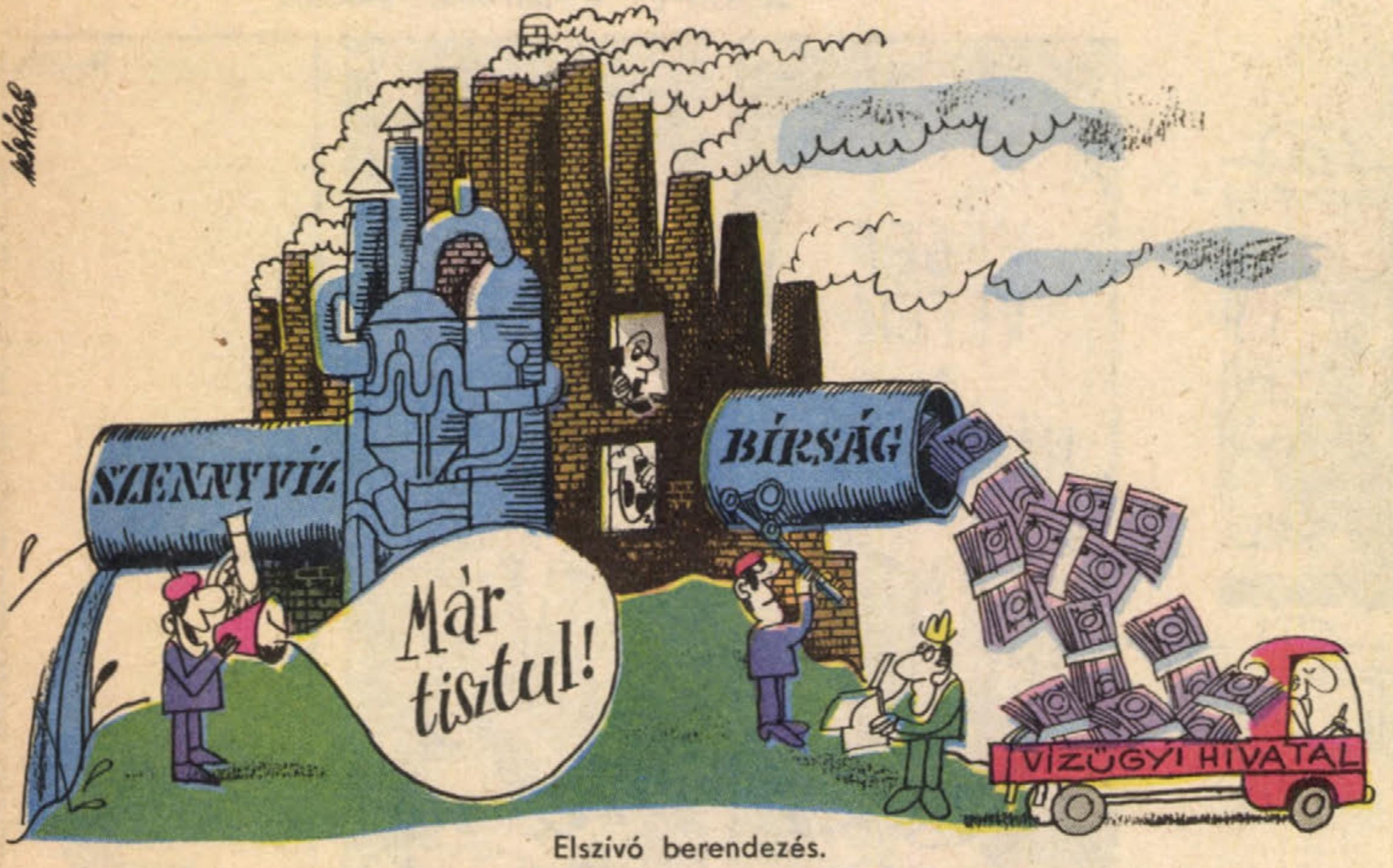

Elszívó berendezés.

IMPORTBÚTOR A KIS LAKÁSBAN

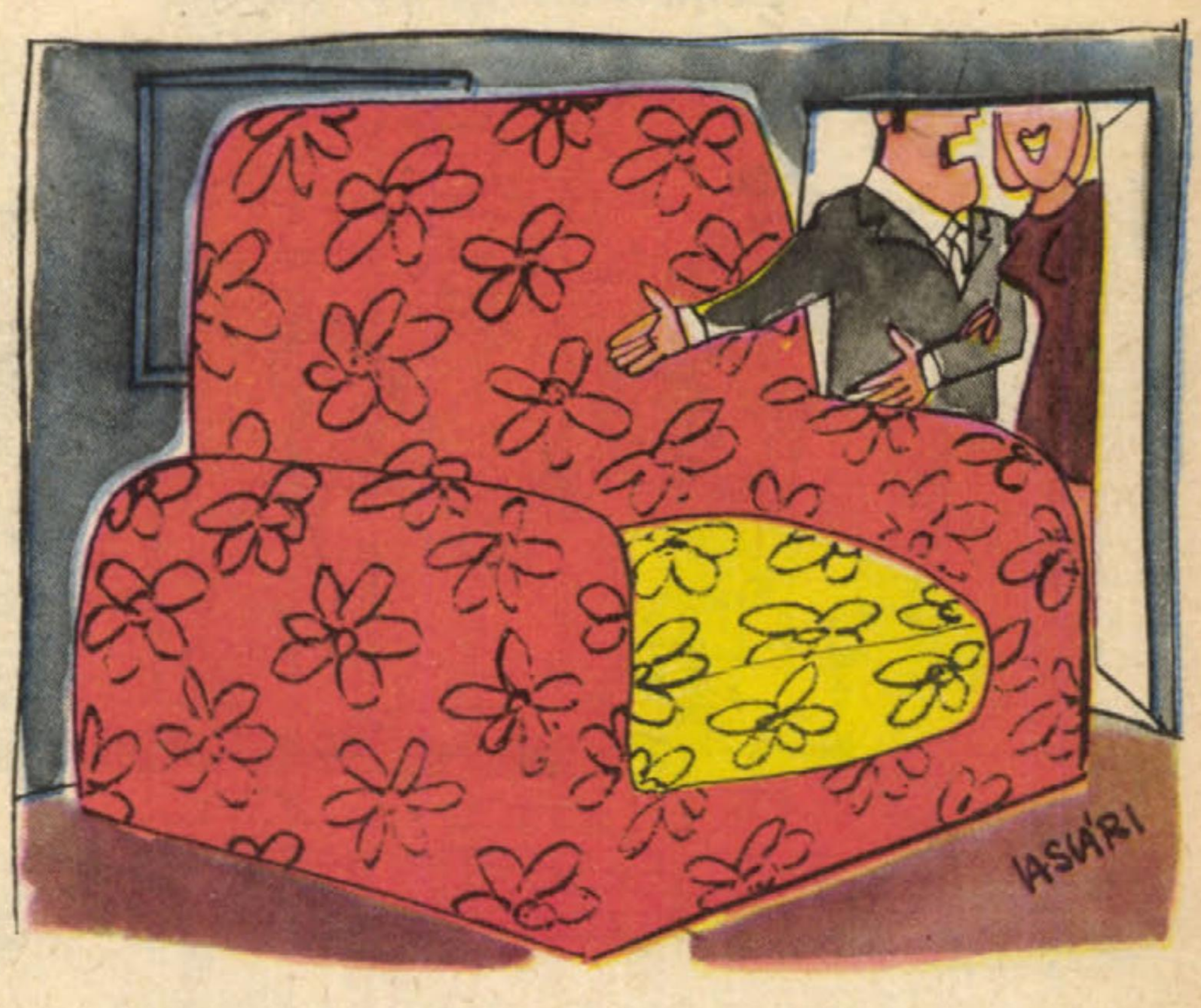

– Hogyan tovább?...

ÖRÖM

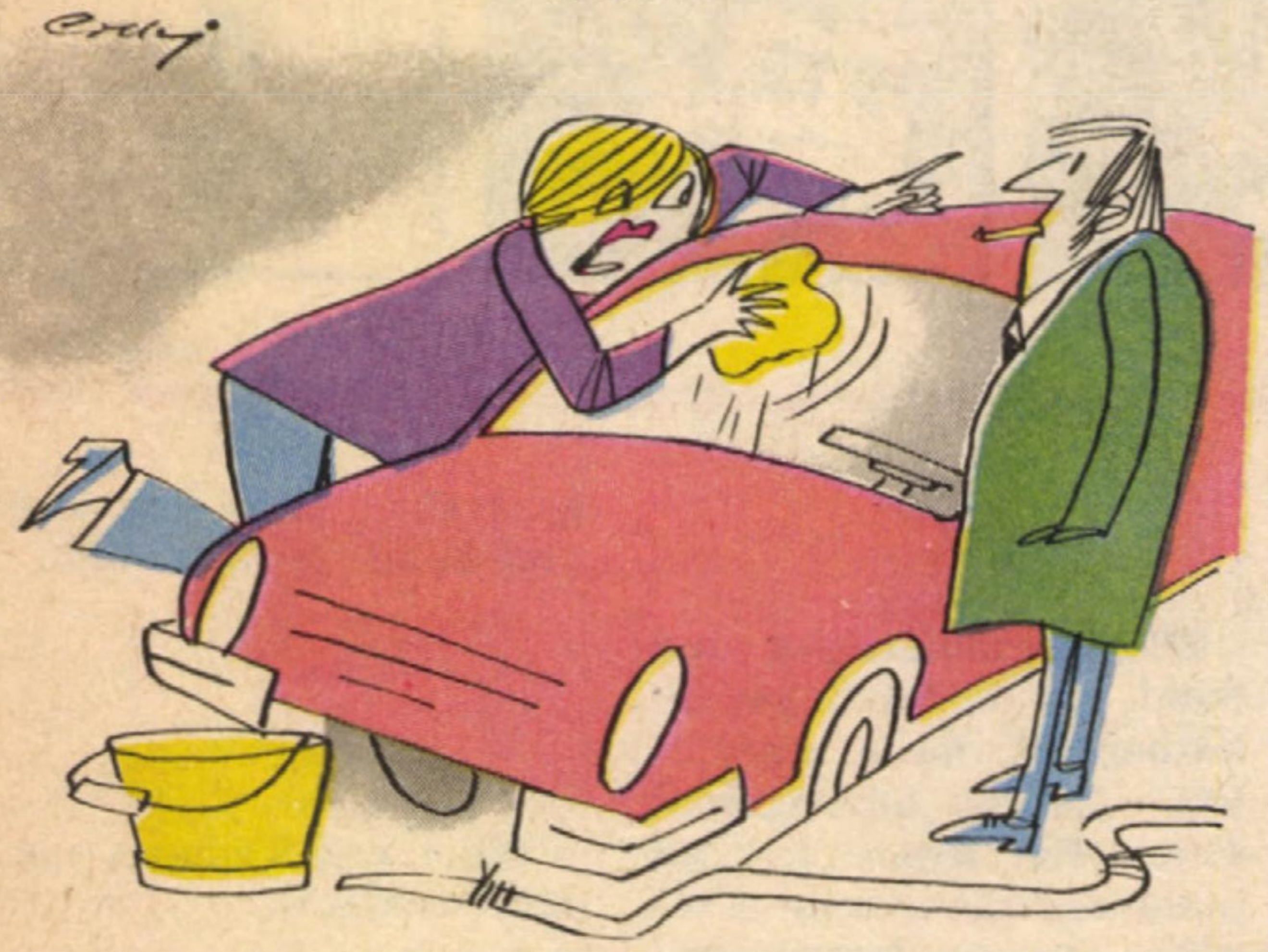

– Jó, hogy nincs gyerekünk, mert akkor még azt is én fürdethetném!

ÚJ MUNKAERŐ

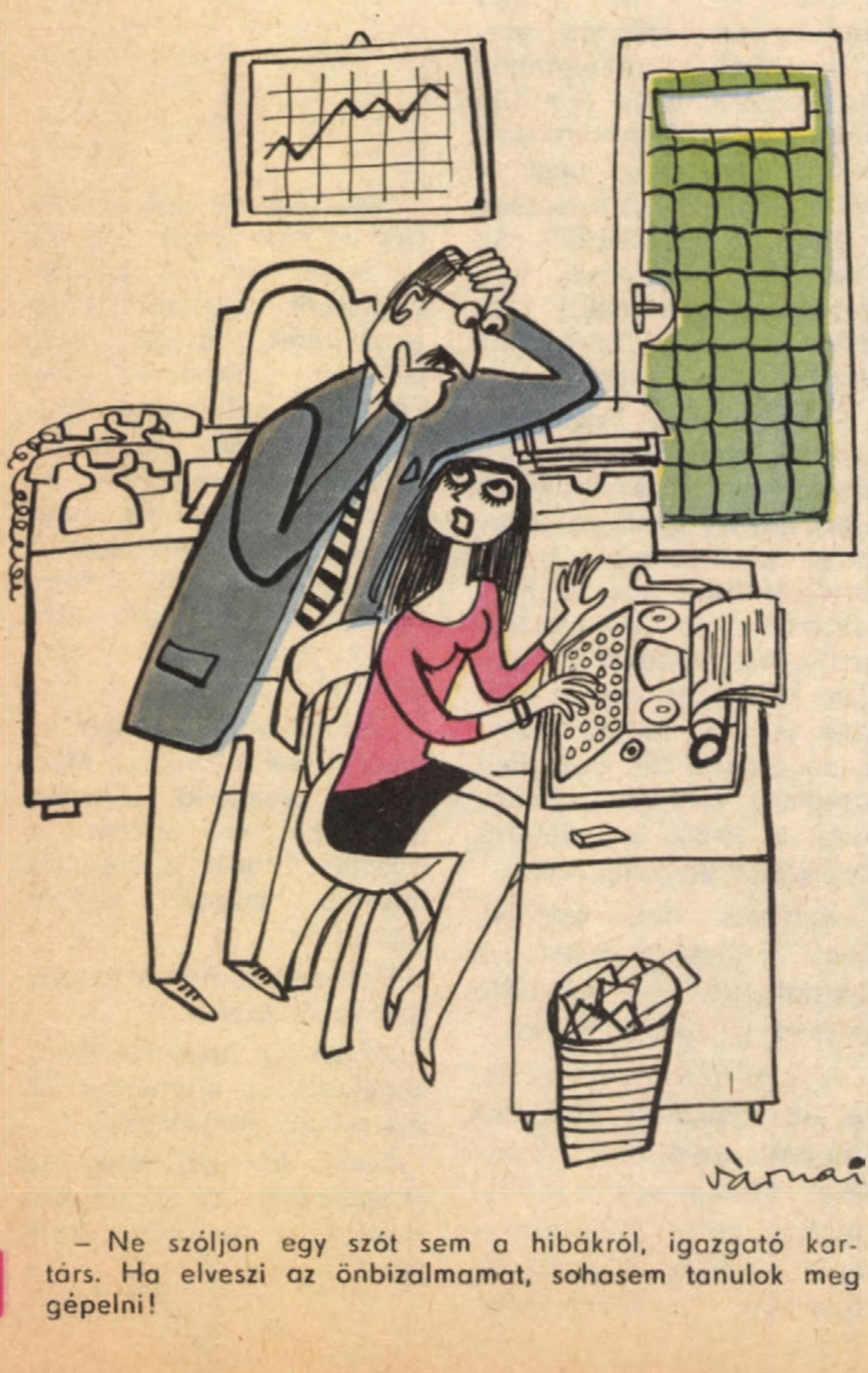

– Ne szóljon egy szót sem a hibákról, igazgató kartárs. Ha elveszi az önbizalmamat, sohasem tanulok meg gépelni!

HÁROM STÍLUS-VIRÁG-csokorban

ALAPJÁBAN VÉVE

Alapjában véve nincs is semmi baj ezzel a gyakorta hallható stílus-fordulattal: alapjában véve..

Búkergető, derűlátó, bizakodó szó ez az „alapjában". Ha nehezményezünk valamit, berzenkedünk, lázadozunk, lám közbeszól: alapjában véve fölöslegesen izgatjuk magunkat. Nincs itten semmi baj. Ez van!

Vannak ugyan még hibák, vannak önző, hatalmaskodó, harácsoló emberek, de alapjában véve bizakodhatunk jövőnkben, fejlődésünkben, emelkedő életszínvonalunkban.

Barátomat faképnél hagyta a bestia. „Tudod — zokogta —, alapjában véve még mindig imádom..."

Egy másik druszám, nagy kártyás, állandó pechére, pocsék lapjárására, nem csekély veszteségeire panaszkodik, de hozzáfűzi: „Alapjában véve ez még mindig a legolcsóbb szenvedély, szórakozás..."

Torzonborz, papagáj-ruhás fiatalokról folyik a vita. A többség védelmébe veszi: csak feltűnősködnek, alapjában véve jó gyerekek ezek, még osztályvezető is akad közöttük.

De néha visszájára fordul a kép.

Egy szép, sokemeletes ház *alapjában* rossz — megroggyan, összeomlik. De semmi baj, felépítik újra — jobban. Addigra kiderül, hogy nem hibás a tervező, a kivitelező, a műszaki ellenőr. Senki sem hibás!

Alapjában véve...

KÜLÖNBEN IS

„Nem állhatom ezt a Kovácsot — dörmögi a csoportvezető —, lassú, elakad a kezén a munka, nem fejlődik. Különben is rossz a kapcsolata a munkatársaihoz. Előbb-utóbb kipaszírozom innen."

Ez meg a labdarúgószakosztály vezetőjének a nyilatkozata a 4:0-ás vereség után: „Négy kulcsemberem hiányzott, három sérült és egy sárgalapos. Különben is ilyen felázott, csúszós pályán nem születhetik reális eredmény."

Ki hiszi? Különben is eleve gyanús, ha valaki így érvel. Ha igaza van, azt minek toldozgatja, a második helyre szoruló második érv meg mire szolgál? Különben is: miért nem azzal kezdték...?

AHHOZ KÉPEST

Ez-az, itt-ott, bizony éppen elég drága az üzletekben. De ahhoz képest — vigasztalódunk —, hogy ugyanaz import-változatban mennyibe kerül, tulajdonképpen nem is olyan drága.

Ahhoz képest, hogy milyen iszonyatos látványt nyújtott a helyszín — olvashatjuk —, a karambol elég szerencsés kimenetelűnek mondható. Mindösszesze egy súlyos sérültet vittek el a mentők.

Ez is előfordul: ahhoz képest, hogy miket hallhatni manapság a rádióból, ez a Bartók még egészen jól élvezhető.

Mint hírlik, a közönség nem látogatja, de ahhoz képest, hogy egy elsőfilmes rendező alkotása, a film tisztességes, becsületes munka.

Idős művész énekel a pódiumon — ahhoz képest, hogy hetven esztendős, valóban bámulatos a produkciója.

Csiklandoz az idea, hogy trombita-estet rendezek. Ahhoz képest, hogy trombitálni egyáltalán nem tudok, valami majd csak kialakul.

Alapjában véve nem is tudom, miért mondom el mindezeket. De ahhoz képest, hogy okosabb nem jut az eszembe... Különben is csak enyhítő körülményekben bővelkedünk. Ritkább az egyszerűen, egyenesen, tisztán, világosan szókimondható őszinte vélemény.

Molnár Jenő Antal

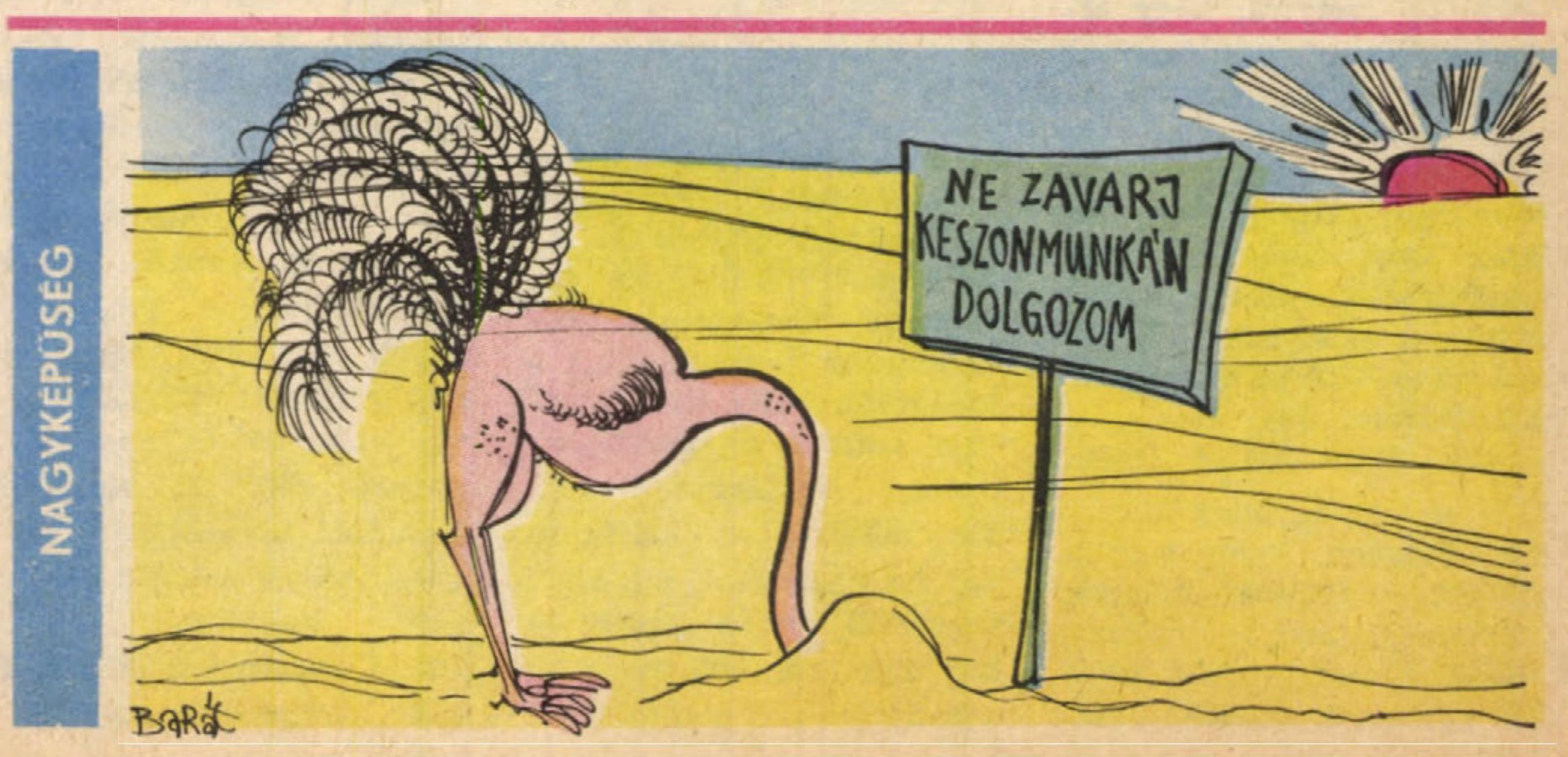

NYUGTALAN FÉRJ

– És mit főzöl három hét múlva, szerdán?

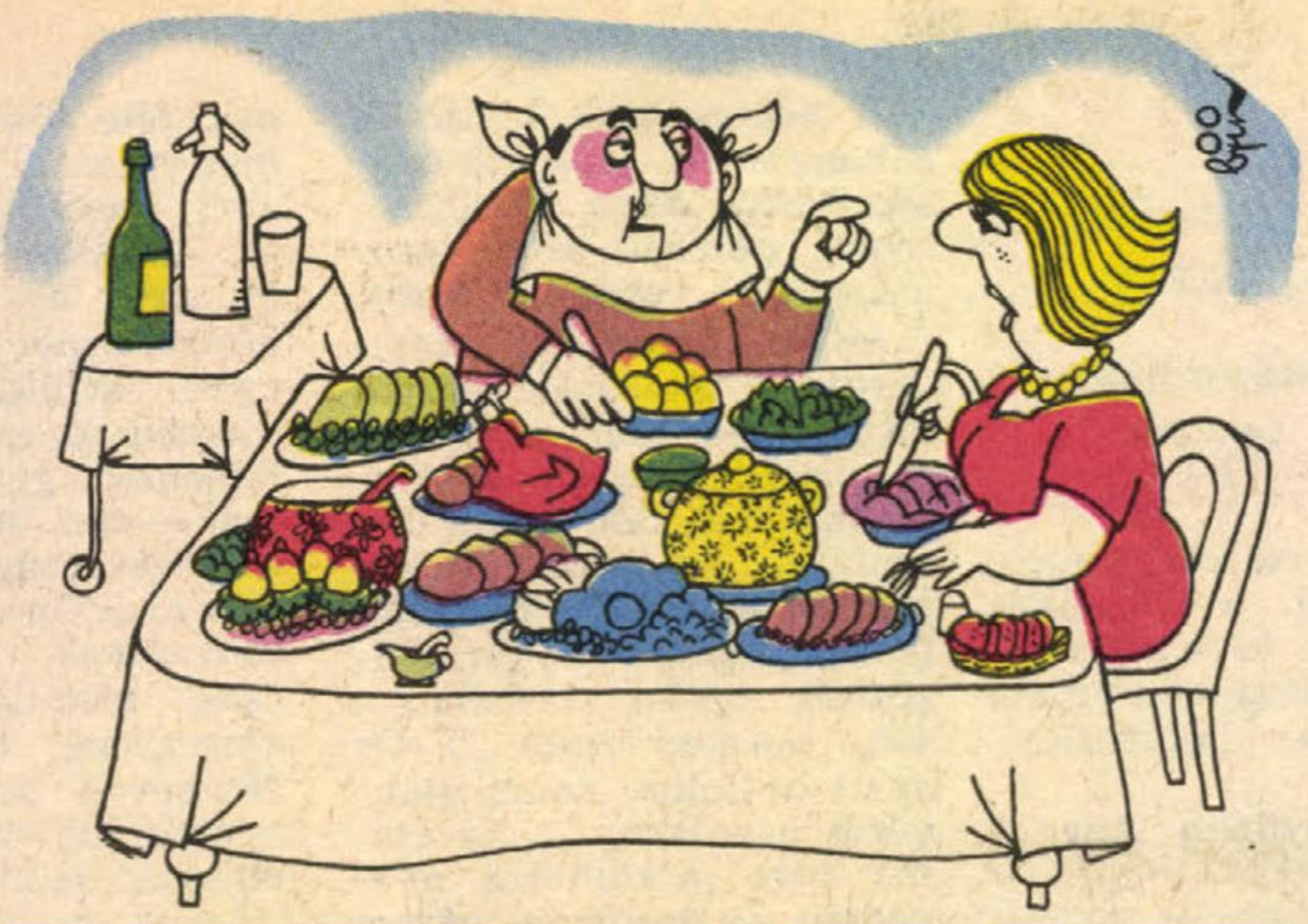

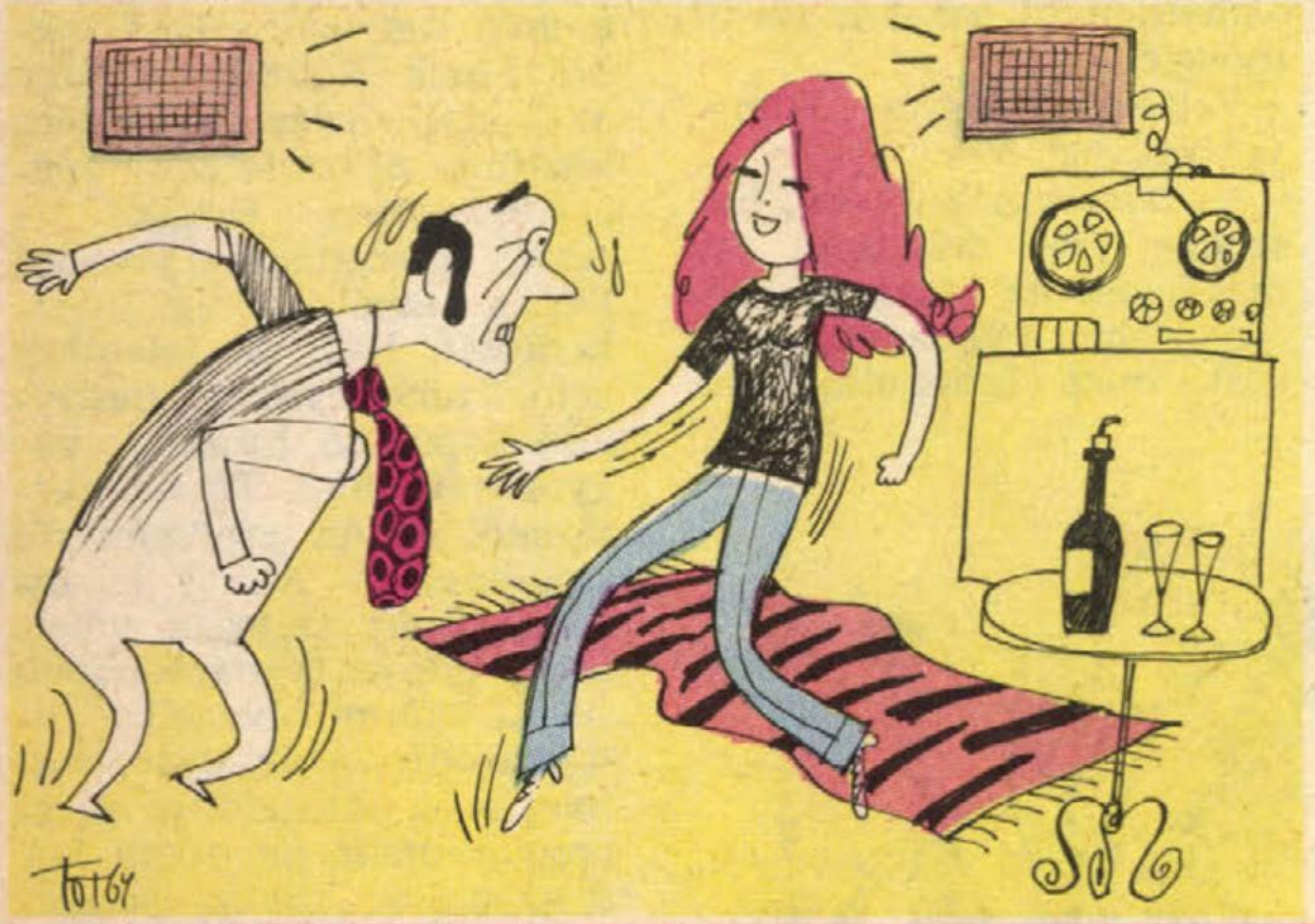

ÖREG PLAY BOY

– Azelőtt valahogy nem voltak ilyen kimerítők a táncok.

RENDKÍVÜLI INTÉZKEDÉS

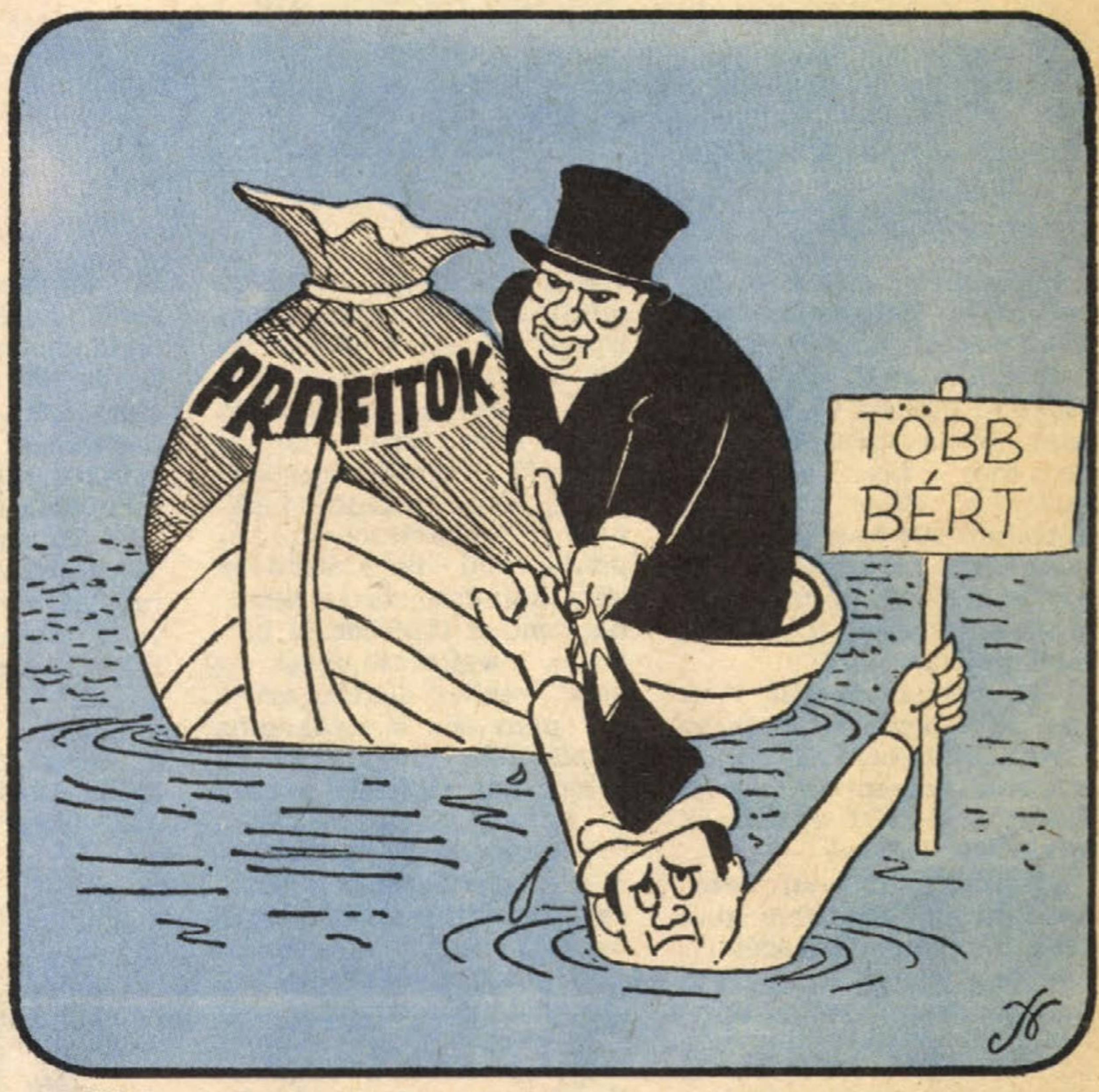

Vállalkozó: Takarodj! Nem látod, hogy veszélyezteted a stabilitást?!

(„Volksstimme", Bécs)

UDVARIAS FIATALEMBER

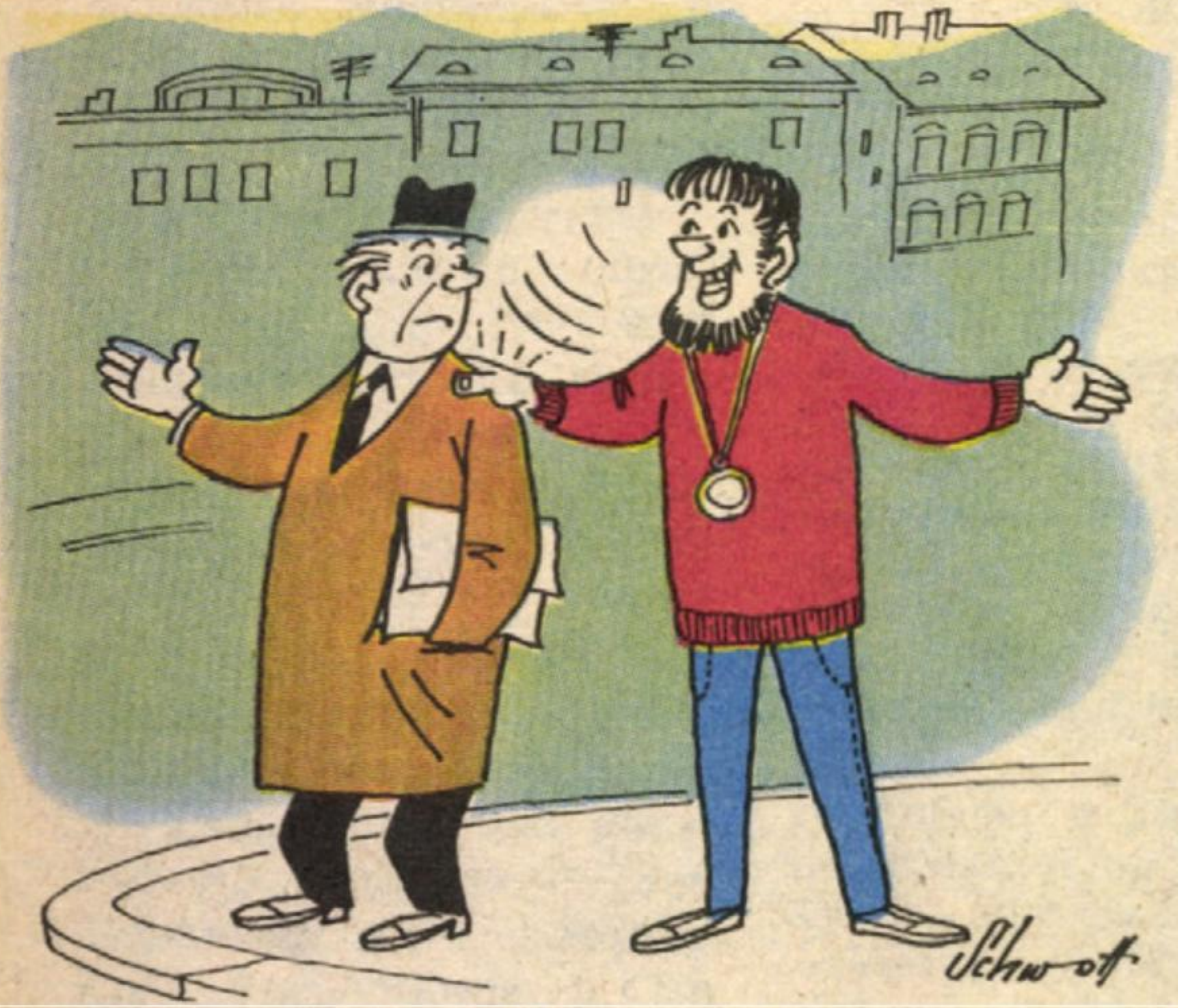

– Ez a Boráros tér?
– Nem, kérem, ez az én vállam.

VÍZSZENNYEZŐDÉS

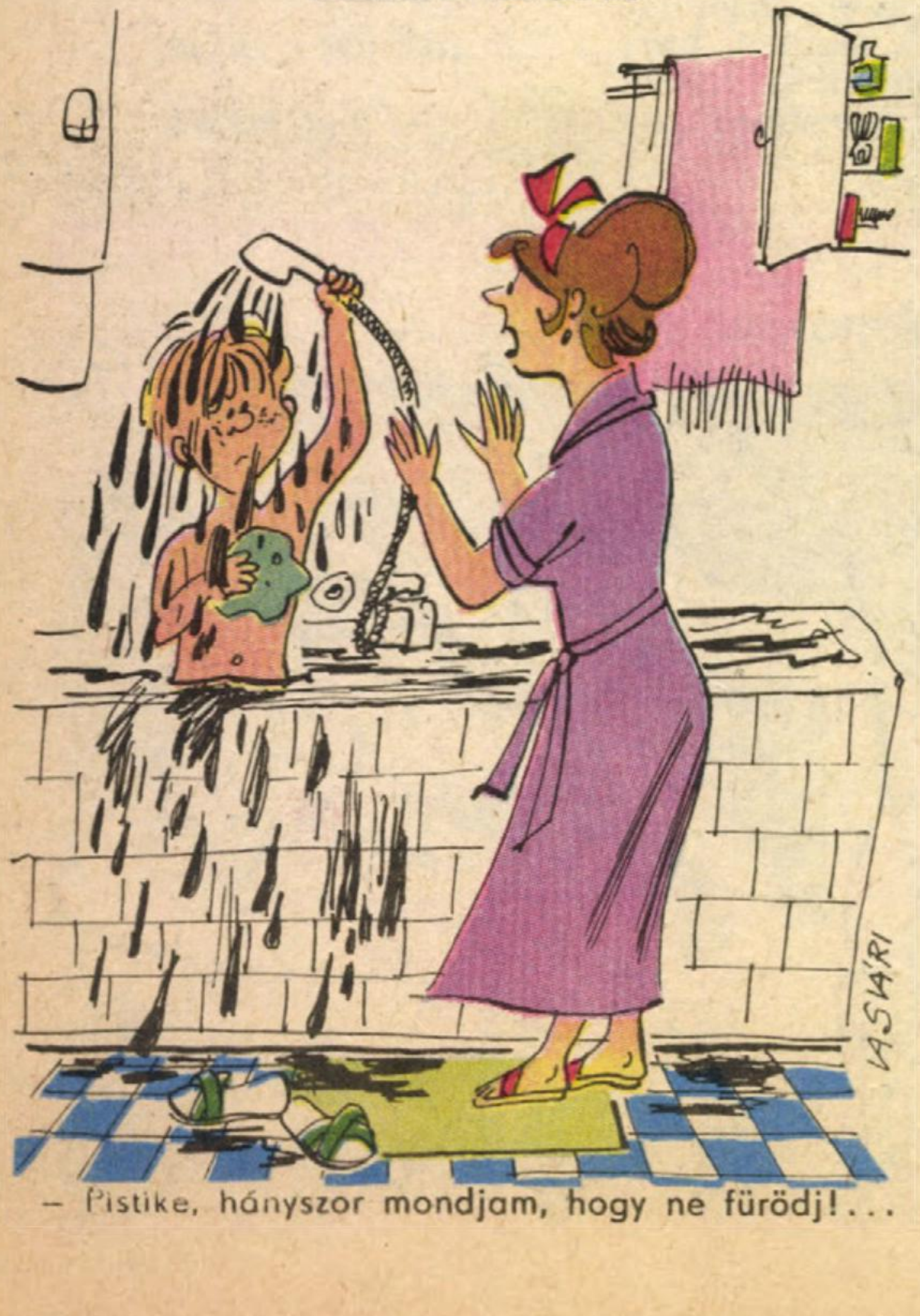

– Pistike, hányszor mondjam, hogy ne fürödj!...

CSALÁDTERVEZÉS

Cinkota Rózsi, a kis unokahúgom, feldúlt képpel rontott be. Valósággal vibrált, mintha közvetlenül rövidzárlat előtt állna.

— Állati! — kiáltotta. — Képzeld, Fregoli Mónika menyasszony! Mikolás Rudi elveszi! Nyertek két karikagyűrűt a céllövöldében és máris megtartották az eljegyzést.

— Tolmácsold forró szerencsekívánataimat — mondtam. — Egyébként ki az a Fregoli Mónika?

— Az osztálytársam — üvöltötte Cinkota Rózsi. — Hát nem állati?

Kénytelen voltam egyetérteni. Cinkota Rózsi a Romsauer Matildról elnevezett gimnázium első osztályába járt, áprilisban volt tizennégy éves. Elhatároztam, hogy utánajárok az ügynek.

Felleghajtó Béláné, az első bé osztályfőnöke egy könnycseppet masszírozott ki a szeme sarkából, csipkés kis zsebkendőjét ügyesen a mutatóujjára csavarva.

— Hát nem gyönyörű ez? — szólt meghatottan. — Mint egy galambdúc. Vagy egy falvédő.

— Kétségkívül — mondtam. — Csak tán egy kissé korai.

Szigorúan nézett rám, már attól féltem, behívatja a szüleimet.

— Pedagógia, kérem. Köztünk szólva Fregoli Mónika nem tartozik korunk nagy elméi közé. Sőt, agyilag inkább egy kissé recidivált. A kölcsönös cserebomlás törvényeit például nézni sem bírja. Viszont ő az első menyasszony az osztályban. És a gyermeki léleknek, kérem, sikerélményre van szüksége.

Nem adtam fel, folytattam a nyomozást.

Fregoli anyuka újságot árult a Rákóczi úton, de látszott rajta, hogy csak passzióból teszi. Kis miniszoknyában ugrándozott az autók között és minden ablakon becsicsergett.

— Gyerekek ... — mondta és hosszan a szemembe nézett. — Egy új generáció. Mi ugyebár átéltük a háború borzalmait, hát legalább ők legyenek boldogok.

Valami nem stimmelt itt nekem.

— Már megbocsásson, de hány éves volt ön a potsdami találkozó idején?

— Három — mondta Fregoli-anyuka és tovaszökdécselt az újságokkal.

Most már elhatároztam, hogy az ügy mélyére hatolok, felkeresem magát az ifjú szexbombát. Fregoli Mónikát a játszótéren találtam. Lapos köveket hajigált és féllábon szökdécselt utánuk a kis kék iskolaköpenyében. Takaréklángra csavart orrával, átlátszó fülével alig emlékeztetett Hollywood virágkorának forró és végzetes asszonyaira.

— Na, kopjon le, pofikám — mondta első próbálkozásomra a kis menyasszony. — Lépjen olajra, mert a vőlegényem a grundon lábteniszezik és egyetlen füttyentésemre idejön.

— Nagy örömömre szolgálna, ha köszönthetném Mikolás Rudit, akiről már oly sok szépet hallottam.

— Maga ismeri azt az ütődött Mikolást?

— Sőt. Önt is ismerem. Cinkota Rózsi nagybácsikája vagyok.

— Érdekes, sosem említette. Igaz, ilyen nagybácsit okosabb leplezni, mint fitogtatni.

Szóval összemelegedtünk.

— Na, idehallgasson, pofikám — mondta nemsokára a kis menyasszony. — Mi ezt az egészet családtervezéses alapon csináljuk. Az eljegyzés éppen jókor jött. Legalább nem macerálnak az intőkonferencián, mert sejtik, hogy lelkem is van. Vizsga előtt esküvő, aztán elmegyek magántanulónak és munkához látok. Másodikban az első srác, harmadikban a második srác, érettségi előtt ...

— ... a harmadik srác ...

— Frászt. Két srác bőven sok. Érettségi előtt válás. Hát fix, hogy egyszer se lesz képük elvágni. És, ha két sráccal a hónom alatt becaplatok az egyetemi felvételre, hát nincs az a bizottság, amelyik kirúgna, pofikám.

Eldobta a lapos flasztert, aztán utána ugrált, mint aki a diplomáig meg sem áll. A sors akaratában megnyugodva léptem olajra. Már tudtam, hogy Fregoli nem szexbomba. Karrierista.

Peterdi Pál

ZÖLD FEJEK

HARMADIK FEJEZET

Kisistenek tanácsa

Kisistenek tanácsa — így becézik a Minyovában azt az együttest, amelynek három tagja most egy kerek asztalka mellett ül az igazgatói szoba sarkában és a negyedik tag előadását hallgatja. Bolla Dénes ő, hátrakulcsolt karral fel-alá szaladgál az iróasztalától az ajtóig terjedő útszakaszon, s közben meséli a délelőtt történteket.

— . . . Tehát beállít hozzám az a boszorkány, fegyverszünetet kér és elkezd beszélni nekem az úgynevezett MINOP-eljárásról, amelynek lényege . . .

Minthogy mi már nemcsak az optikai úton történő minősítés lényegét ismerjük, hanem az egész délelőtt eseményeit, fordítsuk figyelmünket inkább a hallgatóságra. Az illem is úgy kívánja, hogy előbb a gyár vezérkarának egyetlen nőtagját, Kondor Ferencnét mutassuk be. Sovány, erősen középkorú hölgy, szigorú, zárkózott, száraz, fegyelmezett, kitűnő munkaerő. Jobboldalán Bercze Lajos, az üzem főmérnöke foglal helyet, valamivel színesebb egyéniség. Öles termet, faldöntő vállak, kicsiny, kopasz, csontos fej, tatárbajusz. Agglegény. Egyetlen szenvedélye — ételrecepteket gyűjt, hazaiakat és külföldieket és minden szabad idejében főzőcskél. Ő is közelebb áll a nyugdíjhoz, mint a tényleges katonai szolgálathoz. A kis társulat harmadik tagja viszont legfeljebb harmincöt éves lehet, Flock Róbert, a nemrégen alakult kereskedelmi főosztály vezetője, elegáns, megnyerő külsejű fiatalember, ragyogó koponya, többnyire nős, jelenleg elvált, három idegen nyelven beszél tökéletesen, a magyart viszont sikkből néha töri.

Amint halad Bolla Dénes a délelőtt történtek ismertetésében, úgy nő a jelenlevők érdeklődése, izgalma, még Kondorné is mintha szaporábban szedné a levegőt. Aztán az igazgató befejezi tájékoztatóját, lehorgonyoz a kerek asztalka mellett, zsebkendőt vesz elő, megtörli a tarkóját, tekintetét végighozdozza hallgatóin.

— Kérdés? Észrevétel? Bírálat? Javaslat?

Csend.

— Tehát ez komoly? — szólal meg végül a főmérnök. — Tényleg ilyen pompásan szuperál ez a szemüveg? Nem nagyon értek műszaki dolgokhoz, de ebben az esetben itt alighanem világszenzációról van szó! . . . Míg hallgattalak, egész idő alatt az motoszkált a fejemben, hogy nem csak üzemekben, irodákban lehetne felhasználni azt az okulárét, hanem mindenhol. Tegnap például új pedikűrösnél voltam, összevissza nyiszabált, ha előbb megnézhettem volna magamnak azzal a szemüveggel, biztos, hogy nem ülök be ehhez a szadistához, csak nem ment el az eszem?! . . . Aztán meg tudjátok, hogy magam vezetem a háztartásomat, naponta kell bevásárolnom, kész kálvária, de jó lenne, ha minden üzletben, a piacokon megkereshetném az igazi, rendes eladót, árust, aki nem sóz a nyakamba mindenféle bóvlit . . . És ha a lakásban elromlik valami és az ember iparost hív, már a küszöbön megnézheti a mestert azon a műszeren keresztül és így elejét veheti, hogy mindenféle rontópálok tomboljanak az otthonában, továbbá . . .

— Bocsánat — szakítja meg az óriás szóáradatát Kondorné —, nem hiszem, hogy az igazgató kartársat most a főmérnök kartárs háziasszonyi gondjai érdekelnék. A magam részéről, mielőtt az egész üggyel és a foganatosított intézkedésekkel kapcsolatban állást foglalnék, szeretnék részletesebb magyarázatot kapni. Első hallásra ugyanis nem értettem meg, hogy mi indokolja a találmány gyakorlati felhasználásának megtiltását, valamint a műszer nem egészen jogos, törvényes elkobzását?

— Én ott kezdeném — veszi át a szót Flock Róbert, miközben kedvesen rávillantja harminckét fogát a főkönyvelőnőre —, ahol Erzsike abbahagyta. Sejtem ugyanis, hogy Dénes bátyám azért folyamodott ilyen radikális módszerekhez, mert aggasztják a MINOP-eljárás alkalmazásának esetleges következményei. Tudniillik, ha az a szemüveg a tisztviselői kar, az adminisztráció egy kis részénél, csak a gyekeseknél, az utókalkulációban és a bérelszámolóknál öt musztafát talált . . .

— Micsodát? — kérdi Bercze főmérnök.

— Musztafát. Rövidítés. Akinek muszáj találni funkciót. Az a musztafa. Szóval az üzemben mindenki tudja, hogy vannak ilyenek, mégsem kívánatos, hogy a szemüveg pontos, összesített adatokkal szolgáljon. A dolgozók bennünket okolnának, pedig szerény véleményem szerint a musztafáknak csak kisebbik része háztáji termék, a többség kívülről, kényszerű import nyomán kerül hozzánk. És túladni rajtuk nem lehet, hacsak össze nem akarjuk rúgni a patkót olyanokkal . . .

— Jó, ezt elfogadom — egyezkedne a tatárbajszú —, de miért ne használhatnánk ezt a szemüveget az új munkavállalók munkába állítása előtt? Vagy az ipari tanulók beiskolázásánál, az átképzésre jelentkező segédmunkások esetében? Esetleg a vállalati ösztöndíjasok kiválasztásakor is? Rengeteg időt, energiát, költséget takaríthatnánk meg!

Bolla rosszallóan ingatta meg busa fejét.

— Te sem látsz az orrodnál előbbre! Megindítani egy lavinát?! Pár nap múlva a Minyovában mindenki arról beszélne, hogy ha ez a MINOP ilyen kitűnő módszer a fizikai dolgozók, az ipari tanulók pályaalkalmasságának elbírálásánál, miért ne folytathatnánk vizsgálatot vele az adminisztrációs segéderőknél, a tisztviselőknél, netán a művezetők, technikusok, teremmesterek, üzemmérnökök körében is? És a középkáderektől rövidesen eljutnának a legfelsőbb szintig, az osztályvezetőkig, a főosztályvezetőkig, egészen hozzánk . . .

Megfeszül, kipirul a bőr a főmérnök csontos arcán.

— Kérlek, ha rám célzol, nem biztos, hogy a legfelsőbb szinten én fogok elsőnek megzöldülni. Én summa cum laude szereztem meg annak idején a diplomámat, és bár hajlamaim szerint valóban közelebb állok a farmer, mint a technikus típushoz, a munkámat mindig igyekeztem maximális erőbedobással, lelkiismeretesen . . .

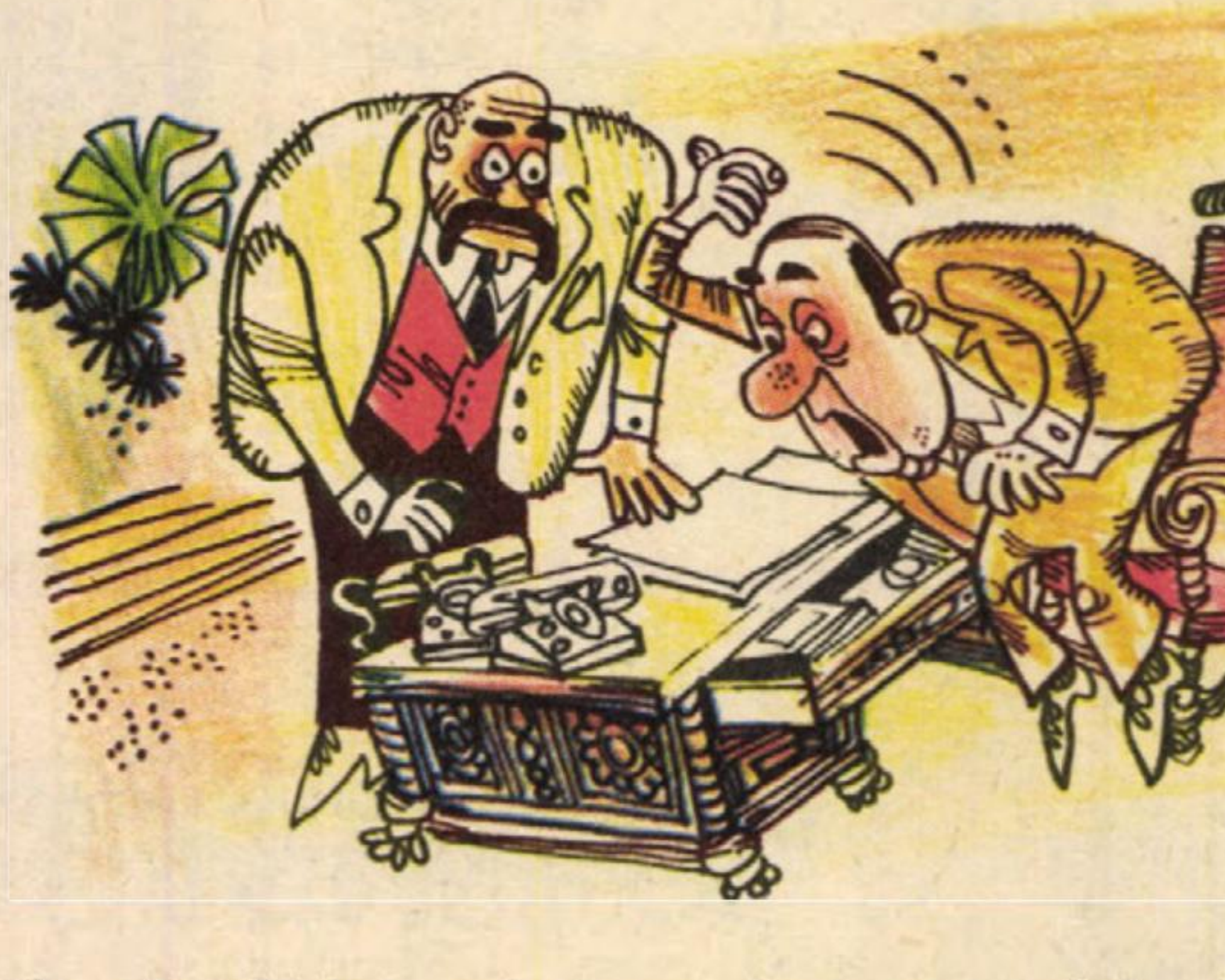

A behemótnak elcsuklik a hangja. Az igazgató odalép hozzá, állva is alacsonyabb, de azért atyai gyengédséggel veregeti hátba.

— Ne butáskodj, Lalikám! Te kipróbált harcos vagy, egyáltalán nem rád gondoltam. Senkire a jelenlevők közül. Sőt, konkrétan senkire üzemünk vezető garnitúrájából . . . Hisz mi hosszú esztendők óta dolgozunk együtt eredményesen, harmonikusan . . . De azért tudjátok, az az istenverte pápaszem . . . Az ember nem járkálhatna nyugodtan az üzemben, bárhol leshetnek rá azzal a szemüveggel . . .

Felteszi kezét a főkönyvelőnő, szót kér.

— Ismerem a gyárat, huszonöt éve dolgozom itt, megértem az igazgató kartárs nehéz helyzetét, aggályát még indokoltabbnak tartom, mint ő maga. Mégsem érthetek egyet döntéseivel. Megtiltás, elkobzás! Amennyire én Tímár Angélát ismerem, ettől ő nem ijed meg. És aki egy ilyen műszert tudott csinálni, az könnyen elkészítheti a párját is, vagy akár egy tucatot is belőle. Legfeljebb némi időt nyertünk, viszont . . .

— Ez volt a célom! — vág közbe az igazgató. — Időt nyerni! De úgy veszem észre, Kondorné kartársnő a MINOP védőügyvédjének csapott fel!

A főkönyvelőnőnek szeme sem rebben a vádra.

— Jó — mondja —, akkor tisztázzuk ezt a kérdést is. Itt és ma nem támogatom az optikai úton történő minősítést. Nem mintha személyemben félnék tőle. Szerintem azonban ez az eljárás csak akkor lenne társadalmilag és gazdaságilag hasznos, ha nem egy magunkfajta középüzemben, hanem az egész textiliparban, jobban mondva az egész ország valamennyi gyárában, intézményében, hivatalában, a mezőgazdaságban és a kereskedelemben is egyszerre bevezetnék. Így viszont csak kismillió ellenséget szereznénk magunknak a Minyován belül és a Minyován kívül, különösebb előnyök nélkül.

— A lényeg — veszi át a szót ragyogó ütemérzékkel Flock Róbert —, hogy az alapkérdésben nincs köztünk nézeteltérés. Végeredményben Erzsike is csak finomításra javallja Dénes bátyám eddigi intézkedéseit. Nos, én jelentkezem, amennyiben megbízást kapok rá, hajlandó vagyok tárgyalni Tímár kartársnővel. Az eredményről kezeskedem. Annál is inkább, mert teljesen véletlenül épp a tegnapi napon jutott valami olyasmi a tudomásomra vele kapcsolatban, ami valószínűvé teszi, hogy gyorsan parírozni fog. Részletekbe nem bocsátkozhatom, diszkréció kötelez.

Bolla pár pillanatig tűnődik az ajánlaton, aztán biccent, az iróasztalához sétál, leül. A társaság szedelőzködik.

A langaléta főmérnök távozik utolsónak, illetve ő a küszöbnél megtorpan. Becsukja az ajtót, visszafordul, egyik lábáról a másikra áll, aztán tétova léptekkel az íróasztalhoz imbolyog.

— Kérlek szépen — mondja herkulesi termetéhez sehogyan sem illő esdeklő hangon az igazgatónak —, én olyan kíváncsi vagyok . . . Megmutatnád azt a szemüveget? Csak egy pillanatra!

— Mint egy kisgyerek! — dünnyögi Bolla, de azért kihúzza a középső fiókot.

Belenéz, felordít.

A szemüveg eltűnt!

(Folyt. köv.)

IRÁNYÍTÓSZÁM

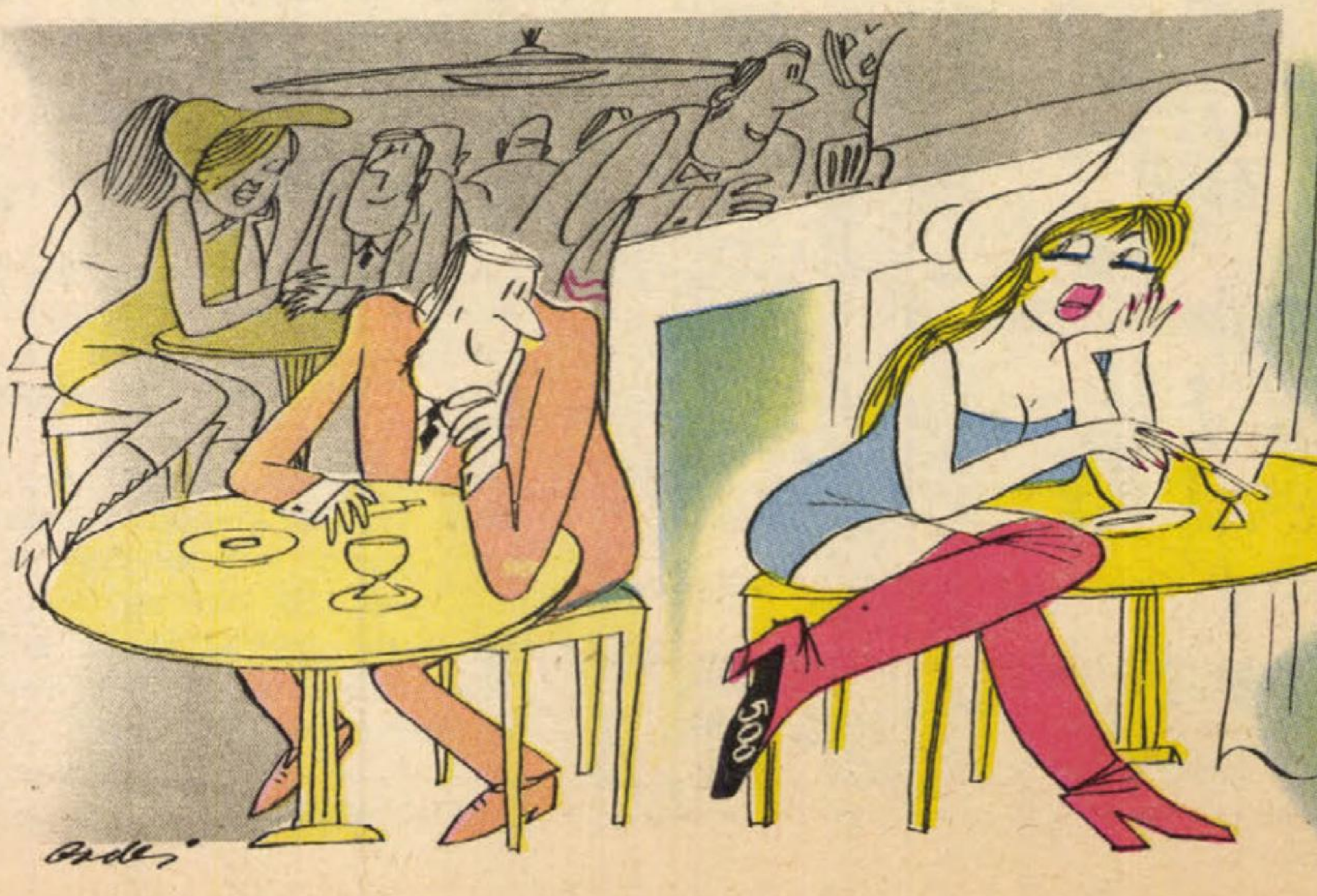

ÉRZÉKENY LÉLEK

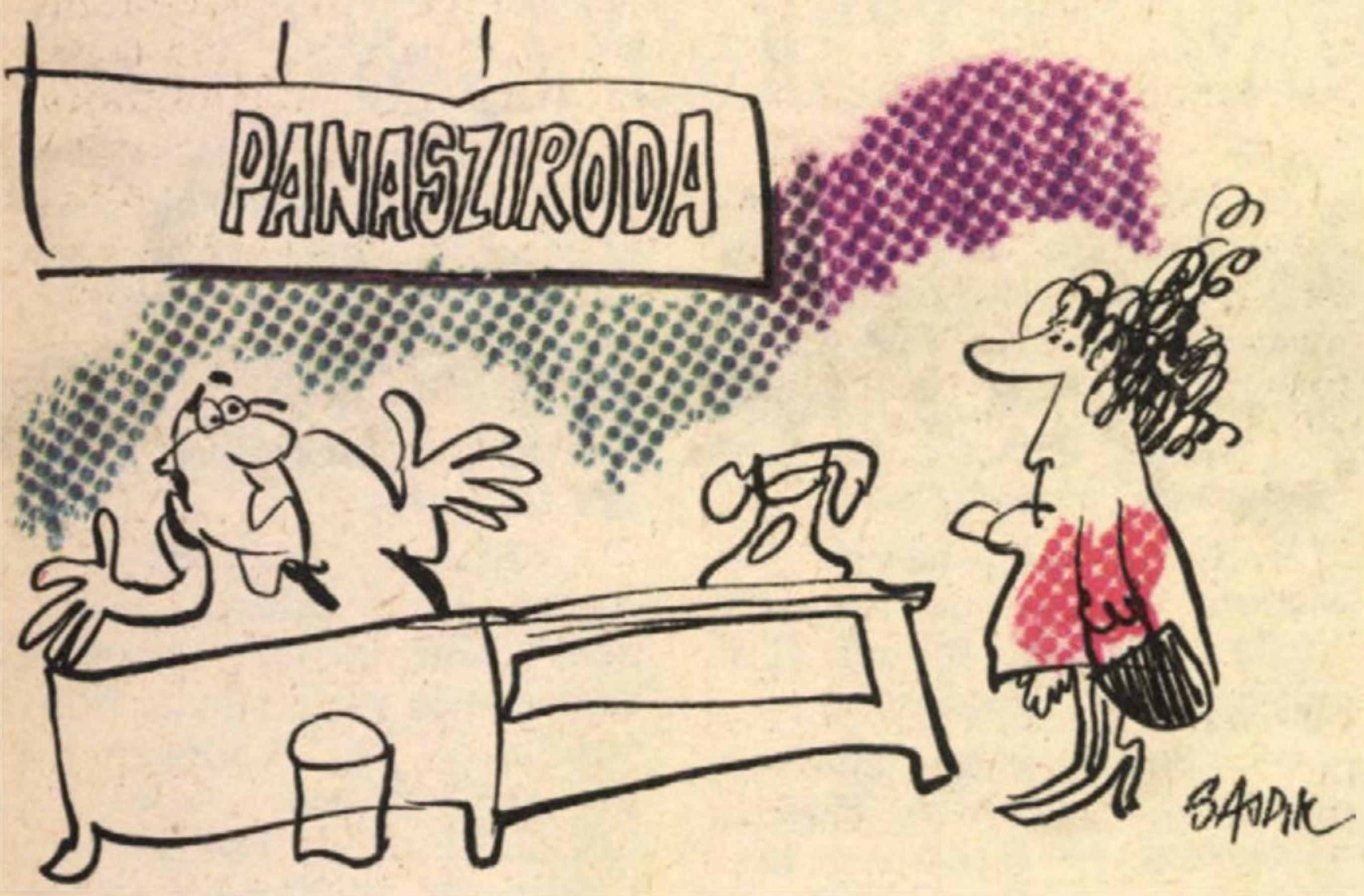

– En meghallgattam, asszonyom, de higgye el, én is tele vagyok sérelmekkel!

FÁJDALOMMENTES BUNDAVÁSÁR

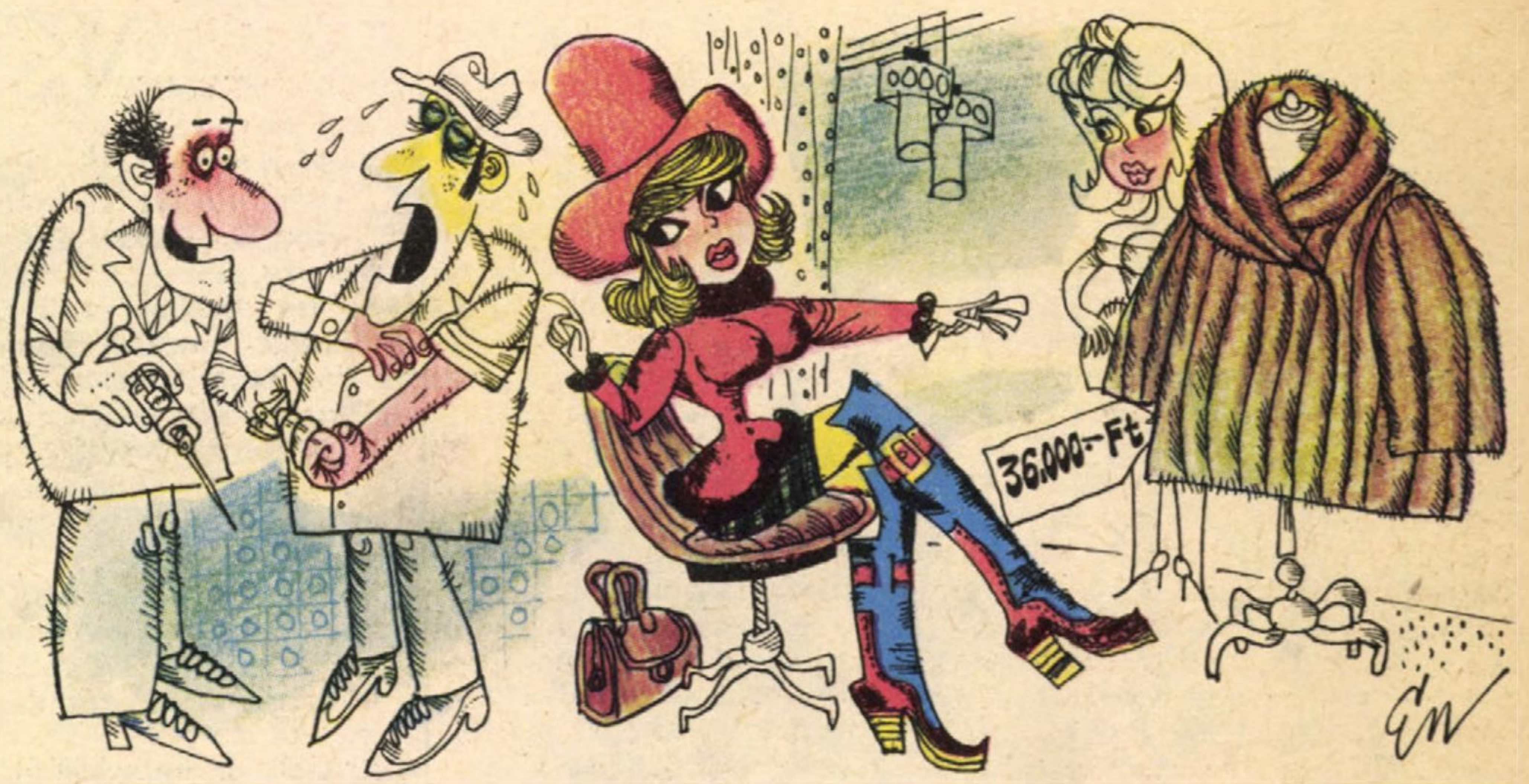

– Fizetés előtt adjon egy érzéstelenítő injekciót!...

MAI IDŐK

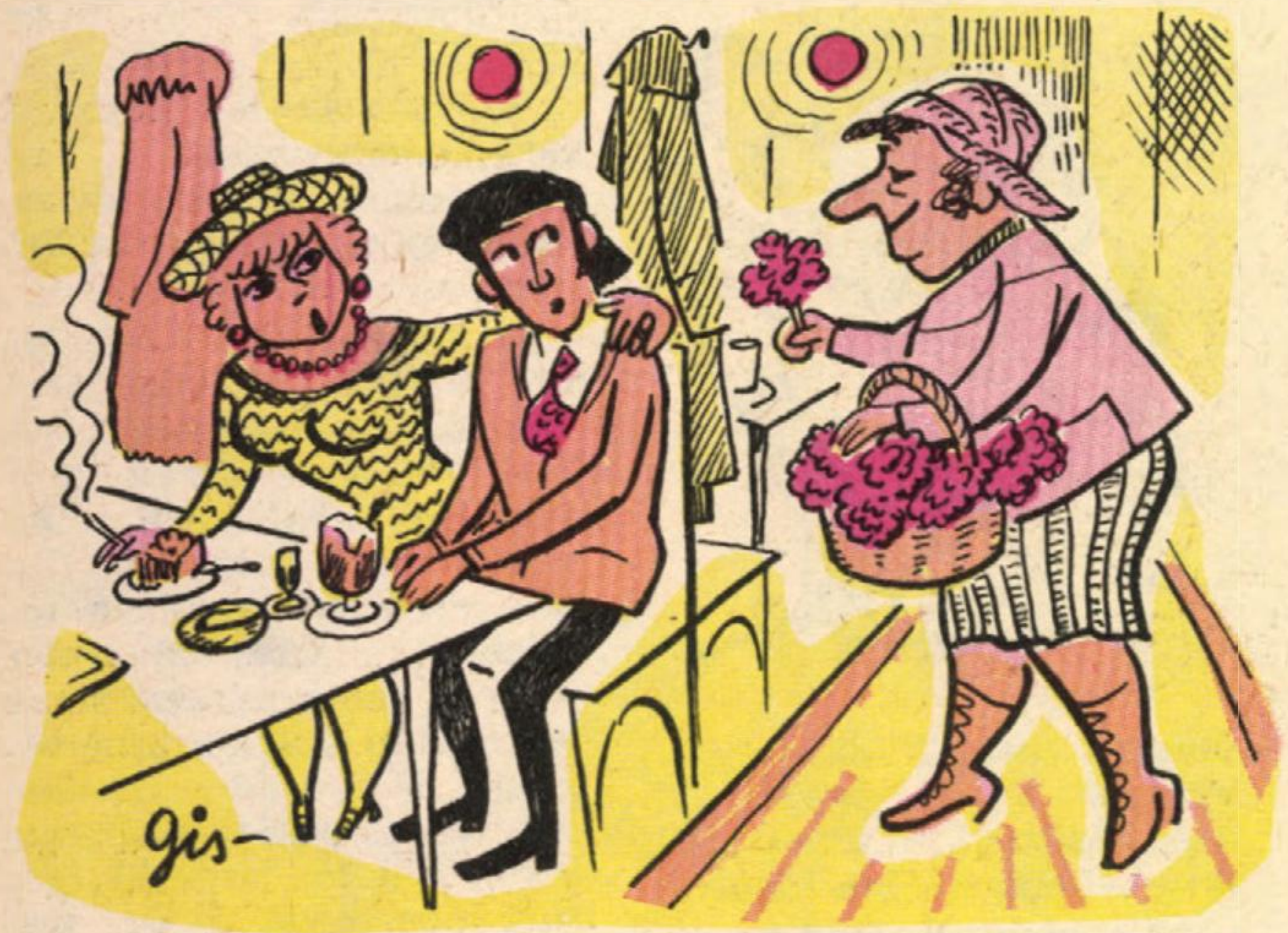

– Tessék virágot venni a szép fiatalembernek!...

IRIGYSÉG

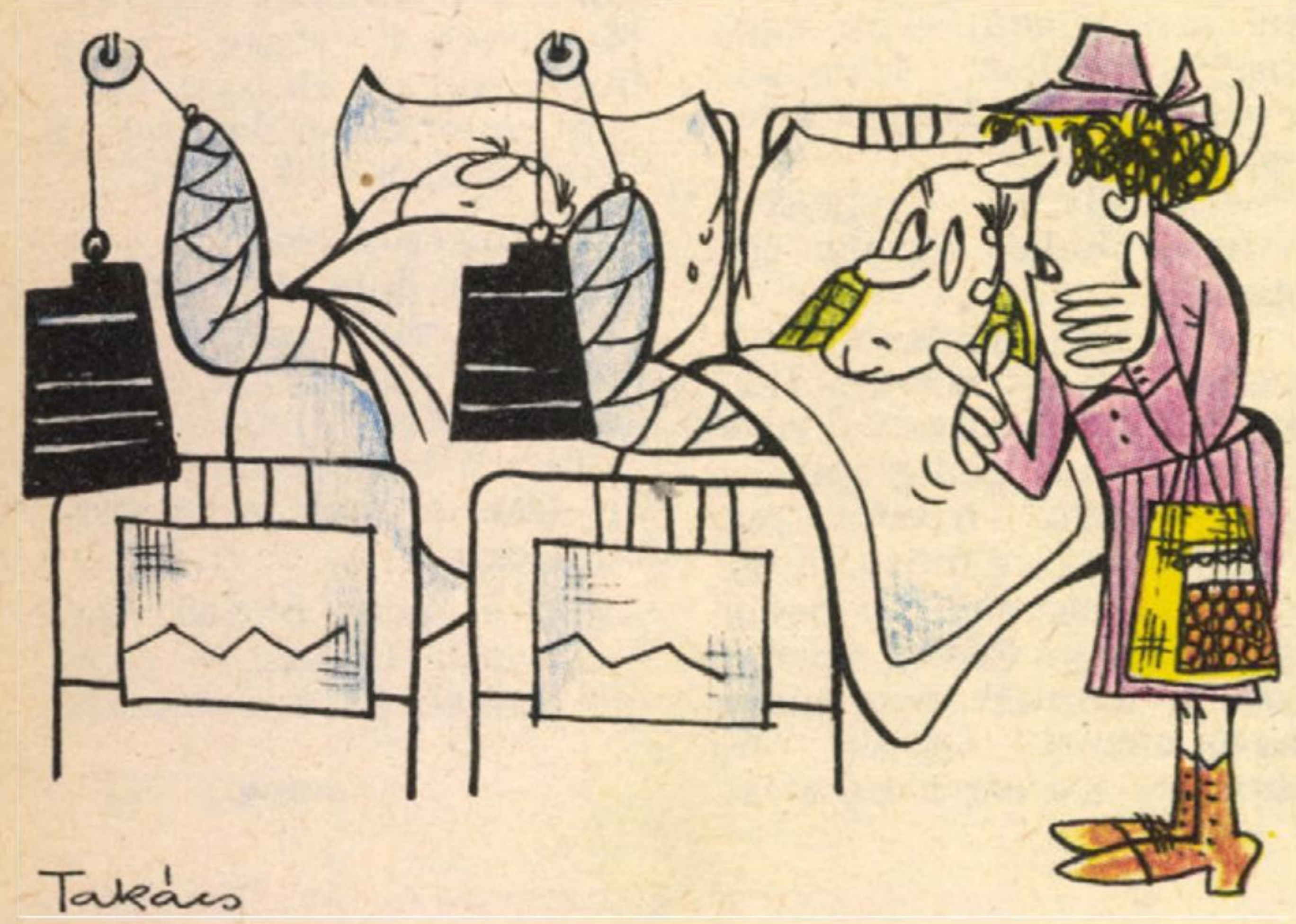

– Ne felejts el reklamálni a főorvosnál: a szomszédodnak fél kilóval nehezebb súlyt adtak!

PESTI SZURKOLO

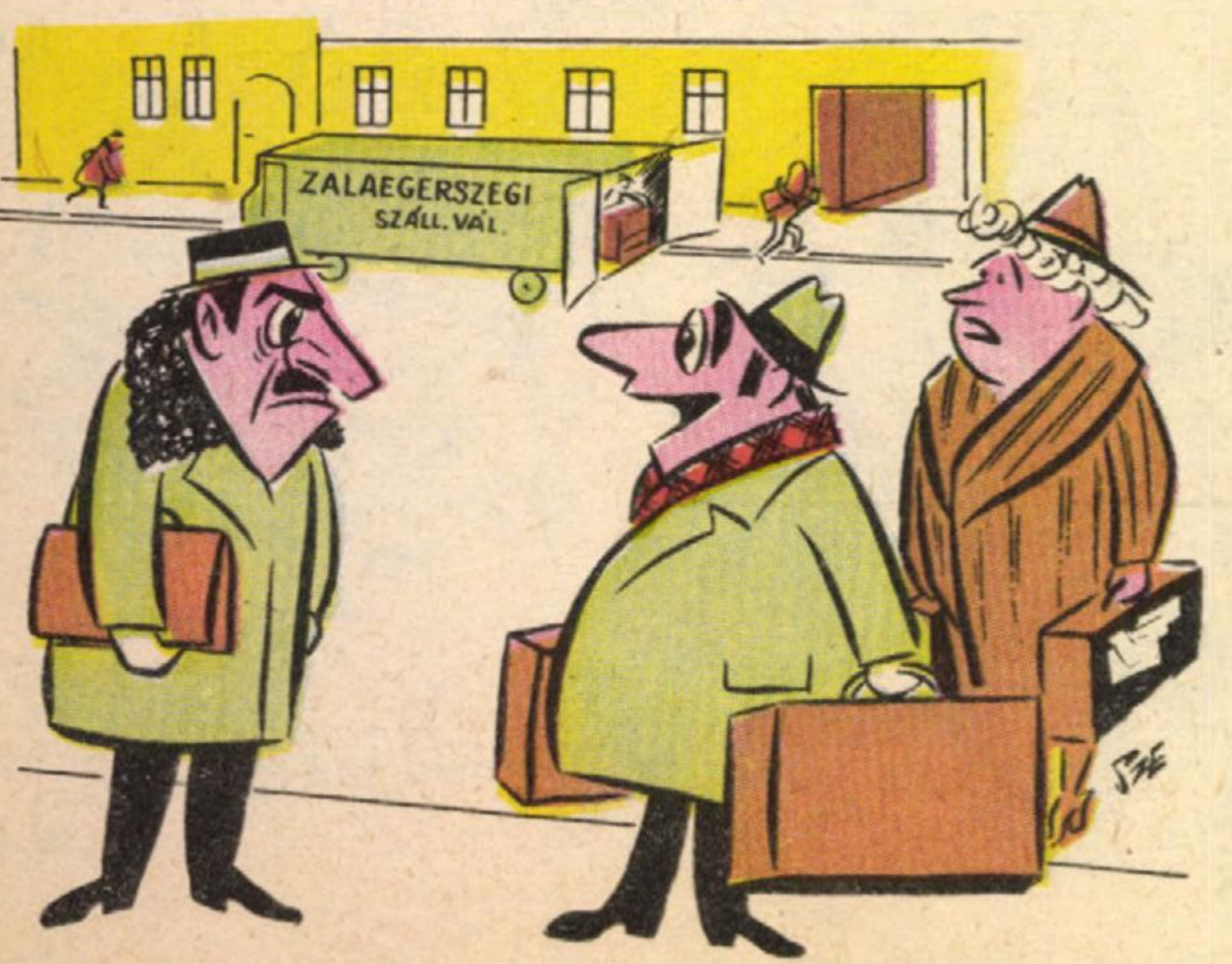

– Leköltöztünk Egerszegre! Itt még érdemes kijárni a meccsekre...

Korszerű Pedagógia

Az én gyerekem a világ legrendesebb gyereke. Arról igazán nem tehet, hogy rossz a füle és ha az ember valami okos tanácsot ad neki, azt nem hallja. A bölcs szülő ezt tudomásul veszi, különben úgy jár, mint az az ostoba, aki bölcsességeit egy mély kútba kiabálta. Én nem vagyok ilyen balga, ezért úgy szólok szeretett magzatomhoz, hogy megértse, sőt, tessék is neki.

Beszereztem hát egy kétszáz wattos Selmer erősítő berendezést, a hozzá való két hatalmas hangfallal. Ha valamit közölni akarok derék utódommal, begerjesztem a masinát, a mikrofon elé állok és az elektronika segítségével zúdítom nyakába intelmeimet.

— Mosd meg a nyakad, drága fiam! — harsognak a hangfalak. A ház lakói tébolyultan menekülnek, Jerikó falai omladozni kezdenek, nem beszélve az előszoba vakolatáról. A gyermek lassan felemeli fejét, majd álmosan megkérdi:

— Szóltál?

Még egy kis hangerő és az intelem áthatol a dobhártyáján és talán a tudatáig is eljut. Az első ilyen elektronikus lelkifröccsök hatásosnak bizonyultak, ám egy idő után megszokta és hiába tekertem fel a hangerőt: a csillár leesett a mennyezetről, de leendő örökösöm meg sem moccant.

Ekkor rájöttem, hogy nem benne van a hiba, hanem bennem, mert igazán tudhatnám, hogy így prózában a legjobb tanács is csak pusztába mennydörgött szó. A mai fiatalság megszokta a zenét, erre figyel fel, ezért közlendőimet gitárkísérettel kell előadnom, lehetőleg beat-rock stílusban, vagy ha a lelkére akarok beszélni, soul zenével.

Beszereztem tehát egy gitárt és azt üvöltöttem:

— Je-je, bijubáp, mosd a nyakad, gyermekem!...

A hatás csodálatos volt. Családom aranytartaléka vonagolva elindult a fürdőszoba felé, és mire észrevette a pedagógiai cselemet, már megmosta a nyakát.

Egy idő után már hiába énekeltem egyedül, a mai fiatal füle ugyanis a vinynyogó vokálkórusokhoz szokott, ezért az anyjából, a segédházfelügyelőből és a szomszédasszonyból egy énekkórus kíséretével dubiduztuk:

— Du-du-du, mosd a nyakad, old boy!

Eleinte elértem a kívánt hatást, de a gyermek fejlődést igénylő érzékei egyre kevésbé reagáltak intelmemre, pedig a kórusnak koreográfiát is készítettem, ami egy időre újfent felkeltette az érdeklődését.

Amikor észrevettem, hogy a teljesen korszerű produkció sem éri már el a hatást, ismét magamban kerestem a hibát, mert alapelvem: meg kell érteni a mai fiatalokat. Hamarosan rájöttem, hogy a külsőm nem alkalmas arra, hogy gyermekem színe elé járuljak. Egy sajátos szerkezet azonnal bezárja szemeit és füleit, amint feltűnök a horizontján és ha nem lennék az apja, talán undorral el is fordulna rövid hajam és konzervatív zakóm láttán.

Parókát vettem tehát, megszaggattam ünneplő ruhámat és fáradozásom nem maradt eredménytelen. Újra felkeltettem a figyelmét. Amikor pedig már ezt is megszokta, bezsíroztam a hajam és piszkos nyakkal daloltam azt, hogy:

— Mohosd aha nyahakahadahat, dudujeje... — és a földhöz csapkodtam magam, a vokál pedig monoton hangon dubiduzott hozzá, mintha mi sem történt volna.

Ezzel is elértem két nyakmosást, de a harmadik csak úgy sikerült, hogy megettem a nagy szőnyeget.

És itt megállt a tudományom. Képtelen voltam megújulni. Valaki azt tanácsolta, hogy a műsorhoz szereljek fel korszerű világítást, villogó reflektorokkal, de ezzel csak egy nyakmosást tudtam elérni. A végső csapást az adta meg, hogy feloszlott a női vokál, mivel a segédházfelügyelőnő megsiketült, a szomszédasszony pedig már egész nap táncolt és rángatózott, ami több orvos szerint nem a legpozitívabb tünet. Feleségem is bedobta a törülközőt és egész nap azt hajtogatta, hogy nem is olyan borzalmas a piszkos nyak, sőt egyeseknek kifejezetten jól áll.

Kétségbeesetten álltam pedagógiai csődtömegem szélén és így talán érthető, hogy elvesztettem a fejem. Az esti műsor idején minden kíséret nélkül, szinte suttogva, megszólaltam:

— Ide figyelj, drága kisdedem! Ha azonnal nem mosod meg a nyakad, kapsz egy akkora pofont, mint egy lórúgás...

Csoda történt. A gyermek felkapta a fejét, rámnézett, majd szó nélkül kiiszkolt a fürdőszobába. Esküszöm, hogy ilyen tiszta nyakat én még életemben nem láttam, mint amit azon az estén viselt. Másnap tovább fokoztam a műsort és csak a fejemmel intettem, a harmadikon csak a szememmel, a negyediken pedig azt vettem észre, hogy a gyermek magától is elindul a fürdőszoba felé.

A nyaka azóta tiszta, de engem konzervatív, begyepesedett öreg fejnek tart. Sebaj.

Ősz Ferenc

DIVATHÓBORT

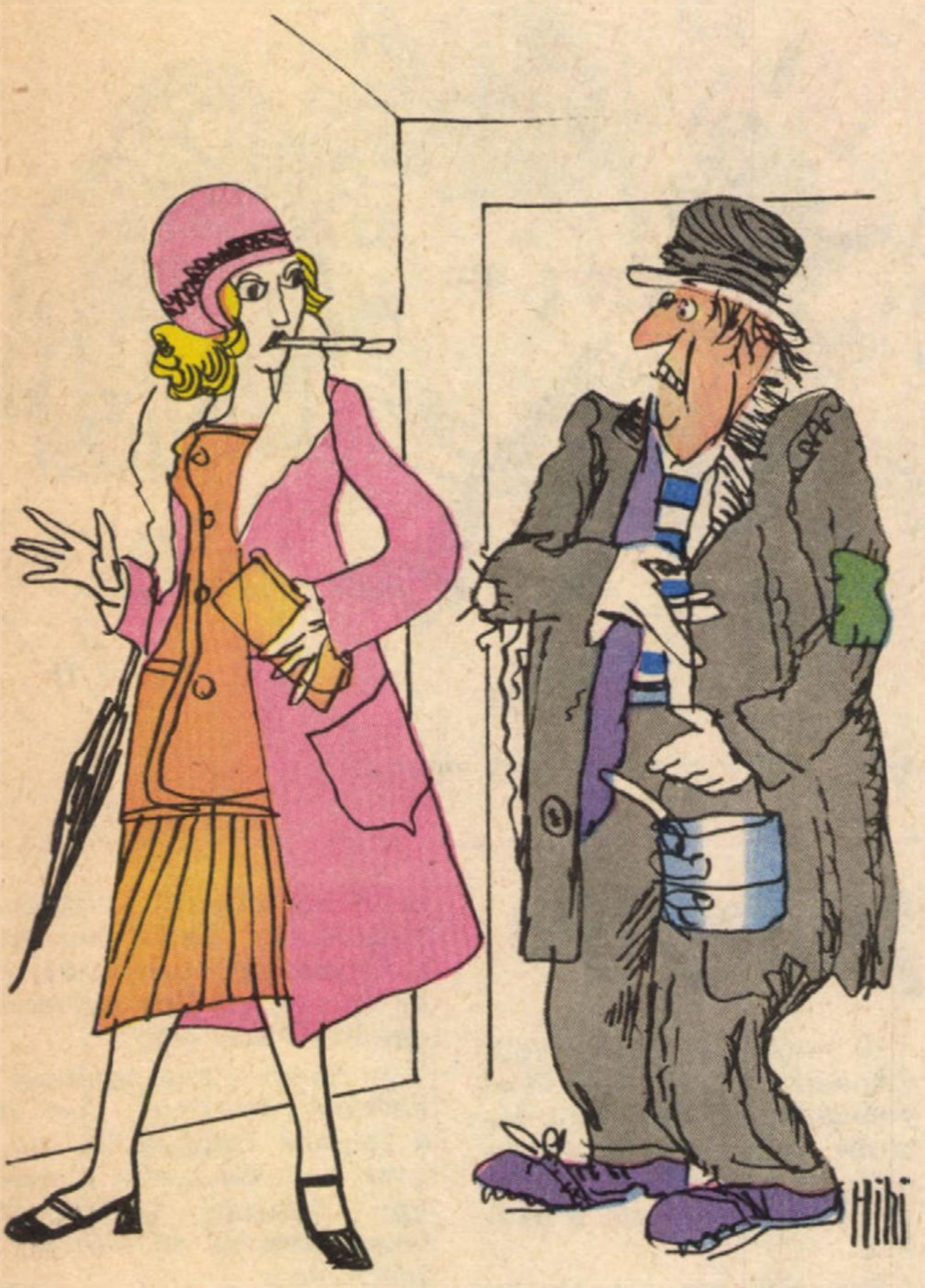

– Gondolod, hogy az én ruhám is megfelel a harmincas évek divatjának?

MEGBÍZATÁS

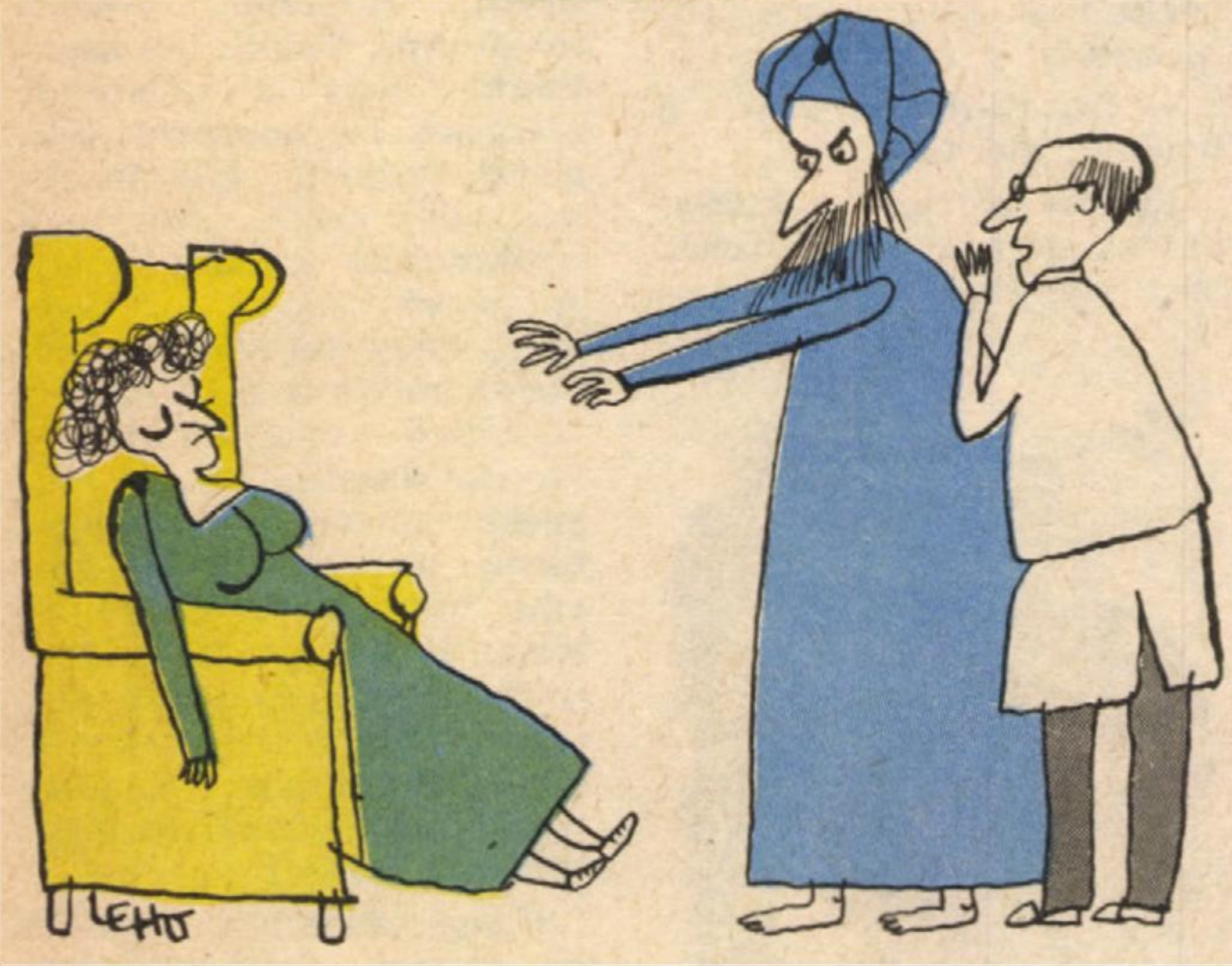

–...és verje ki a fejéből azt az ötezer forintos irhabundát is!

AKTÍV PIHENÉS

Kedden reggel, tíz perccel fél kilenc előtt, az Emke-aluljáróban belémbotlik régi kedvencem, Hudák Lajos. Majd fellök, annyira iparkodik felfelé a lépcsőn.

— Hoppla hó! — kiáltok rá —, a falnak menj így neki, ne az én gyomromnak. Kergetsz valakit, vagy üldöznek?

— Ne haragudj — mondja Hudák bocsánatkérő mosollyal —, a munkahelyemre sietek, mindjárt fél kilenc.

— A lelkiismeretesség lovasszobra! — hirdetem ki csengő hangon, de Hudákot ezúttal nem lehet heccelni.

— Tudod jól — jegyzi meg —, hogy nem mindig vagyok ilyen pontos, de most szabadságon vagyok.

— Azért sietsz be? — kérdem meglepődve.

— Azért — feleli. — Nem hallottál még az aktív pihenésről?

— Szegény barátom — simogatom meg Hudák arcát. — Te ezt úgy értelmezed, hogy a szabadságod alatt aktívabban dolgozol a munkahelyeden, mint egyébként.

— Ördögöt! — mondja ő bosszúsan és csüggedten pillant az órájára. — Hívjál meg egy kávéra, mostmár úgyis lekéstem a blokkolást!

— Te még blokkolsz is a szabadságod idején?

— Ördögöt! — mondja Hudák még bosszúsabban —, nem én blokkolok, hanem a többiek! Sejtettem, hogy nem értesz az egészből semmit!

— Kávézás közben majd megértem, ugye? — kiáltom örömmel. — Ugye, megmagyarázod?

— Meg. Egy vajas pogácsát is kérhetek?

— Kettőt! — intek nagyvonalúan. — Ma érzem, hogy jelentős dolgokat fogok hallani tőled! De mondd már!

— Egy kérdéssel kezdem — fordul felém Hudák. — Te mivel töltötted el legutóbb a szabadságodat?

— Emlékezetem szerint úgy kezdtem, hogy három napot aludtam. Aztán olvastam, sétáltam, lógtam...

— És kipihented magad? — kérdi Hudák élesen, mint egy vizsgálóbíró.

— Nem mondhatom — vallom be —, de nem is vártam sokkal többet. Tíz napom volt mindössze.

— Tíz nap neked kevés!? — csapott le rám Hudák gúnyosan. — Nekem is kevés volt addig, amíg a szabadságomat, hogy úgy mondjam, konzervatív módon töltöttem. Én is aludtam egyhuzamban három napig és aztán fáradtabb voltam, mint amikor lefeküdtem. Én is lógtam, de nem aktívan! Aktívan csak munkahelyen lehet lógni!

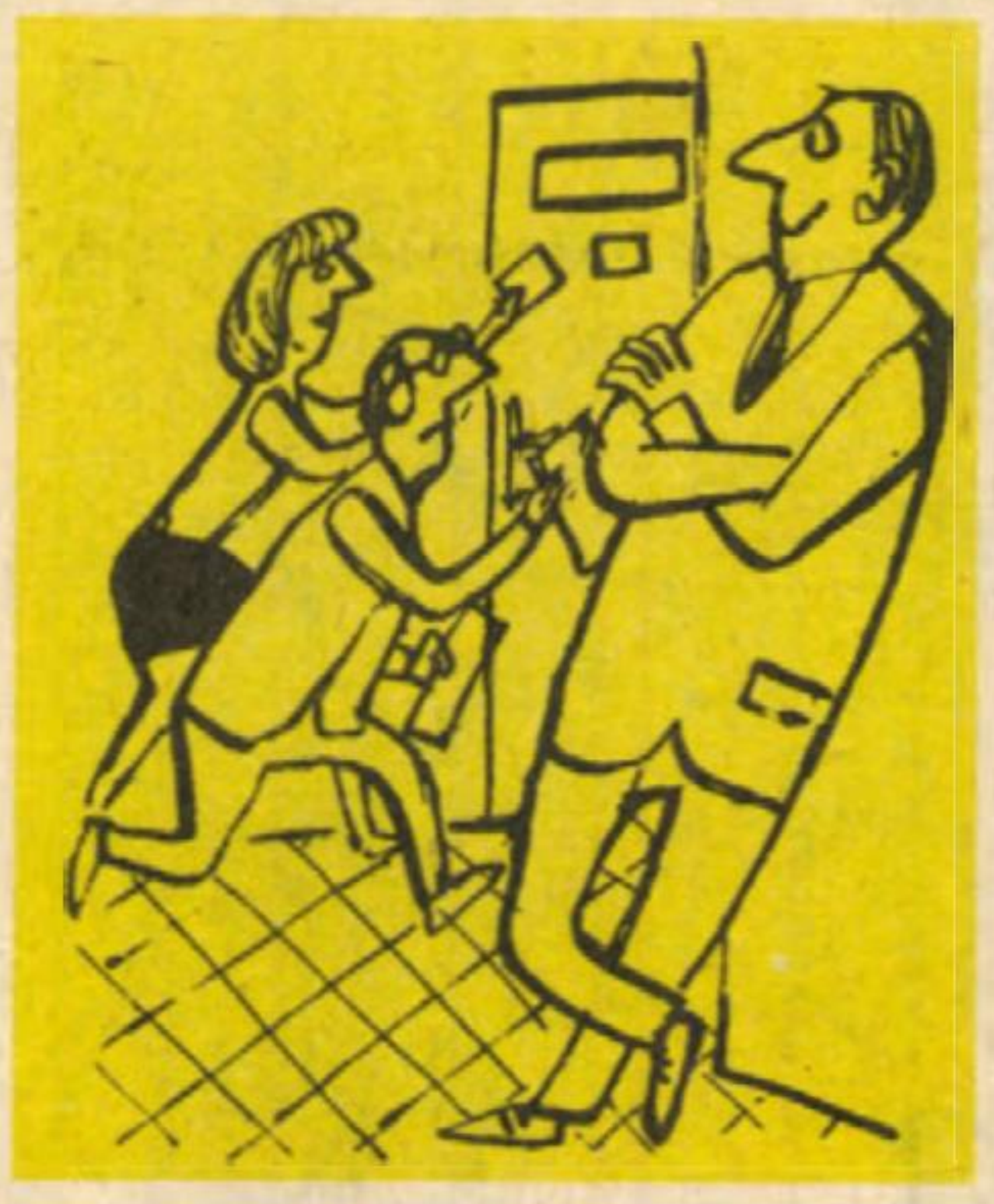

— Megmagyaráznád világosabban? — kértem.

— Nem gondoltam volna, hogy ezt neked magyarázni kell — jegyezte meg Hudák szemtelenül — de megmagyarázhatom. Nemcsak a test fárad el, hanem a lélek is.

— Az elme! — helyesbítettem, Hudák agyára célozva.

— Nevezd elmének, vagy szellemnek — mondta Hudák, nem zavartatva magát. Az elmét pedig csak az aktív lógás frissíti fel. Vagyis az az élmény, hogy mások dolgoznak, én pedig lógok! Ezt az élményt pedig csak a munkahelyen lehet megszerezni! Ostoba és régimódi elv azt hangoztatni, hogy a szabadság alatt közelébe se menj a munkahelyednek! Ellenkezőleg!

Hudák, kihasználva ámulatomat, ügyesen egy sajtosrudat is bekapott, majd így folytatta:

— Miért siettem az imént, hogy időben érkezzem? Mert remek szórakozást nyújt végignézni, mint futkosnak a kollégák a blokkoló-órához, mint a kisdiákok, hogy csengetésre beérjenek, miközben én az ajtót támasztom a hátammal. Hiszen nekem nem sietős! Azt hiszed, hogy egy jó alvás után lehet akkora elégedettséggel kezdeni a napot amekkora örömet a munkakezdés aktív lazsálása nyújt?

— Valóban — bólintottam elismeréssel —, ezt csak egy olyan aktívan pihent agy ismerhette fel, mint amilyen a tiéd!

— Képzeld el — lelkesedik Hudák —, hogy aktívan lógok a vállalati büfében. Meglát a főnök, hozzám lép és azt kérdi: „Önnek nincsen munkája, Hudák elvtárs?" Erre én azt felelem: „Van munkám, több is, mint szeretném, de momentán szabadságon vagyok." Nos, tedd a szívedre a kezed és felelj: e pillanat gyönyörét hol tudnád másutt megszerezni? Egy elegáns eszpresszóban vagy az Intercontinentálban? Nem! Ezt a sikerélményt csak a munkahelyed ronda kis büféjében szerezheted meg! Megértetted végre, hogy miért töltöm én szabadságom minden pillanatát a munkahelyemen?

— Megértettelek — mondtam ünnepélyesen. — De ez a módszer is egyoldalú! Ez elsősorban a lelked békéjét adja meg! Üdülés a lélek számára. És mi lesz a megfáradt fizikumoddal?

— Azt csak bízzad rám — mondta Hudák. — Arra ott vannak a munkanapok.

Somogyi Pál

FRONTÁTVONULÁS

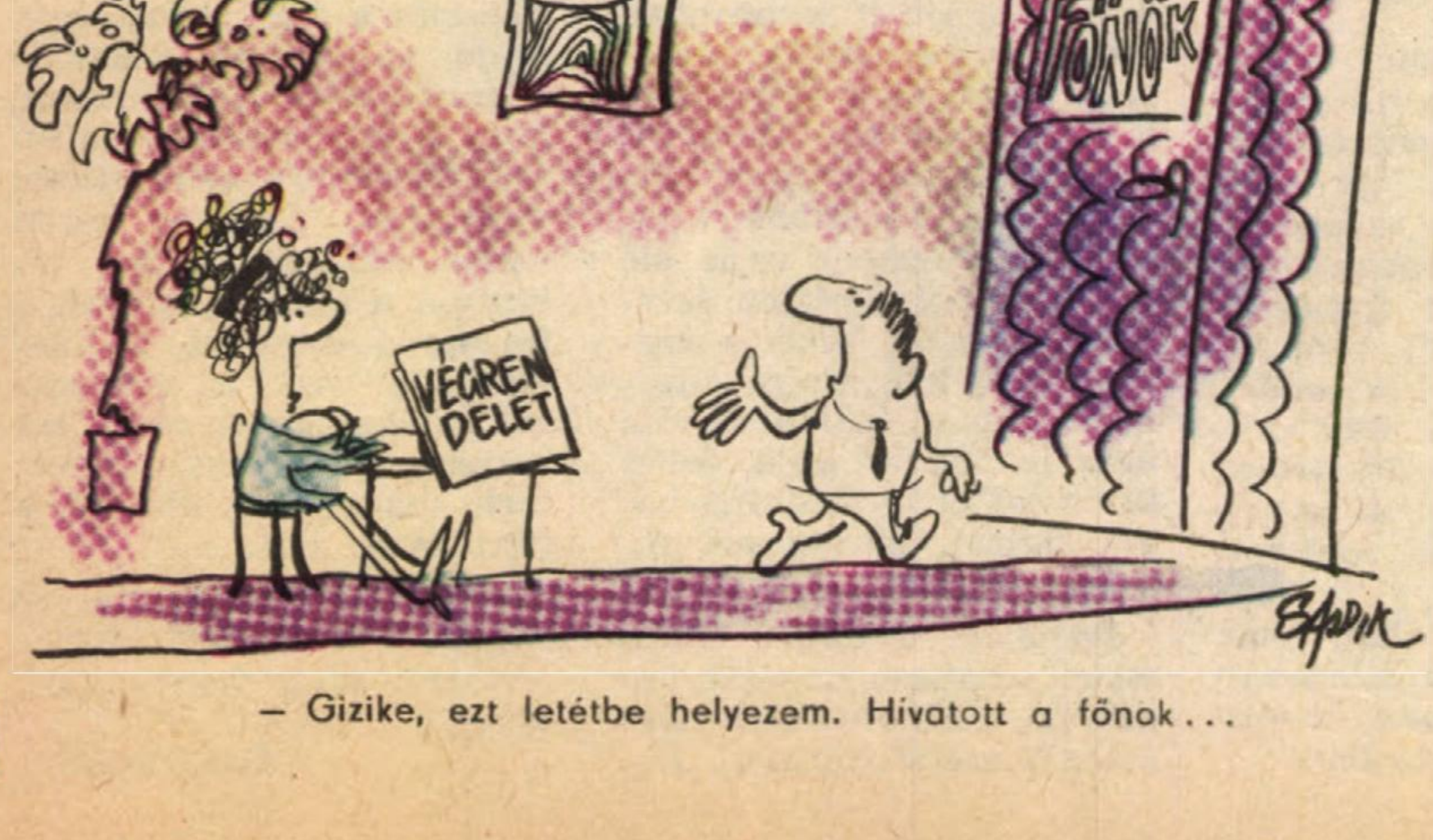

– Gizike, ezt letétbe helyezem. Hívatott a főnök...

BARÁTNŐK

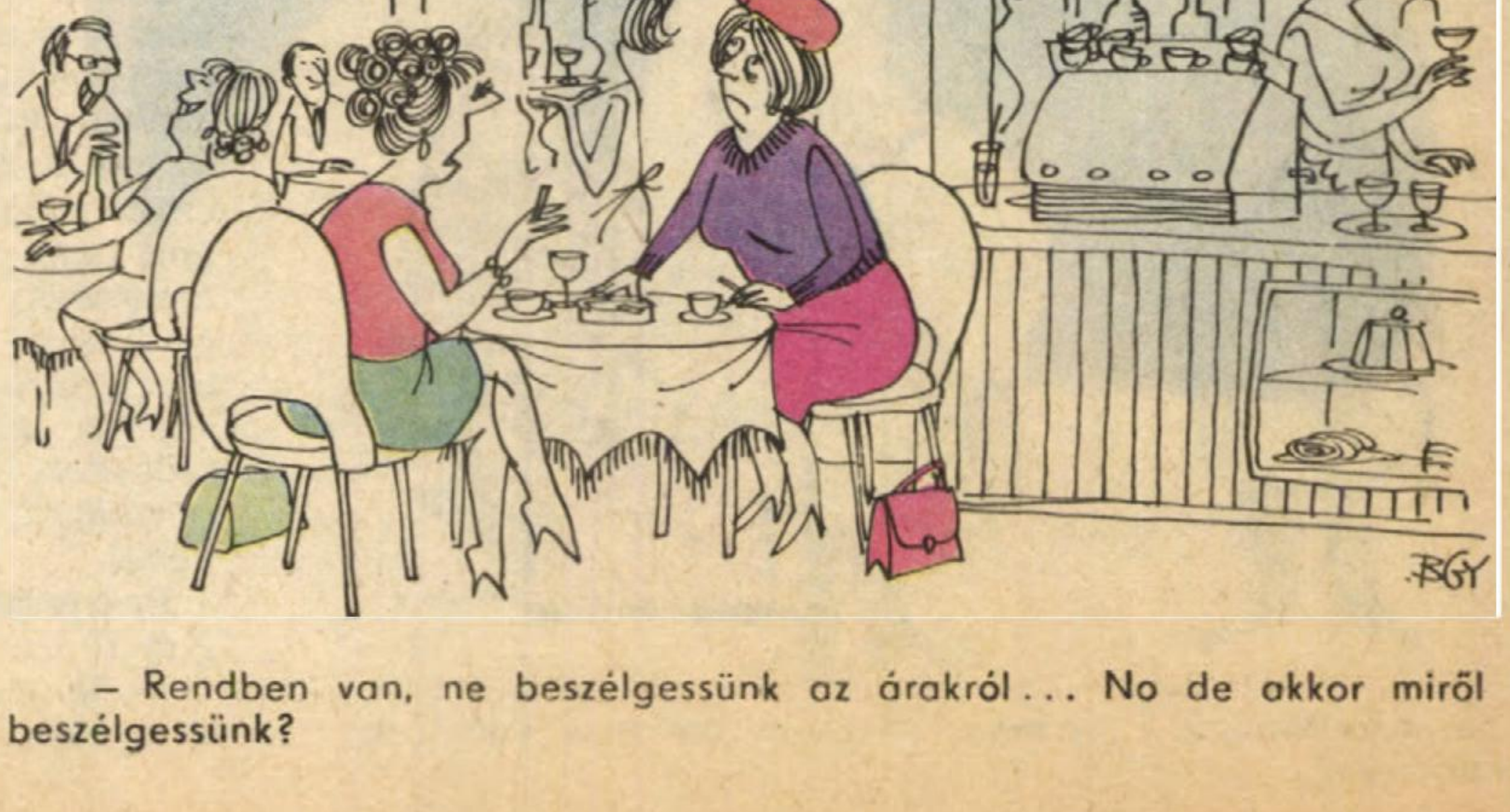

– Rendben van, ne beszélgessünk az árakról... No de akkor miről beszélgessünk?

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Hogyan teremtenének rendet a futballpályákon?

Barát József:

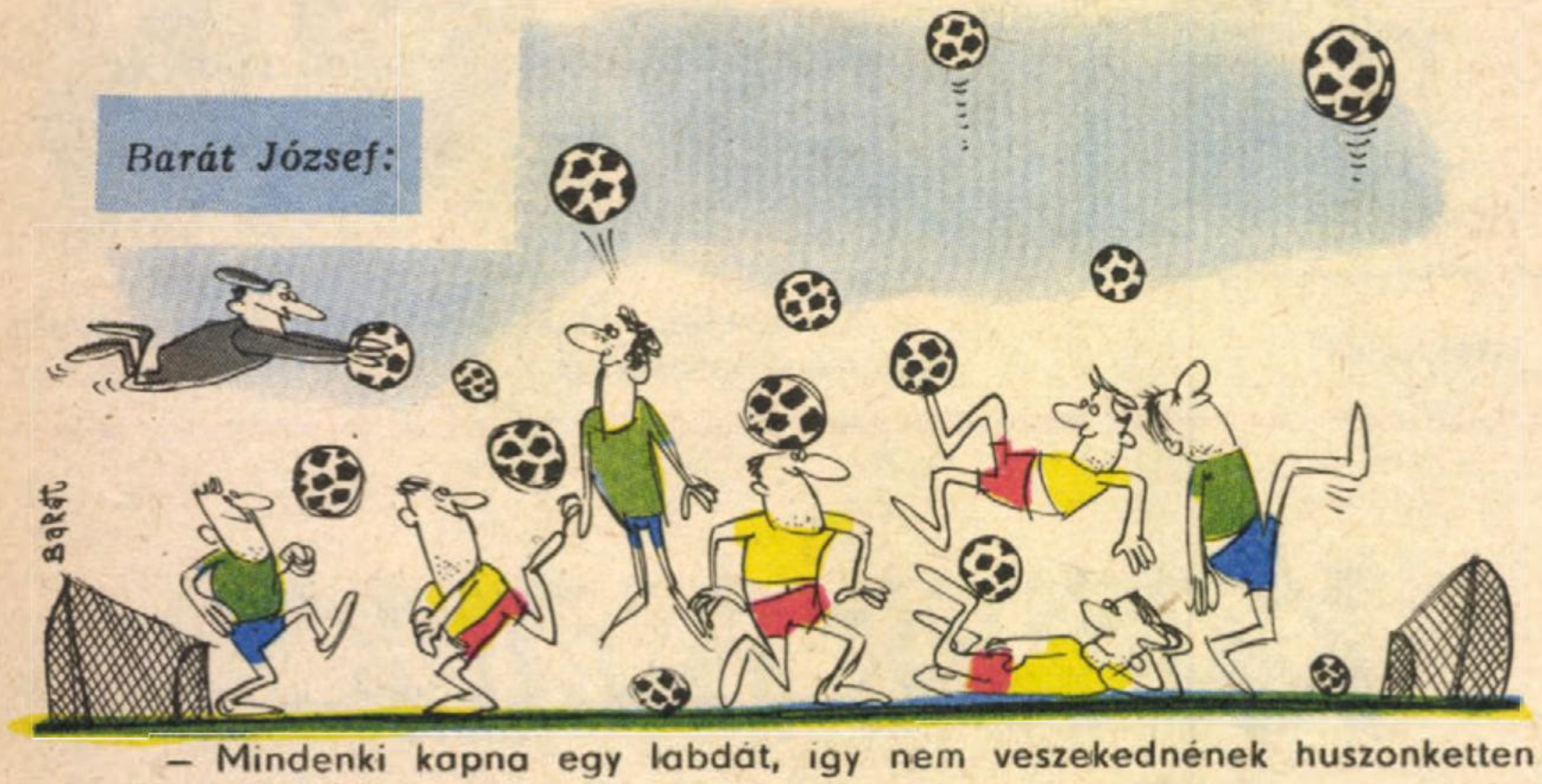

– Mindenki kapna egy labdát, így nem veszekednének huszonketten azért az egyért.

Hegedűs István:

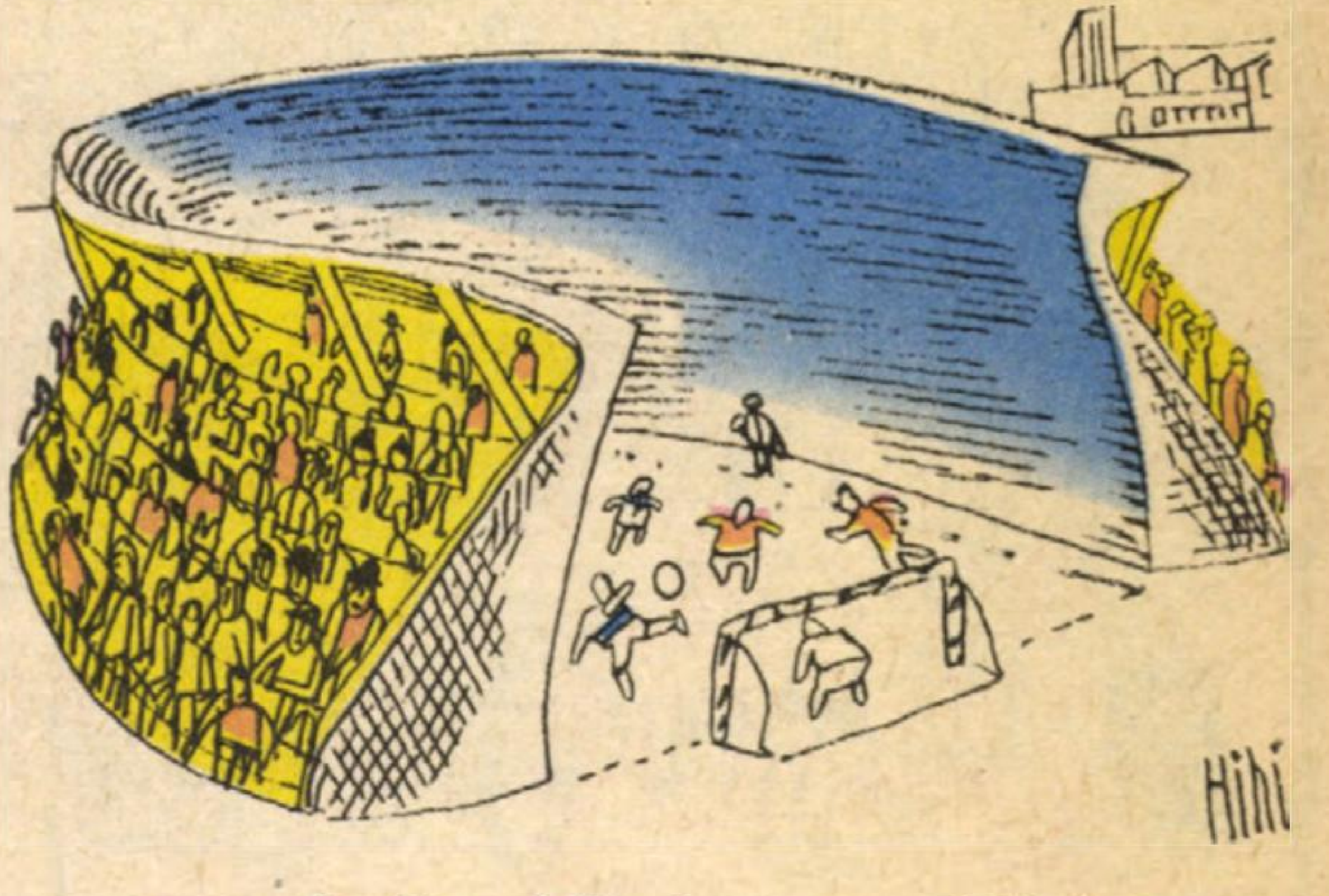

– Fordítva építeném meg a lelátókat.

Takács Imre:

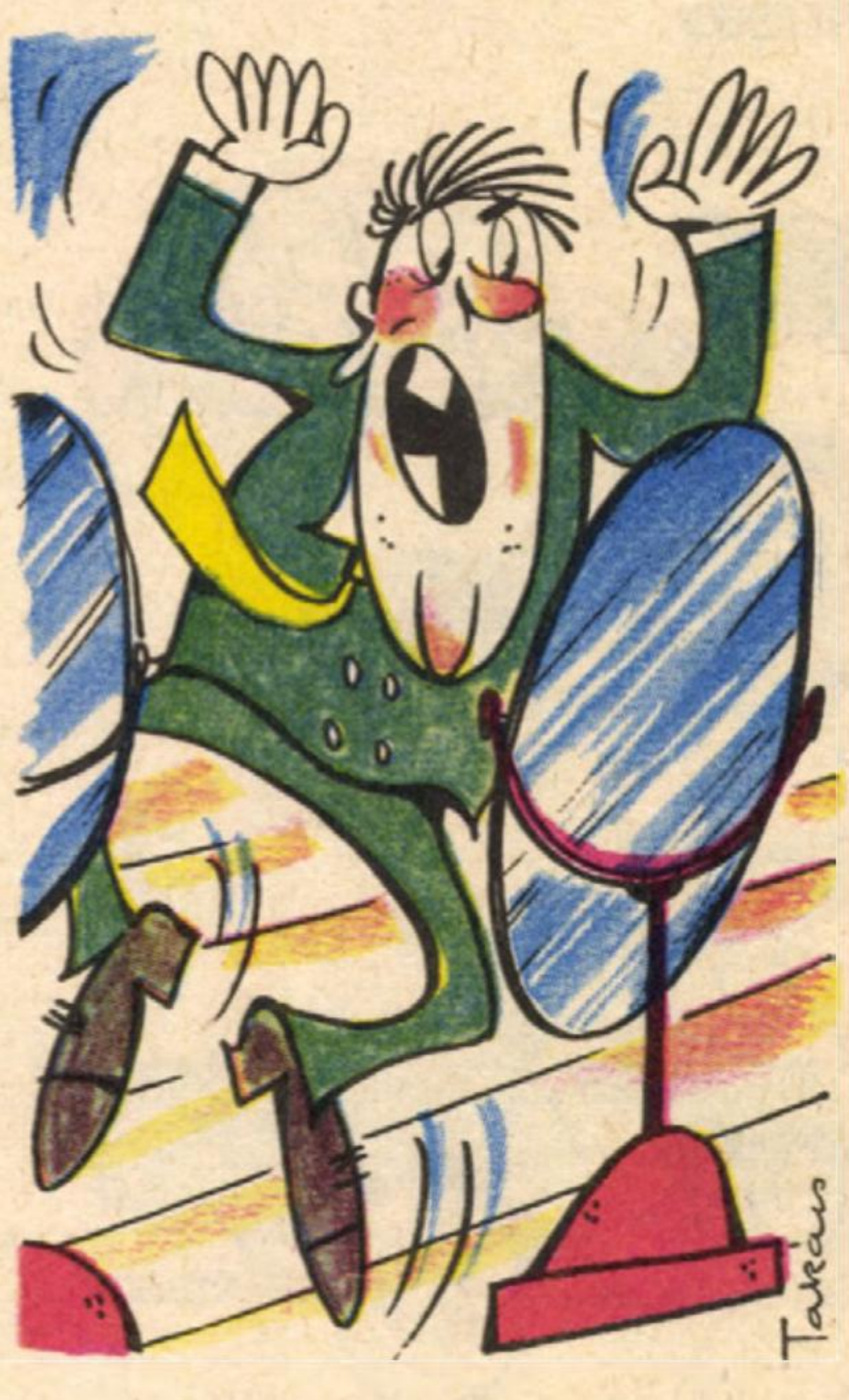

– Minden szurkoló elé tükröt szereltetnék!

Lehoczky István:

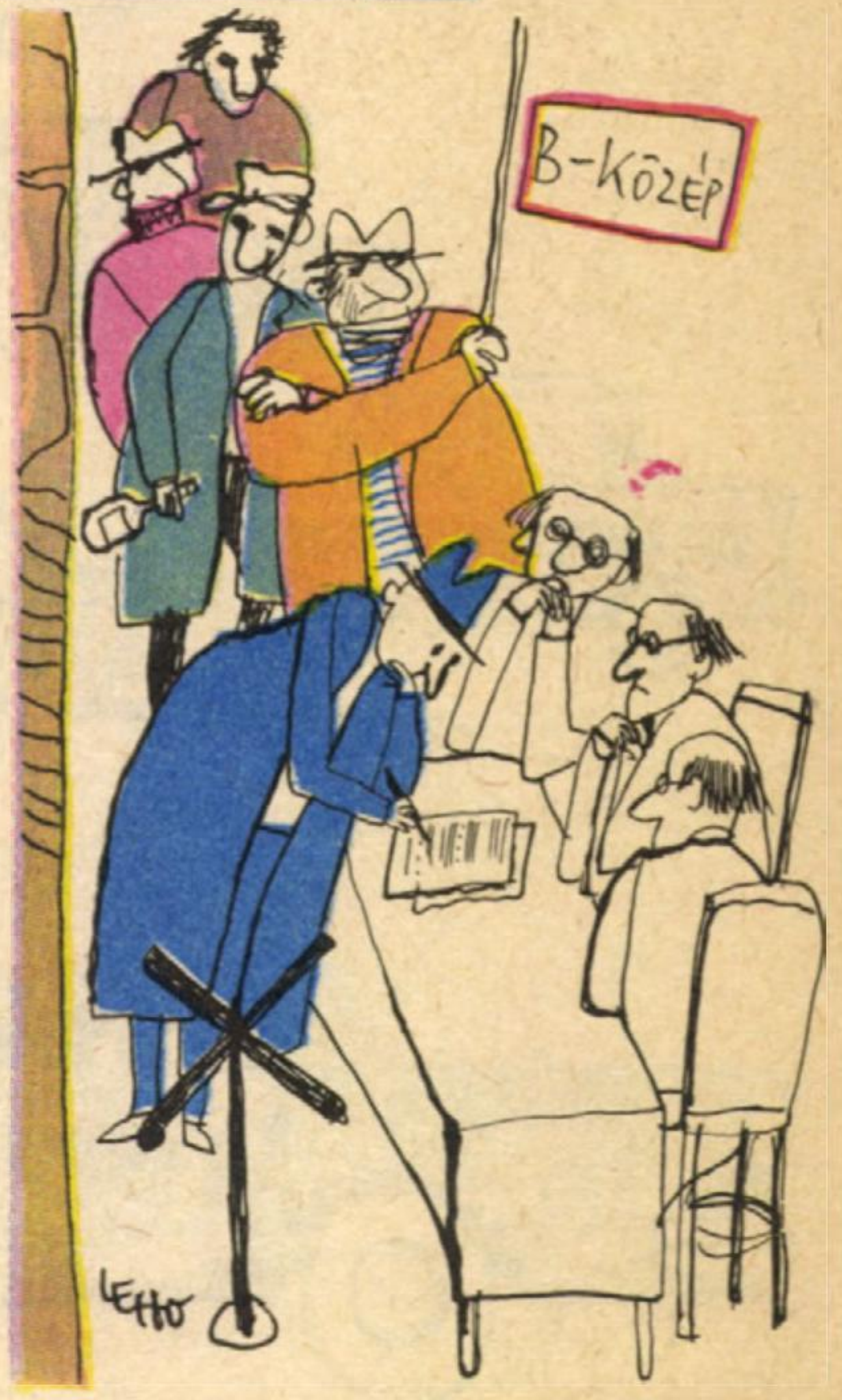

– Csak intelligencia-teszt után engedném be a szurkolókat a lelátóra.

Szűr-Szabó József:

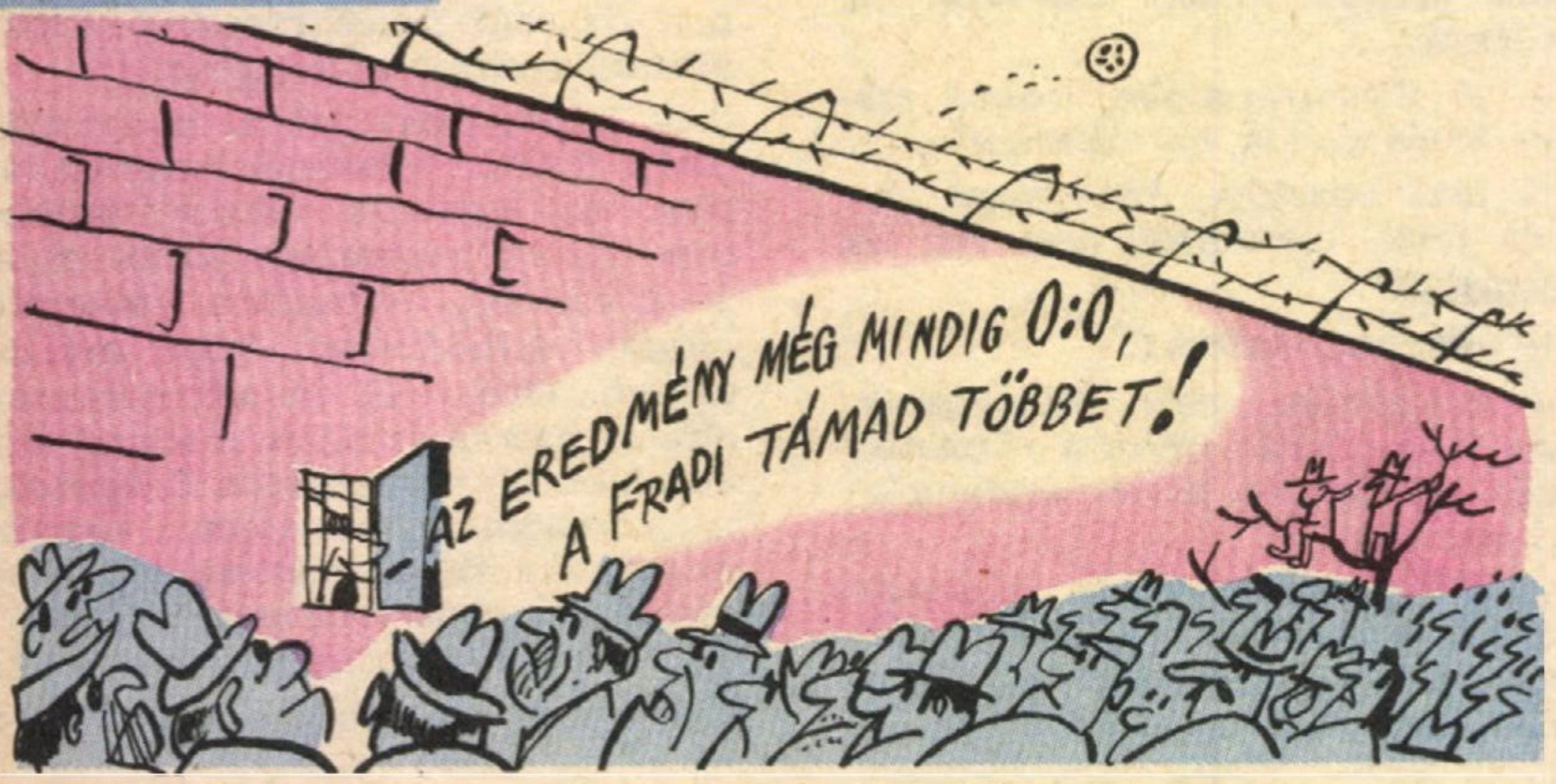

– Ez is egy megoldás.

Brenner György:

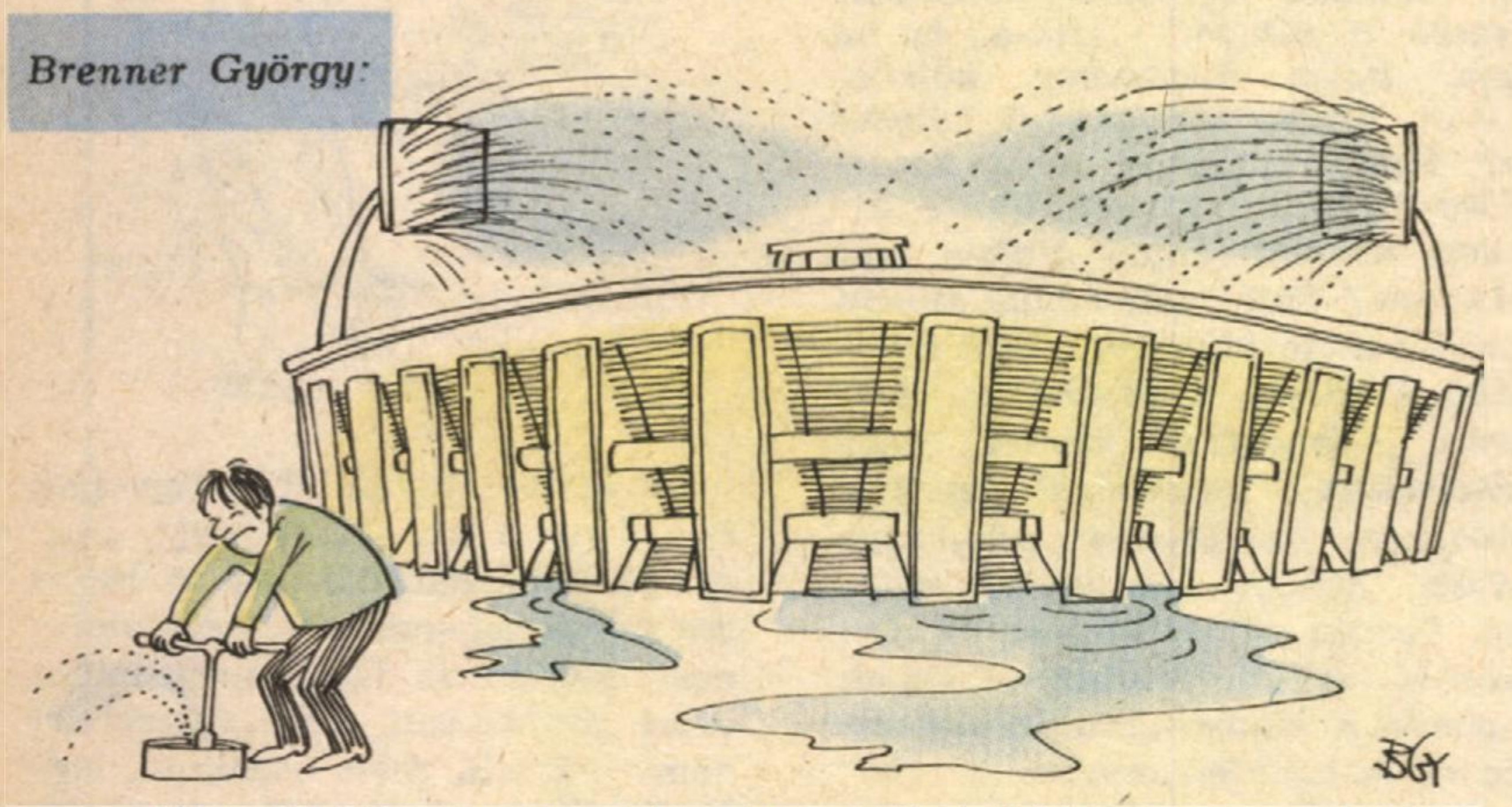

– Máris kitaláltam egy szerkezetet, amellyel lehűteném a szurkolókat.

Dallos Jenő:

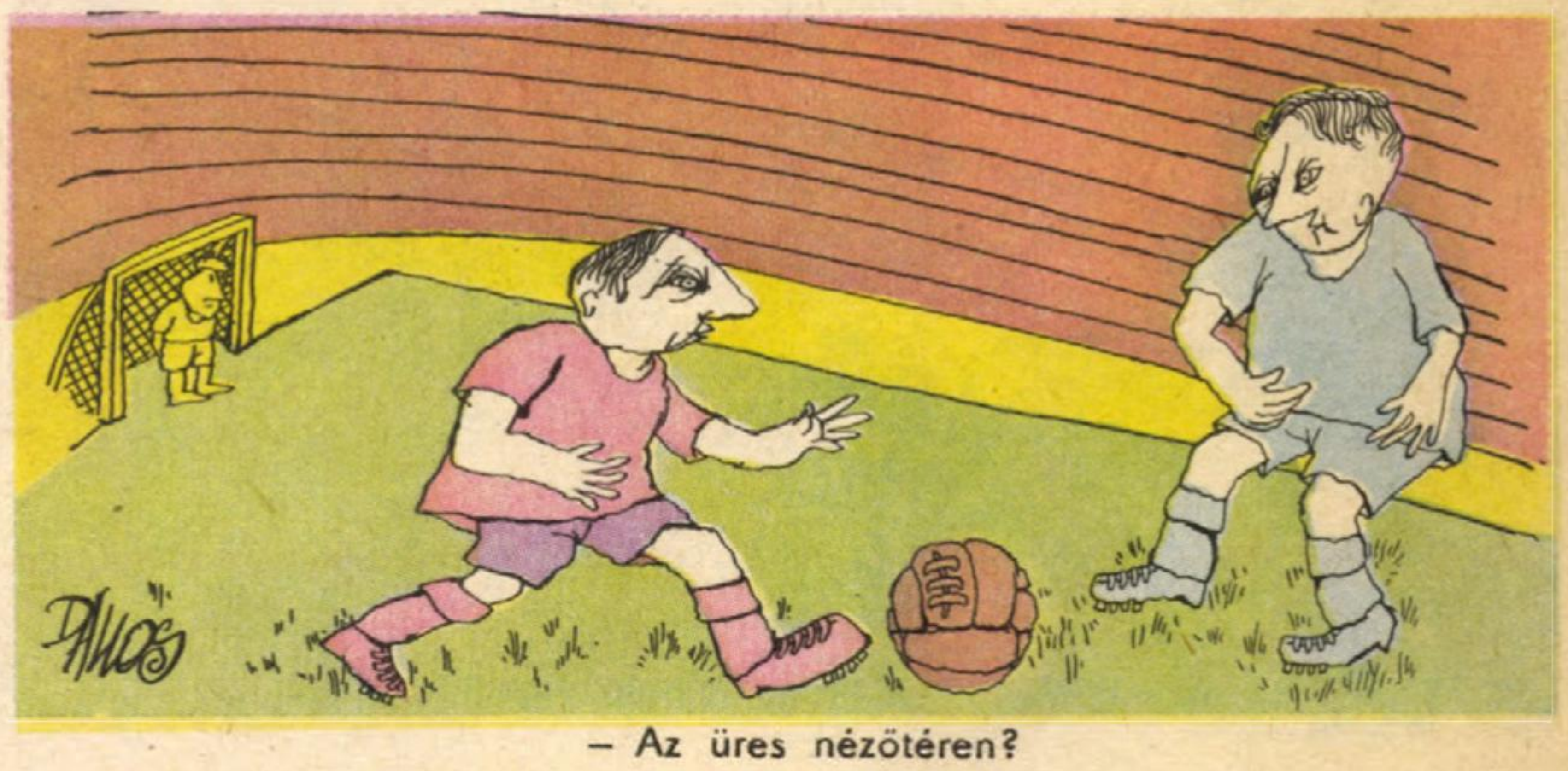

– Az üres nézőtéren?

Sajdik Ferenc:

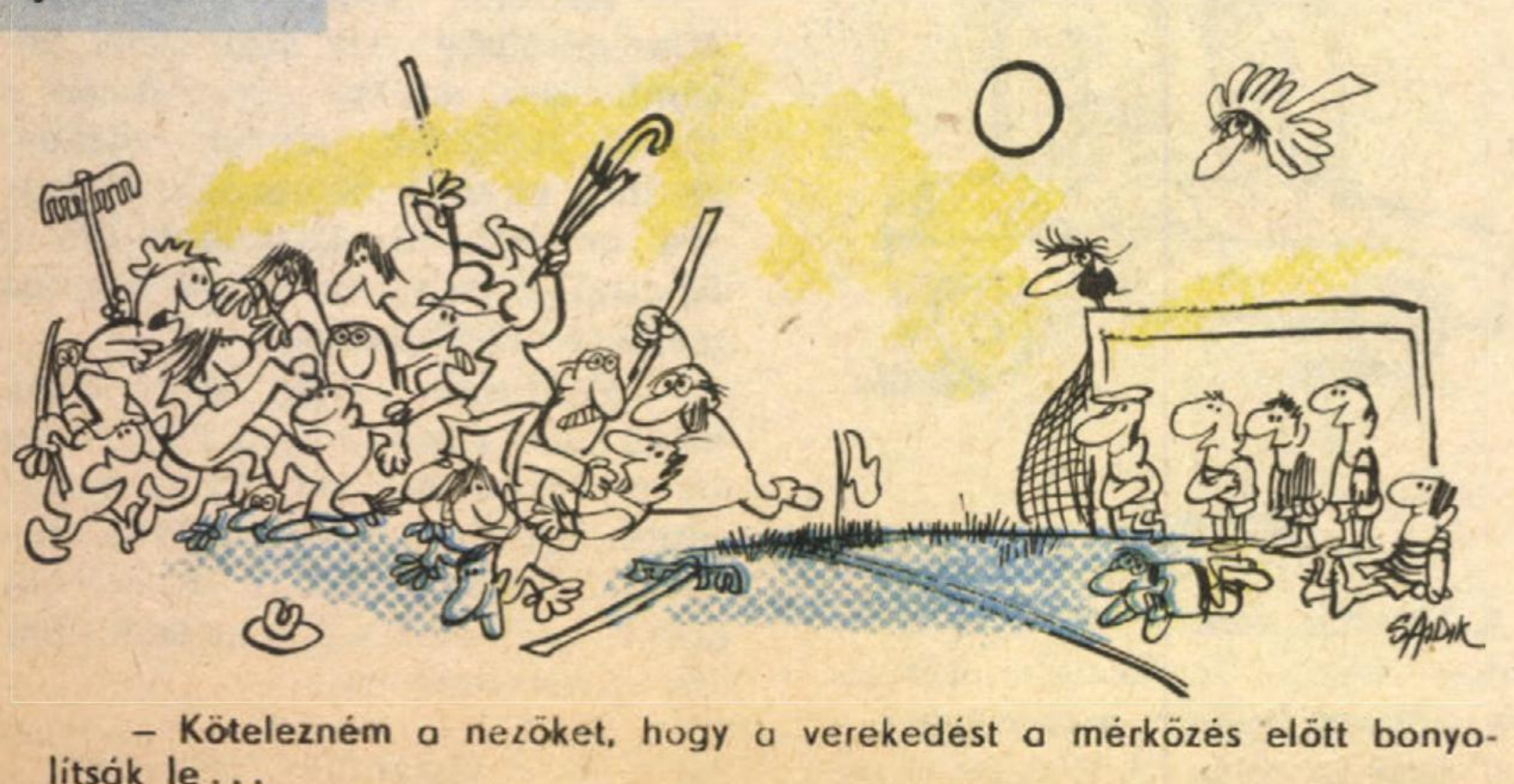

– Kötelezném a nezőket, hogy a verekedést a mérkőzés előtt bonyolítsák le...

Balázs-Piri Balázs:

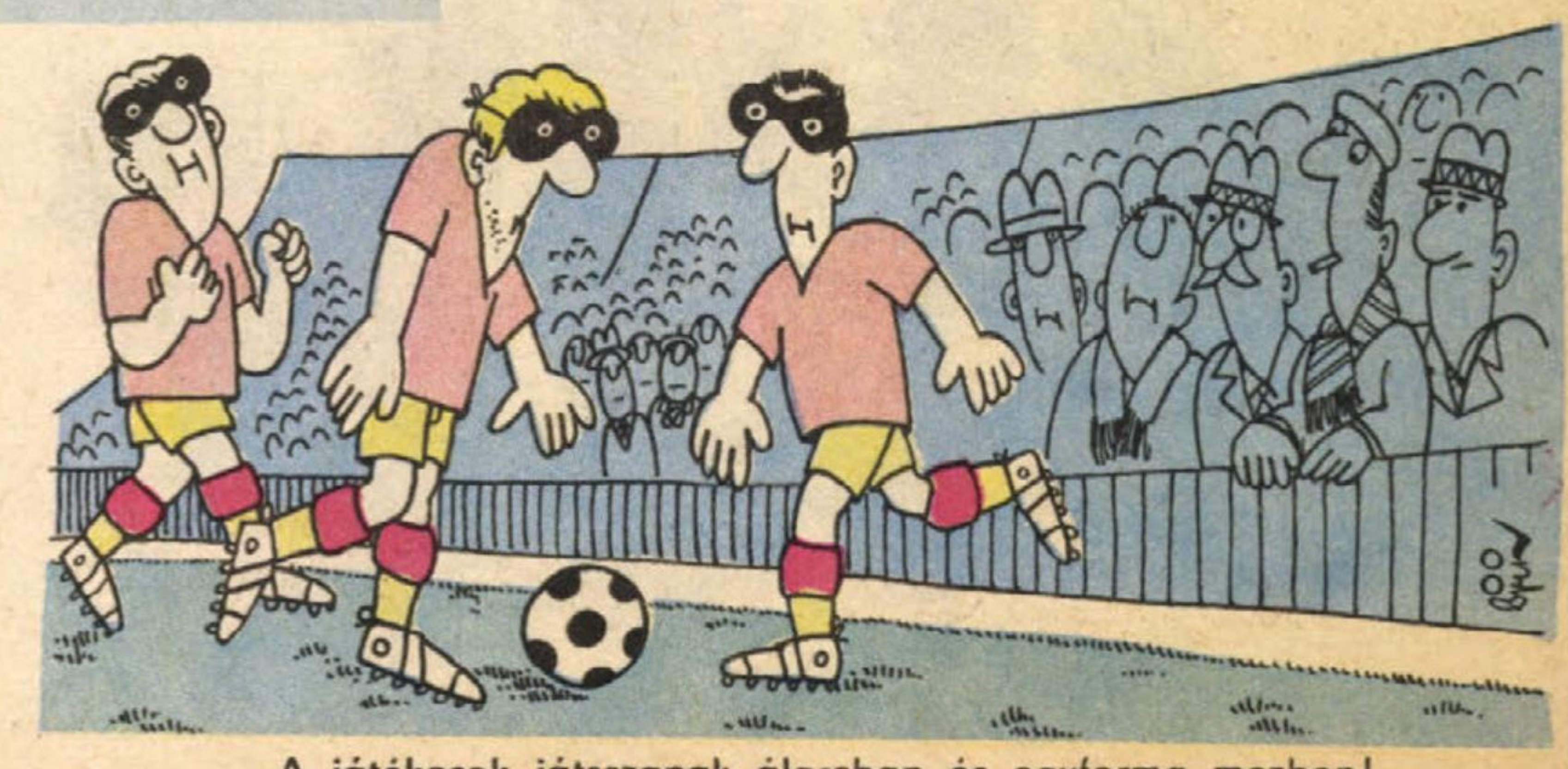

– A játékosok játsszanak álarcban és egyforma mezben!

HOL TANUL A GYEREK?

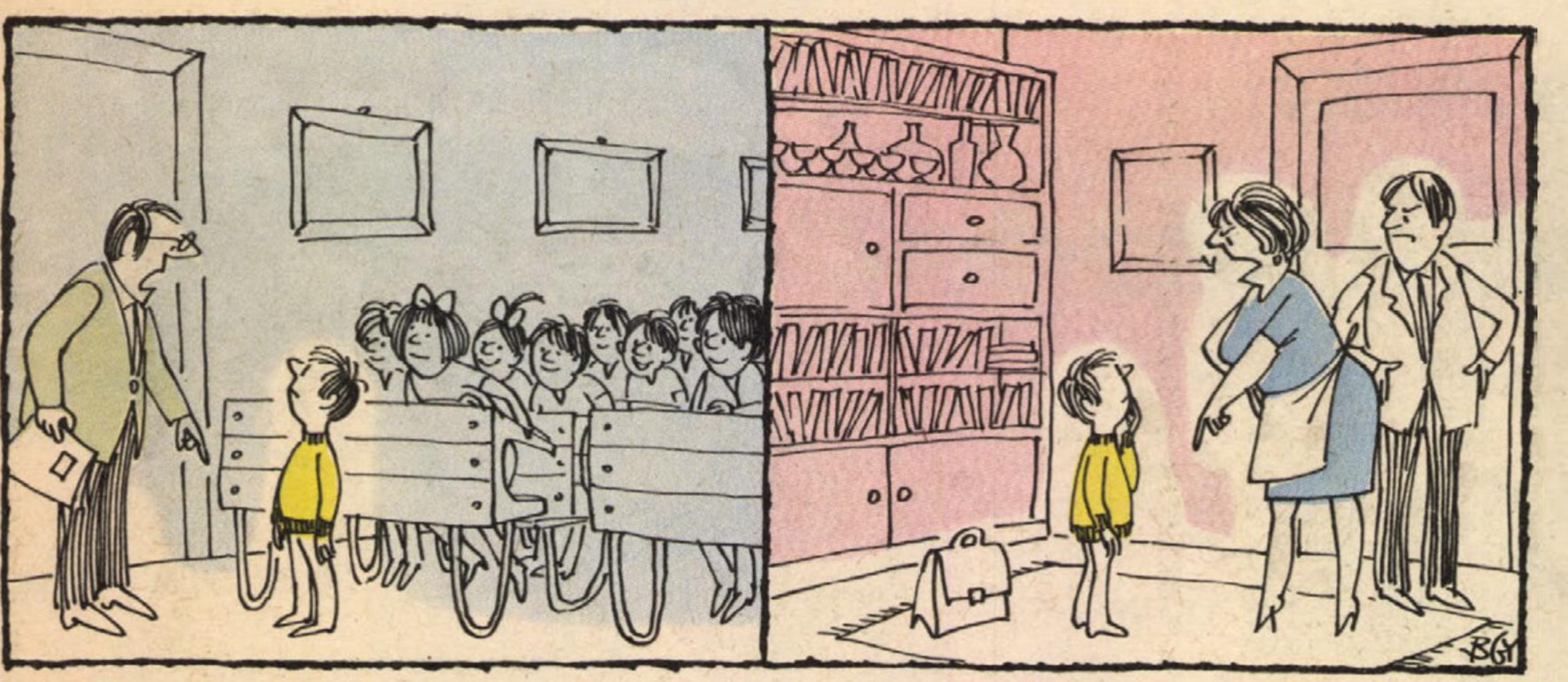

– Ezt tanulod otthon?!

– Ezt tanulod az iskolában?!

MAGYAROK A HOLDON

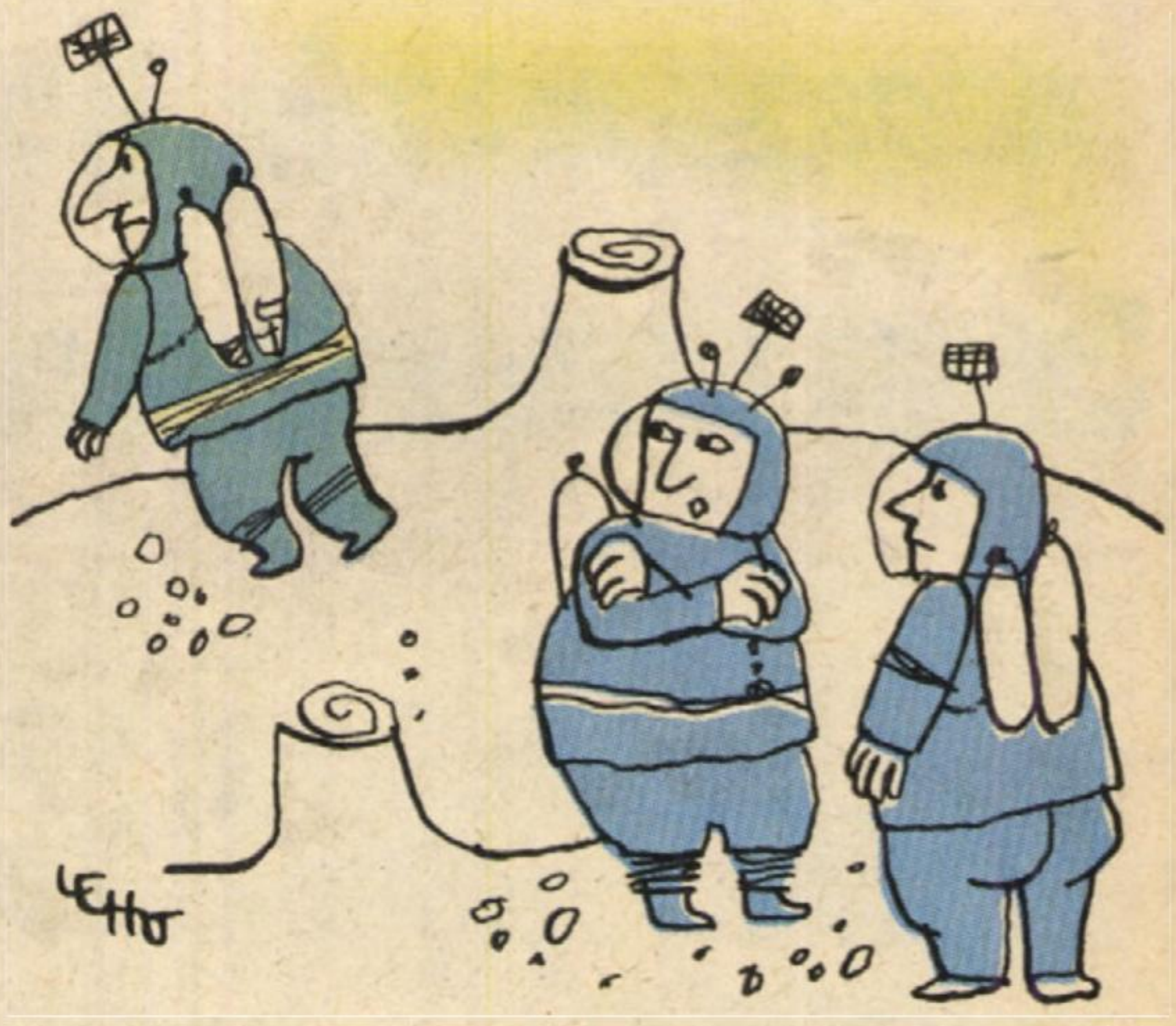

– Kellemetlen alak! Hó végén mindig levág egy oxigénpalackra!

ŐSZINTESÉG

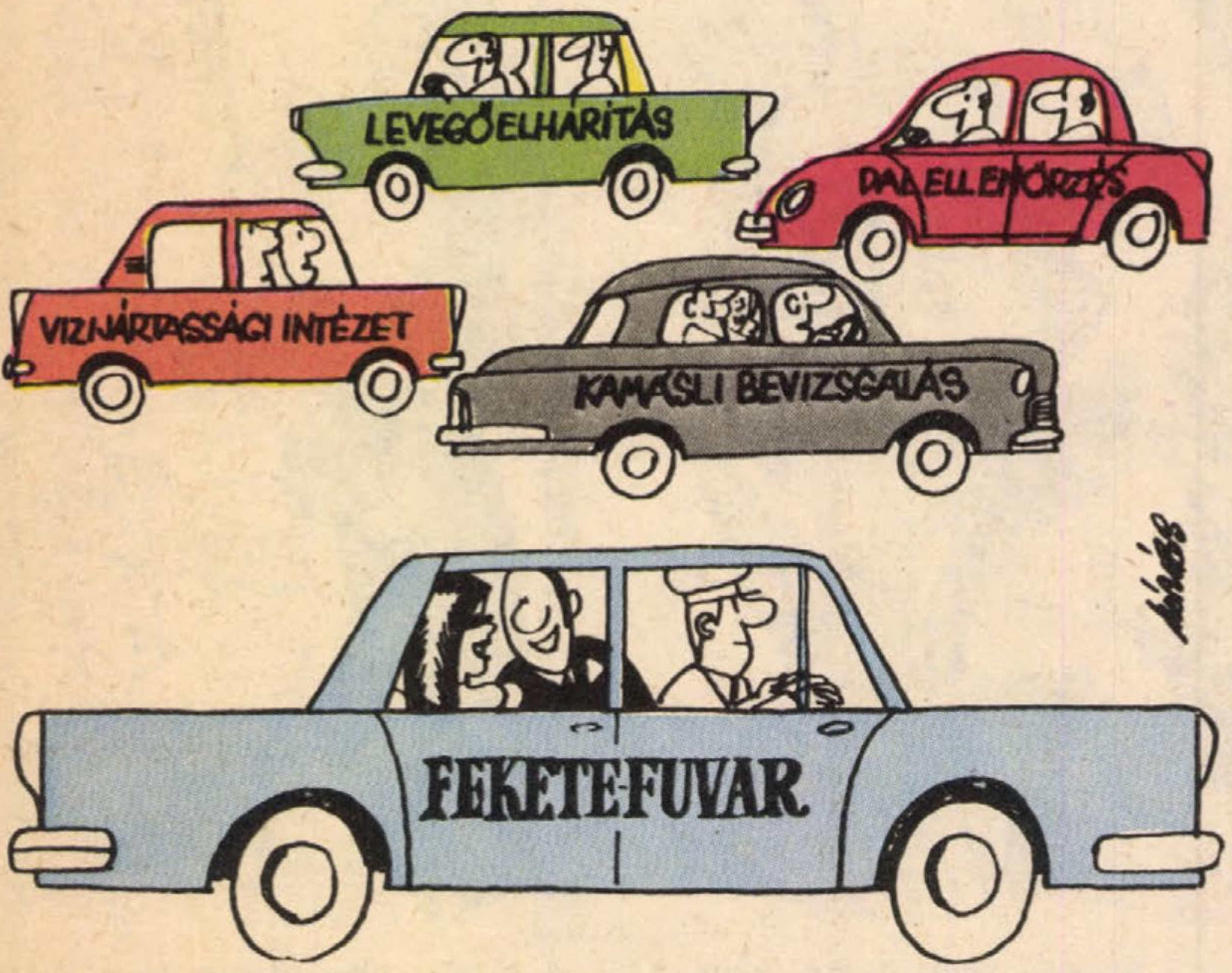

GAVALLÉR UDVARLÓ

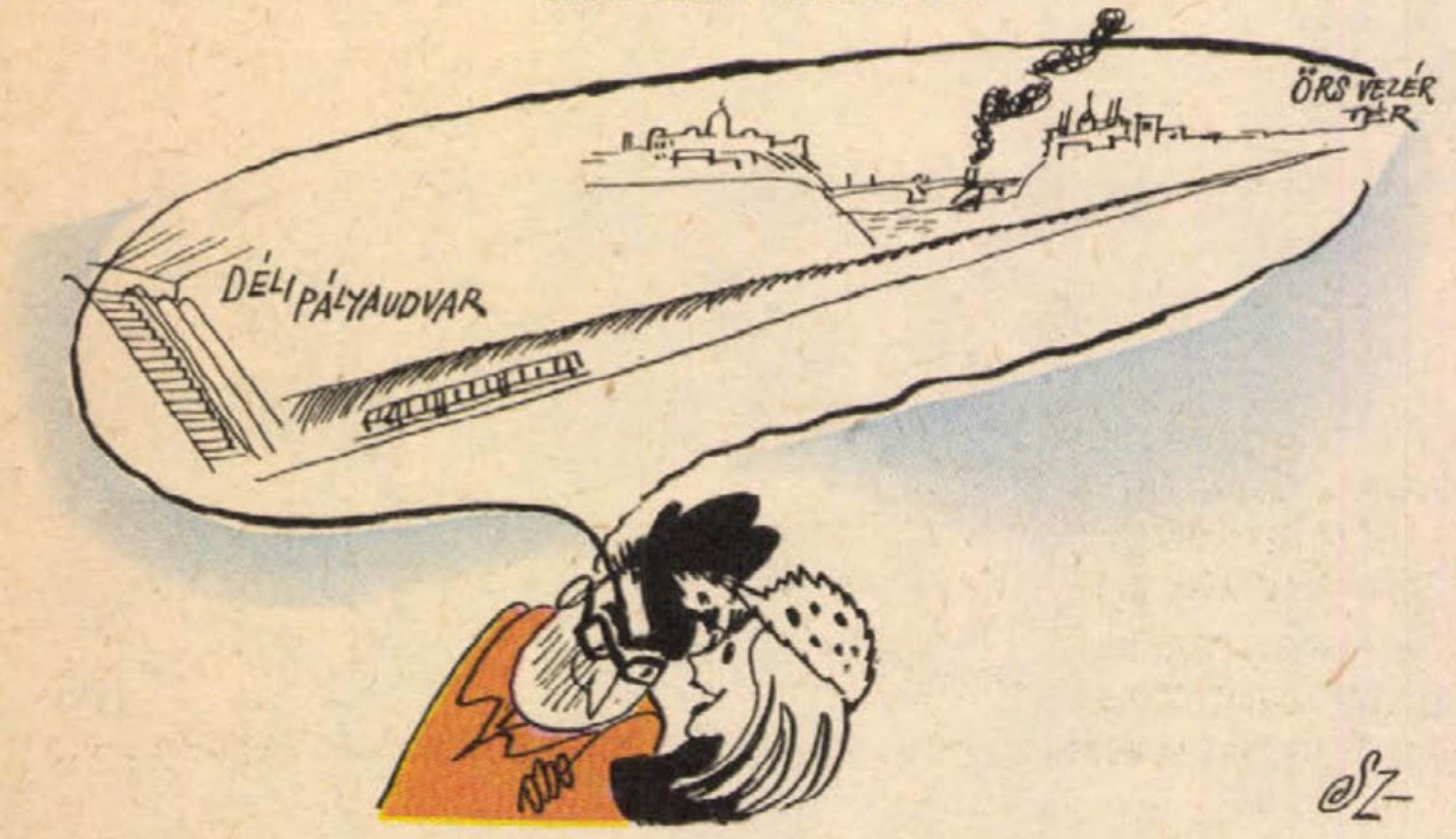

– Ha kedves lesz hozzám, Mancika, elviszem utazni ... Valahová messze ...

PARÓKA A DIVAT

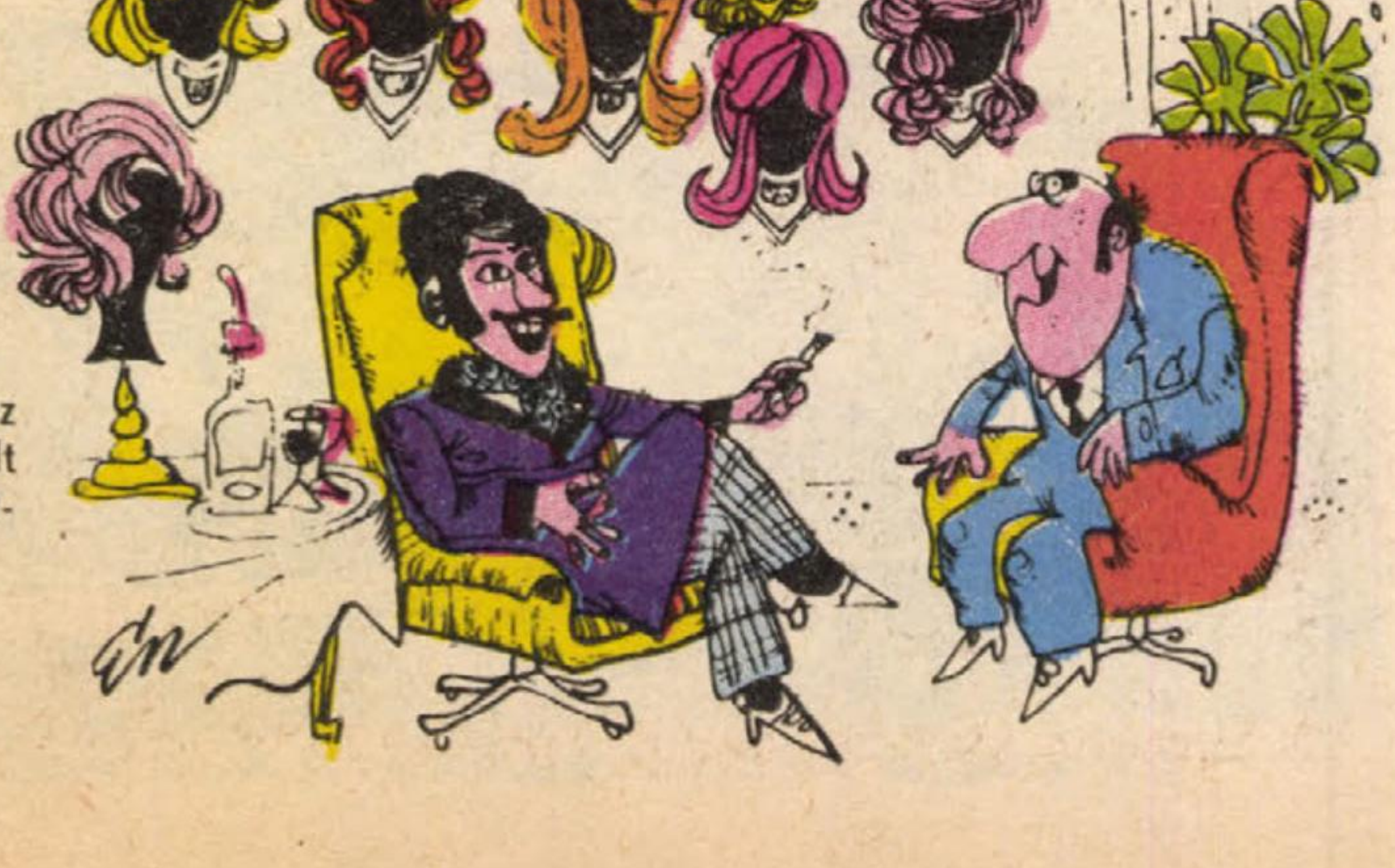

– Ezt az utolsót a múlt héten ejtettem el ...

KÜLÖNÖS ESETEK

TAXI

A barna bőrkabátot viselő fiatalember kinyitotta a taxi ajtaját, és kényelmesen elhelyezkedett a hátsó ülésen, aztán előreszólt a sofőrnek:

— A Kamaraerdőbe, legyen szíves! Majd szólok, hol álljon meg ...

A taxi vezetője, középkorú, sápadt férfi, cigarettát vett elő, és rágyújtott:

— Megkínálhatom?

— Köszönöm, nem dohányzom. Induljunk. Tehát irány a Kamaraerdő! — mondta kissé türelmetlenül az utas.

— Előbb szíveskedjék válaszolni a következő kérdéseimre: milyen volt a gyermekkora? Verekedős srác volt-e? Boldog családi légkör veszi-e körül, vagy kiegyensúlyozatlan körülmények között él? Vizsgálta-e már pszichológus és vannak-e agresszív hajlamai? Szereti a virágot? Iszik-e, és ha igen, italos állapotban kötekedik-e? Milyen az anyagi helyzete? Van-e adóssága, amit határidőre ki kell fizetnie? Van-e erkölcsi bizonyítványa? Volt-e már büntetve? Saját véleménye szerint lesz-e valaha büntetve? Erre a néhány kérdésre szíveskedjék válaszolni Központunk címére, négy példányban, aláírásával ellátva. Javaslom, a levelet ajánlottan küldje, nehogy elkallódjék valahol. Pozitív válasz esetén, minden további nélkül elviszem magát taximon a Kamaraerdőbe. De addig ne is kísérletezzék ...

HIVATAL

A Hivatal vezetője és a munkatársak éppen értekezletet tartottak, amikor halkan, szerényen kopogtattak az ajtón. A Hivatal vezetője elharapta a szót a mondat közepén és az ajtó felé fordult:

— Ki az? Tessék befáradni!

Keszeg, egy kicsit hajlott hátú férfi lépett be a terembe. Kezében tíz szál fehér rózsából összeállított csokrot szorongatott:

— Engedelmet kérek a zavarásért! Talán tetszenek emlékezni rám. Az ügyfelük vagyok. Immáron három esztendeje járok ebbe a hivatalba, általában havonta kétszer érdeklődöm, hogy áll az ügyem. Örömmel mondhatom; az elmúlt három év alatt módom volt közelebbről megismerni a Hivatal nagyrabecsült vezetőjét, tisztelt munkatársait. Mindnyájukat személyes jó ismerősömnek tekintem. Ha szabad így mondanom, már egy kicsit családtagként járok az önök kedves hivatalába. Fogadják hát el ezt a pár szál virágot, amiért önök megtalálták azt az őszintén udvarias, emberi hangot, melynek hallatán az ügyfél elégedetten veszi tudomásul kérelmének el nem intézését, mert barátaim, legfontosabb a szív, s önöknek szívük van!

A Hivatal vezetője szelíden homlokon csókolta az ügyfelet:

— Kedves barátunk! Micsoda könnyelműség! Tíz szál rózsa decemberben, amikor olyan drága a virág! Kollegák, tegyük vázába! És még egyszer köszönjük. Fáradjon be hozzánk bármikor ide a Hivatalba. Szívesen látjuk egy kis meghitt beszélgetésre.

— Boldogan jövök, mert soha, sehol nem tapasztaltam még, hogy ilyen baráti hangon, ilyen szeretettel, ilyen megértéssel, ilyen emberi közvetlenséggel, ilyen szívből áradó együttérzéssel utasítsák vissza a kérelmemet ...

Galambos Szilveszter

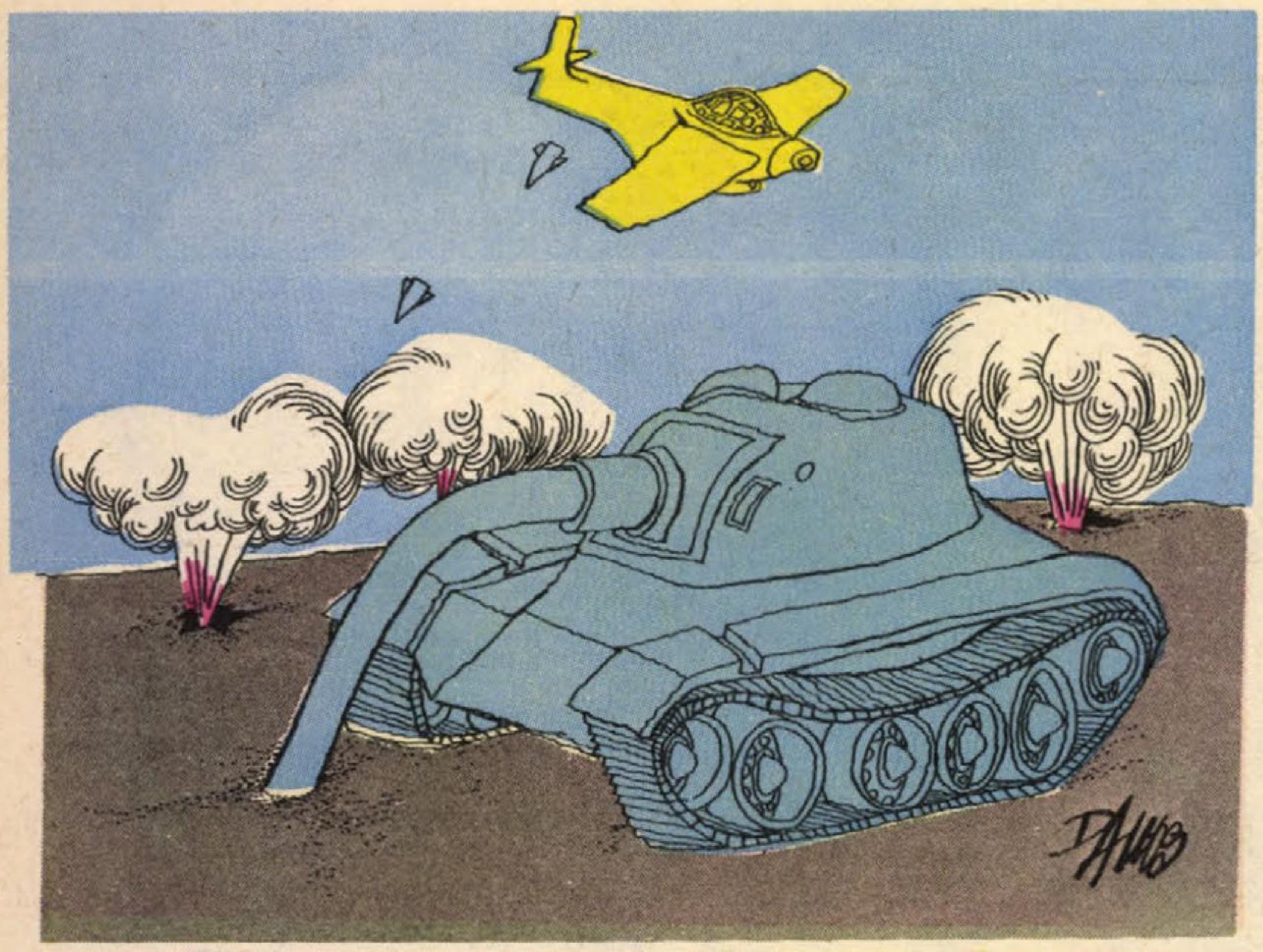

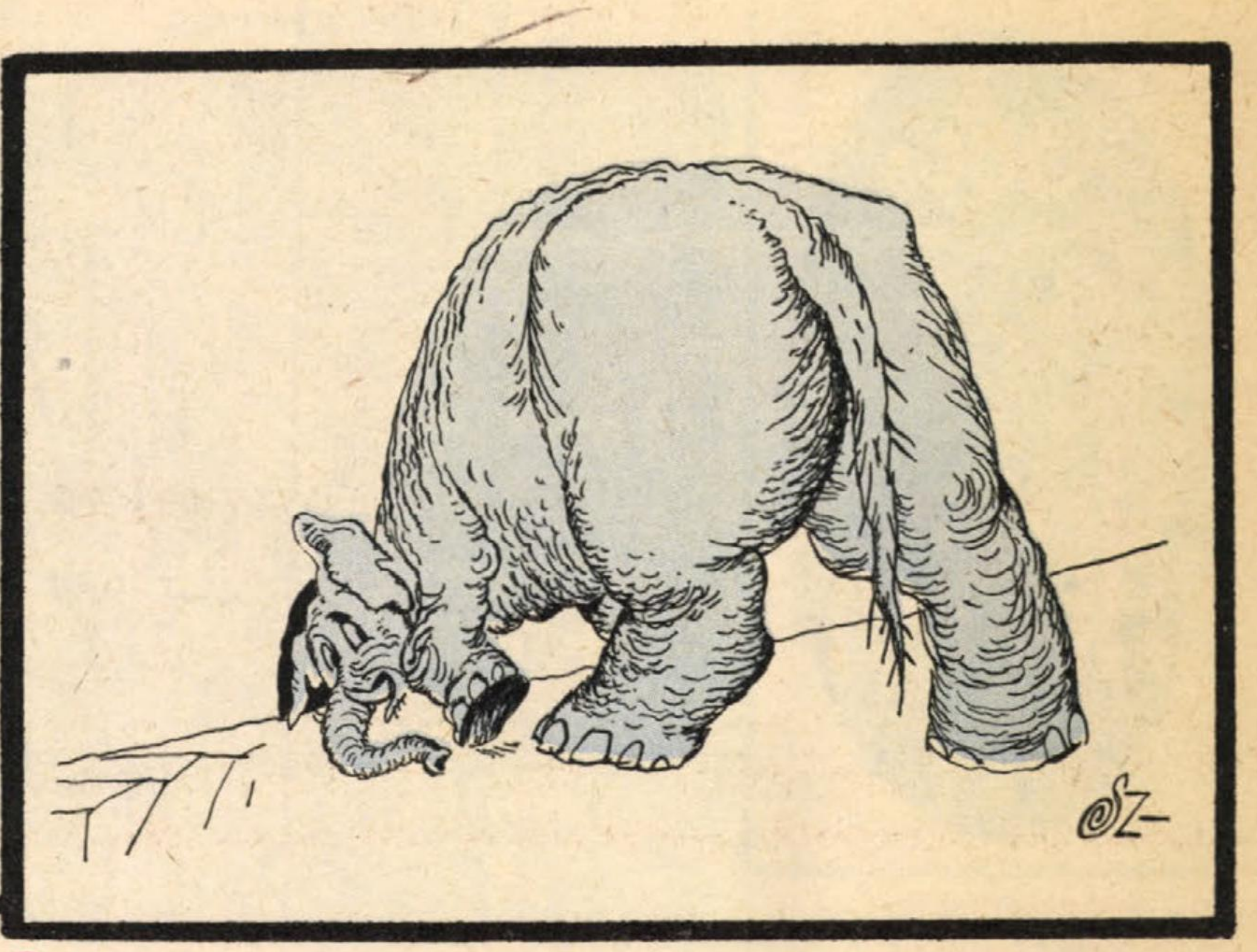

DALLOS
SZŰR-SZABÓ
BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS
SAJDIK
VÁRNAI
FÜLÖP

FÉLELEM

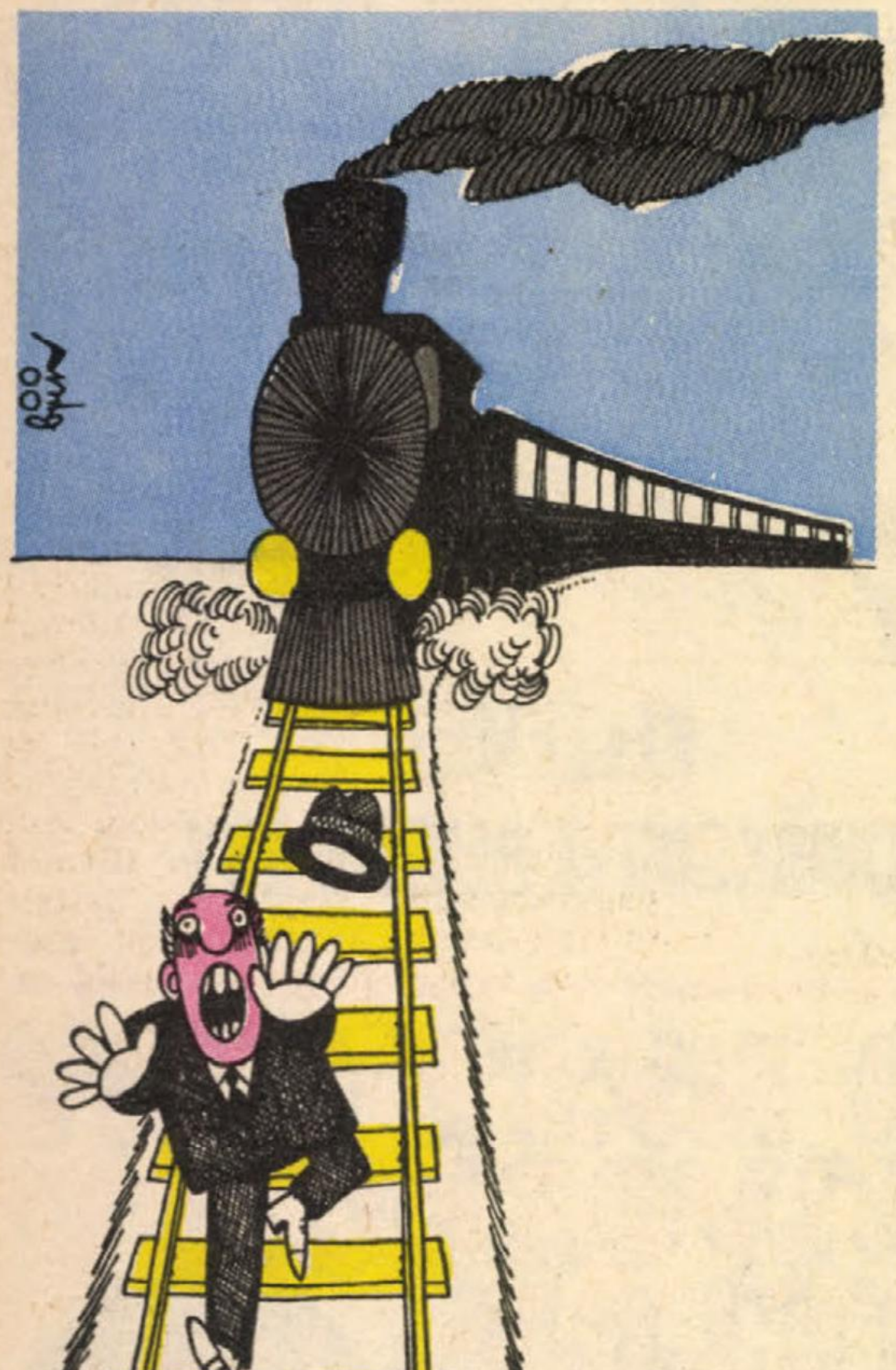

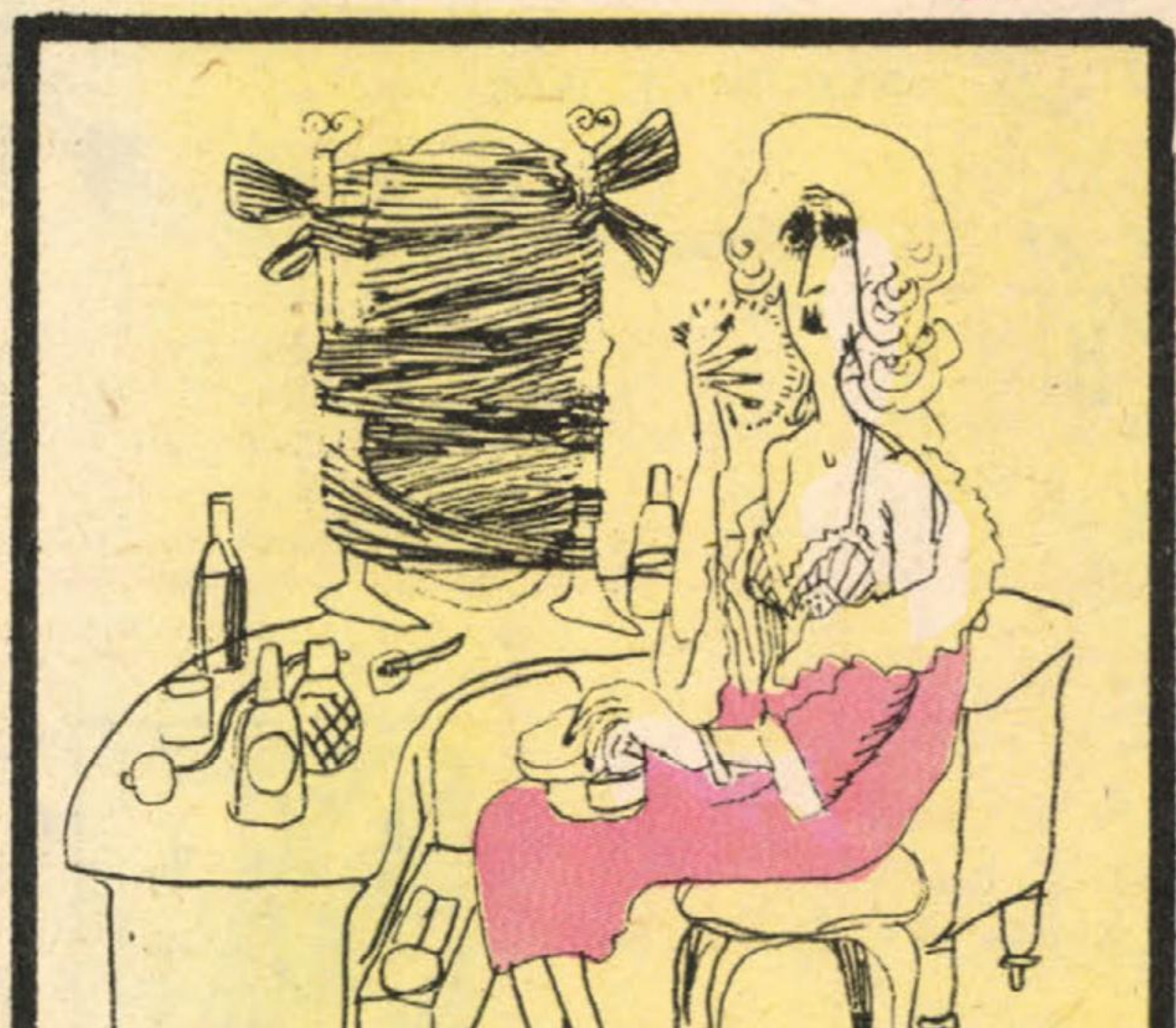

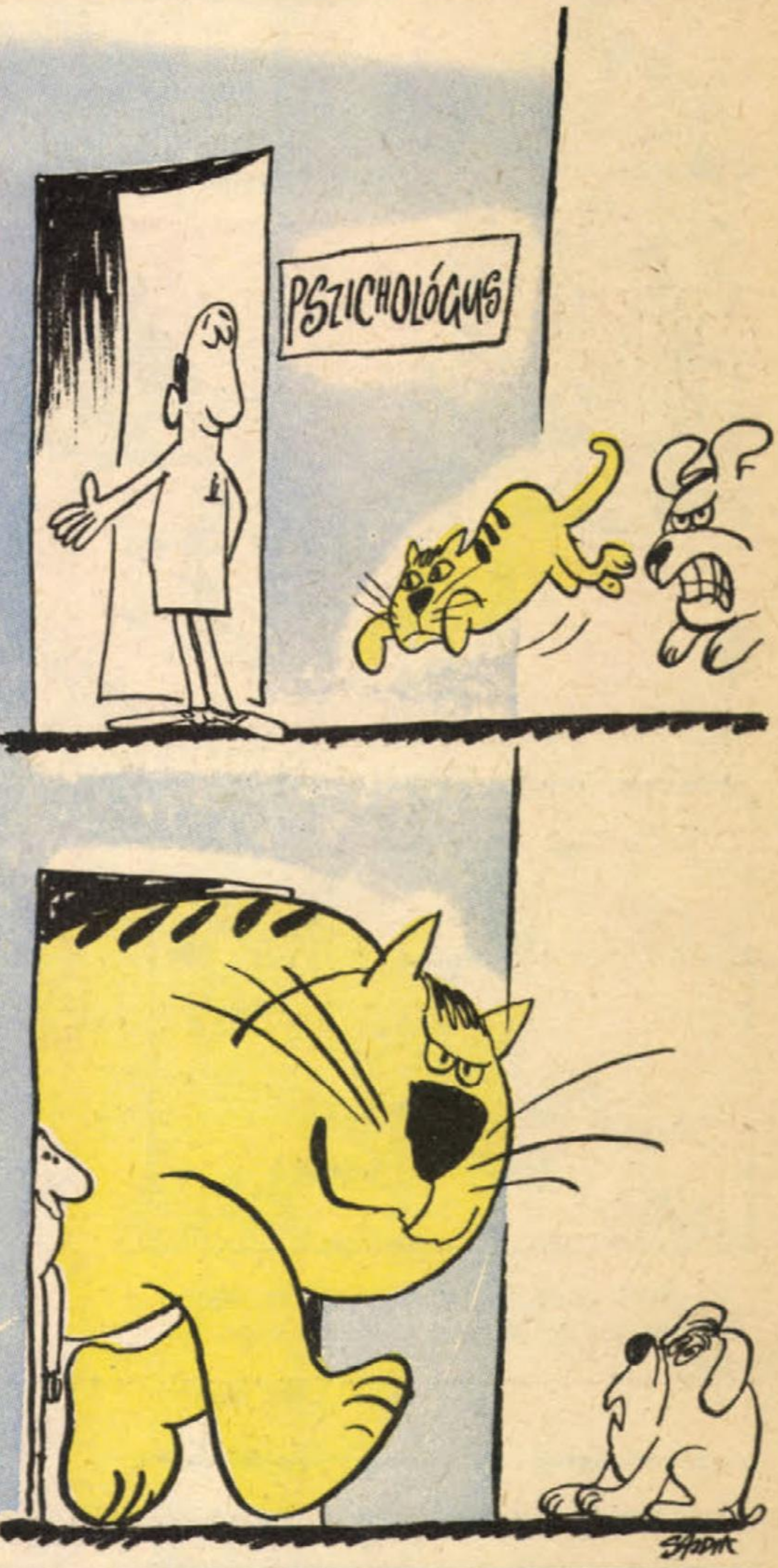
PSZICHOLÓGUS
Sajdik

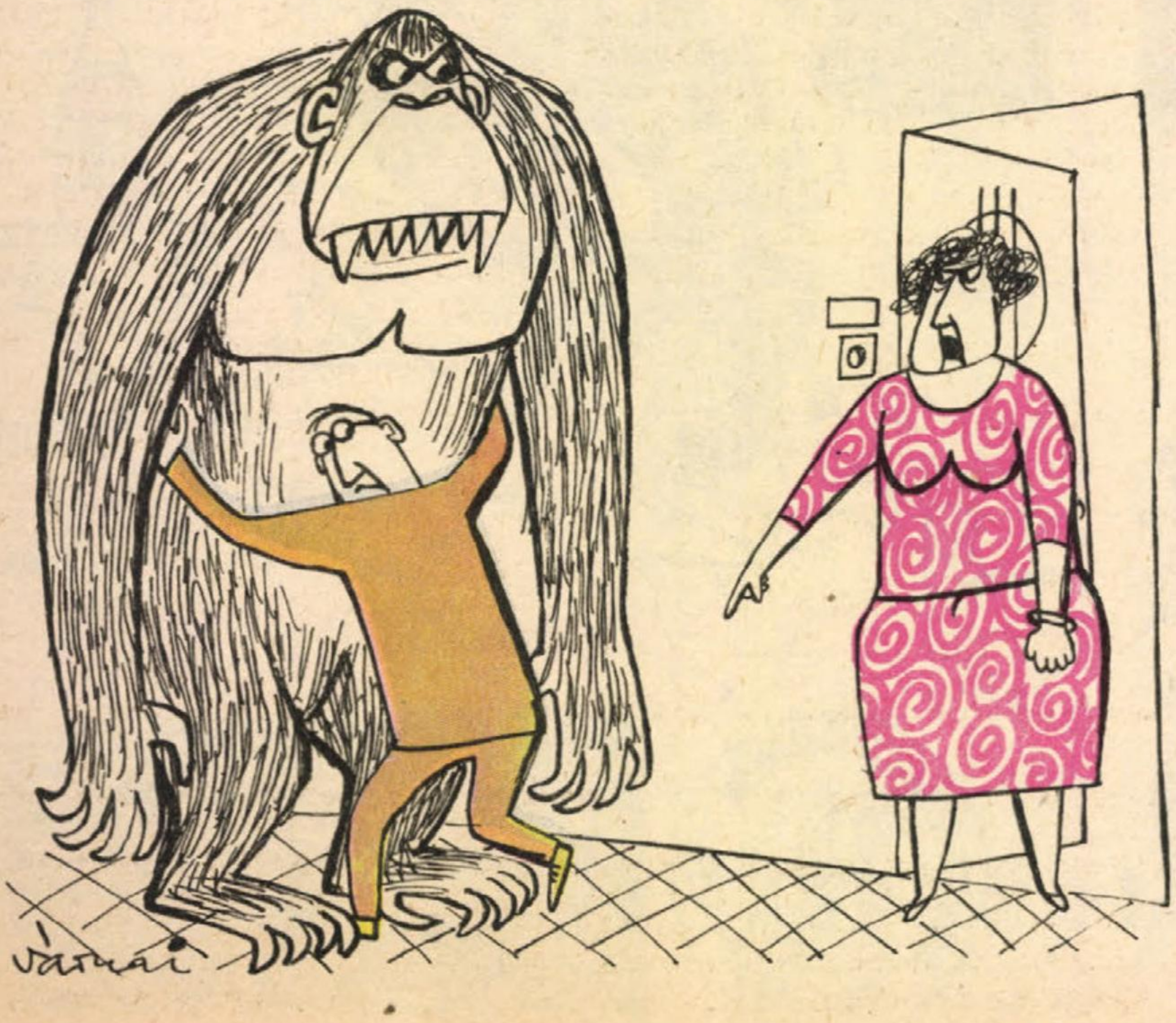

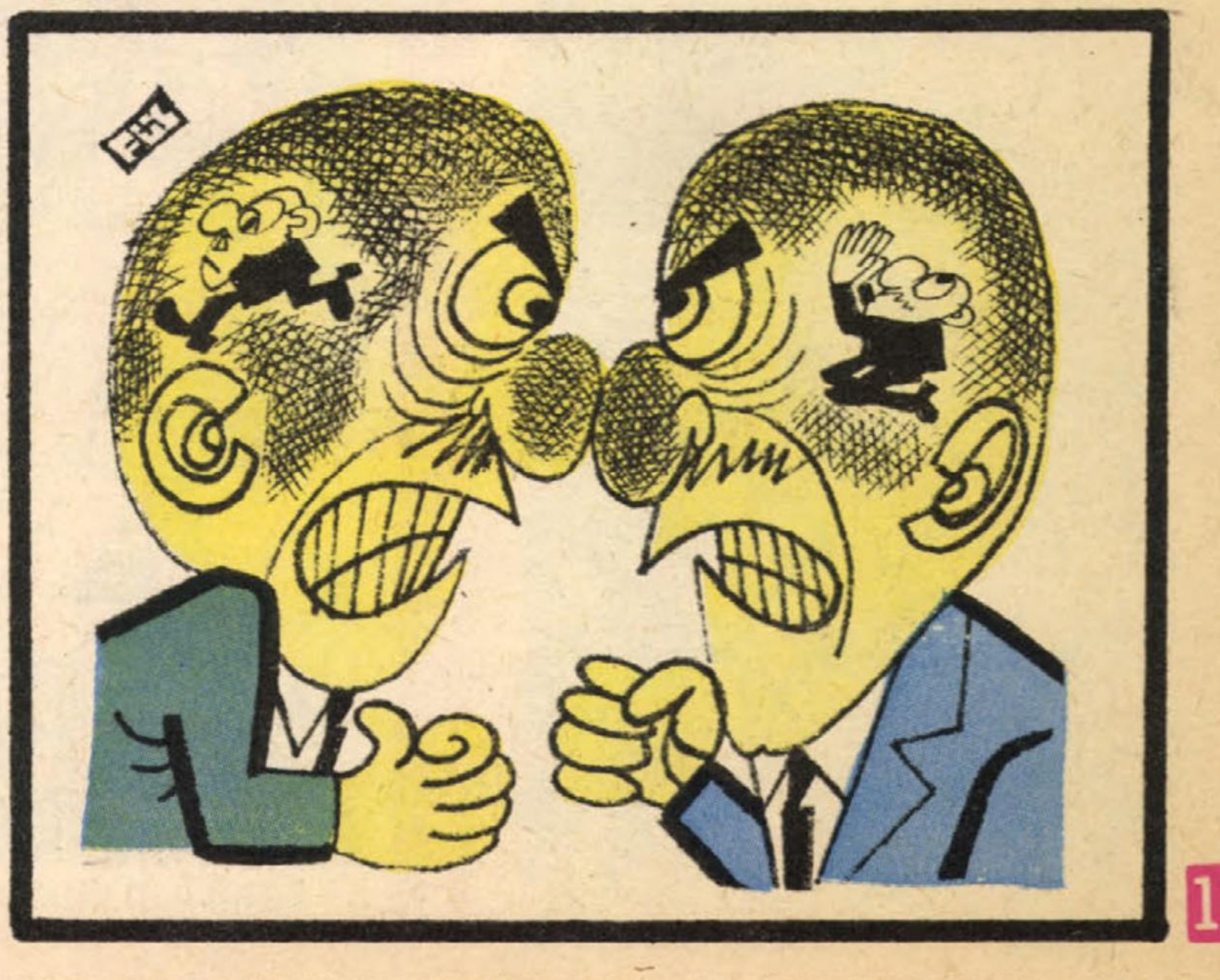

IMPORT HUMOR

A LAKÁS SZERELMESE

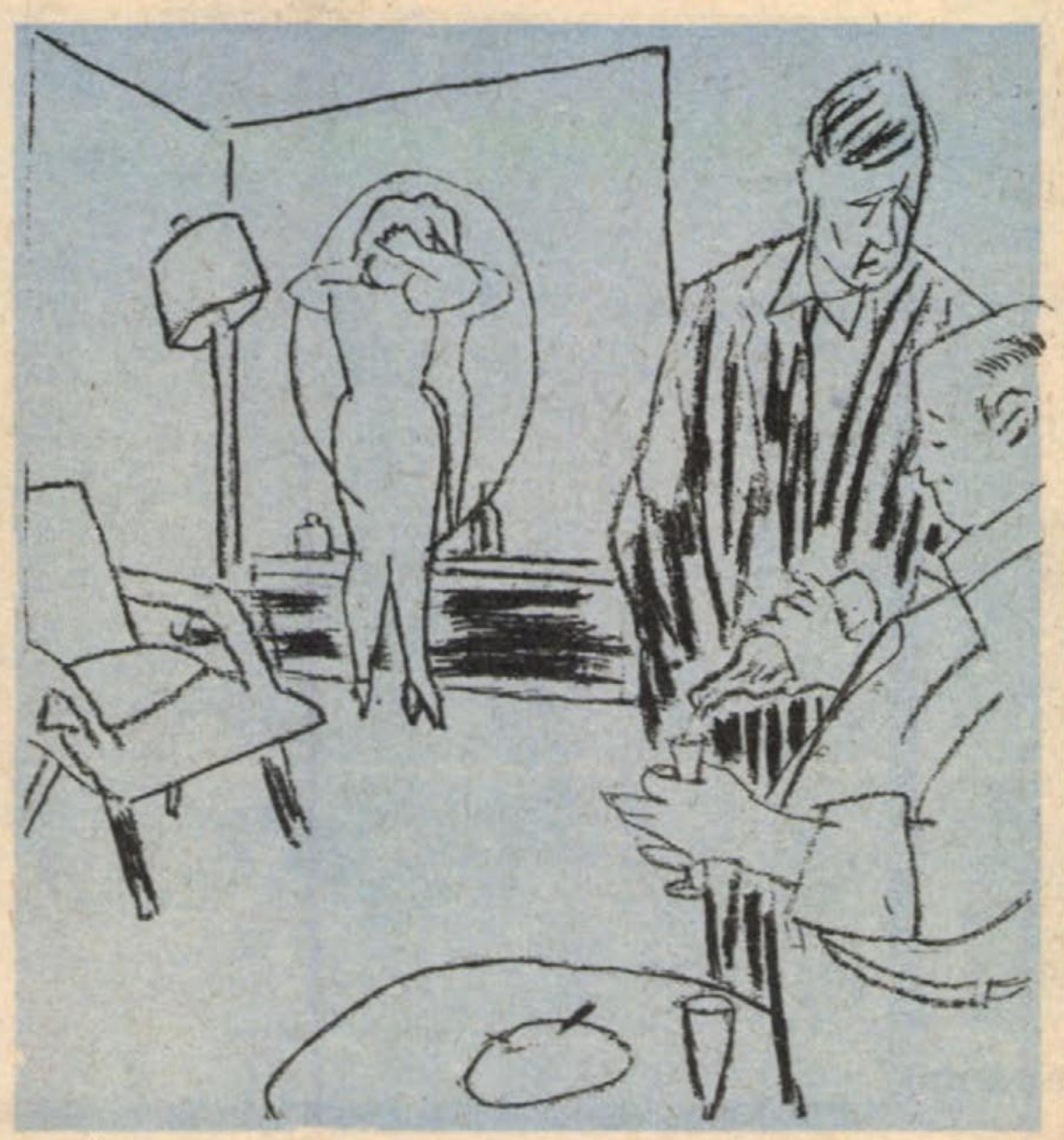

– Hát mégis megnősültél?
– Igen. Tudod, hiányzott a lakásból valami színes, dekoratív pacni.

(„Krokodil", Moszkva)

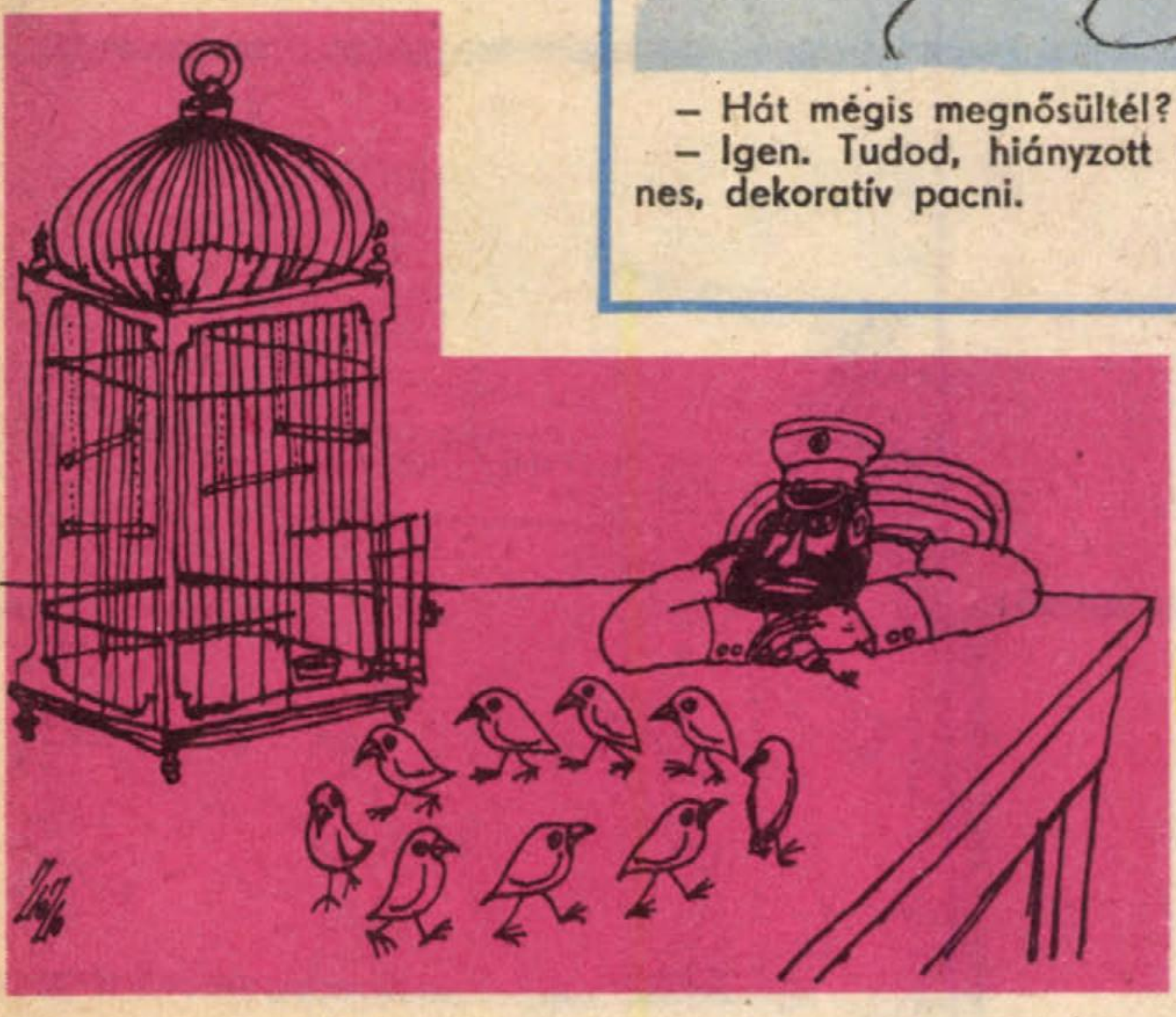

NYUGDÍJAS FEGYŐR

(„Szpilki", Varsó)

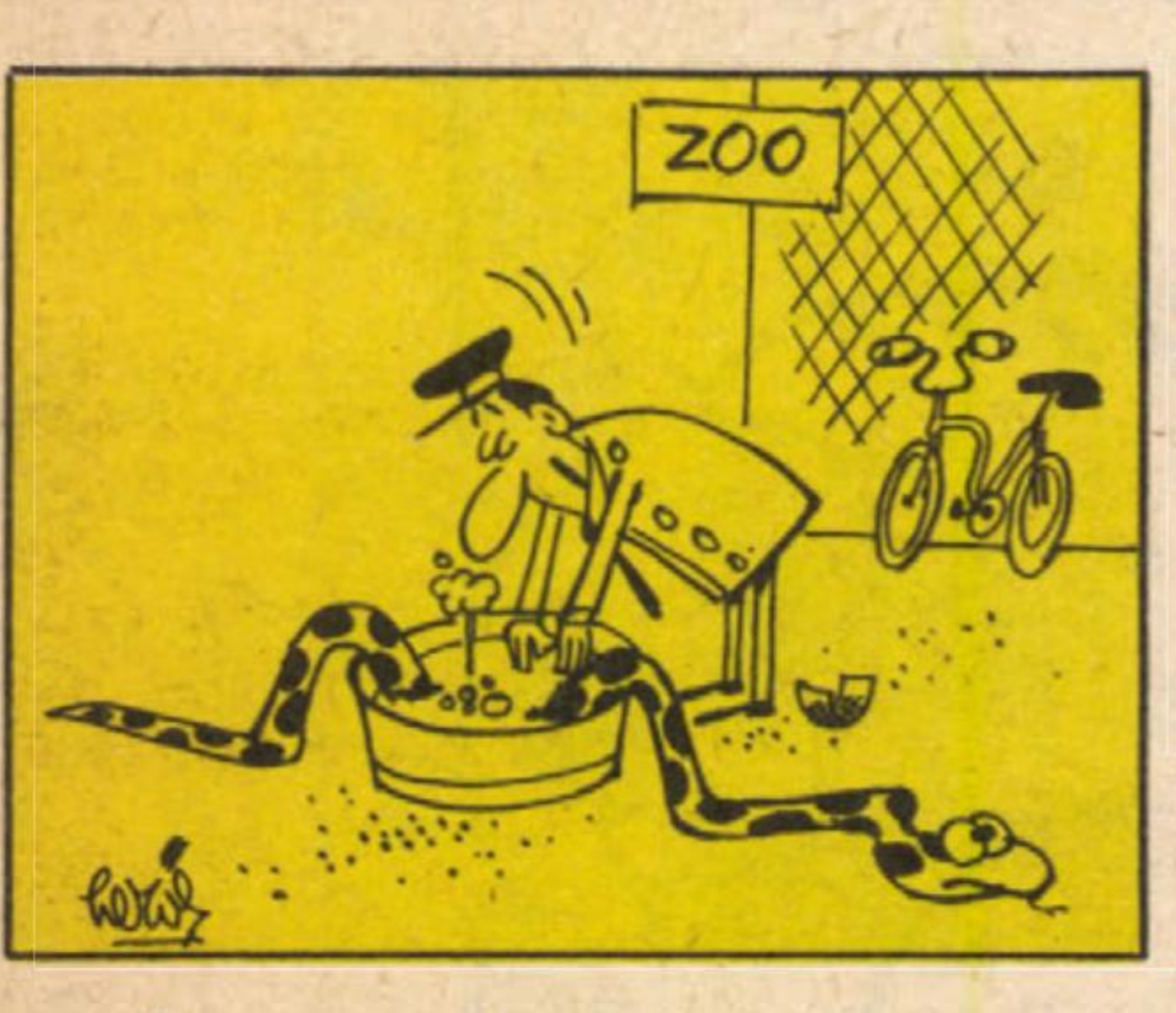

– Ilyen pocsék munka! Mire végigmosom, az eleje már megint csupa homok!

(„Ici Paris")

A SZERELEM NEM ISMER AKADÁLYT

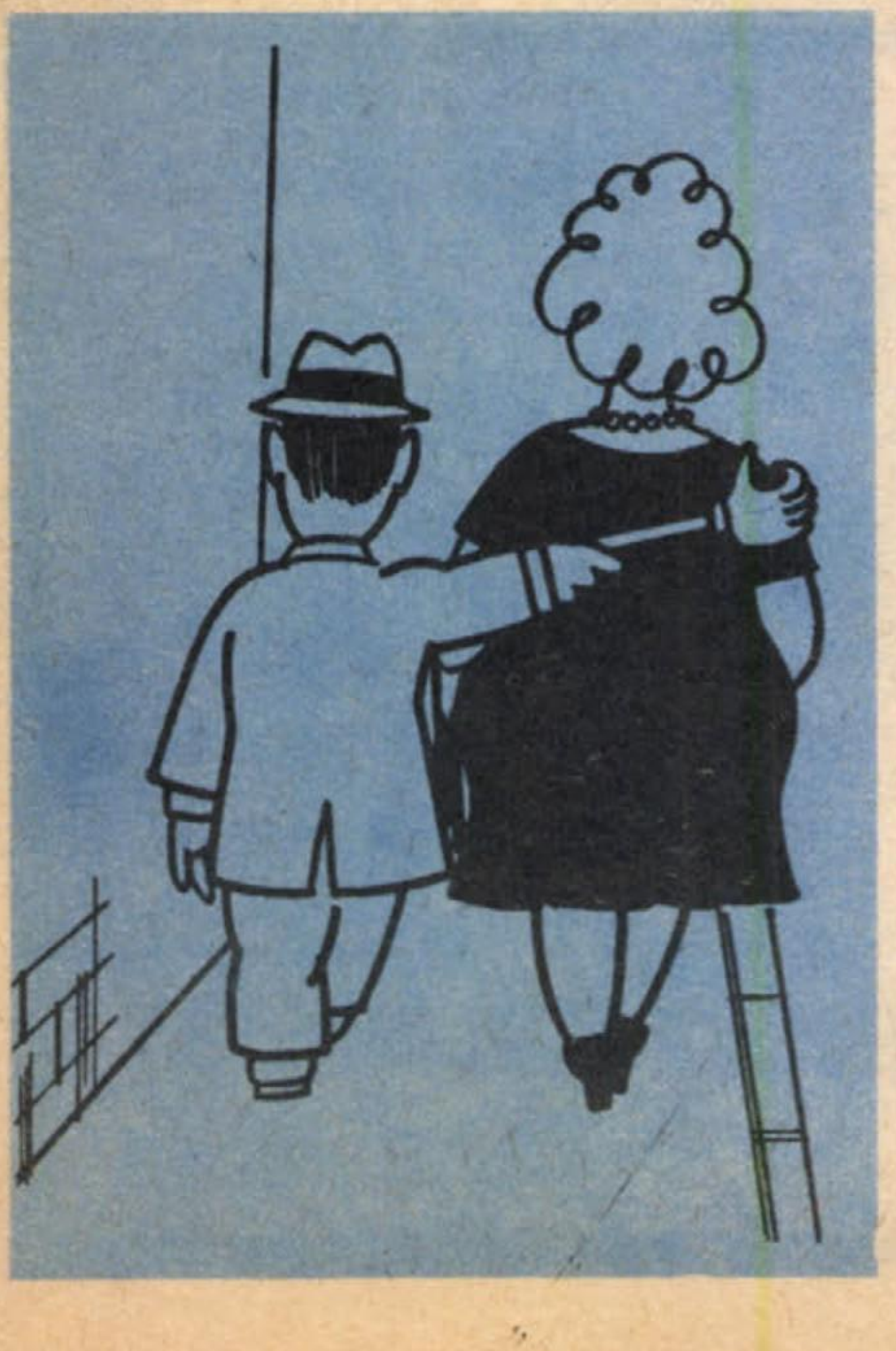

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

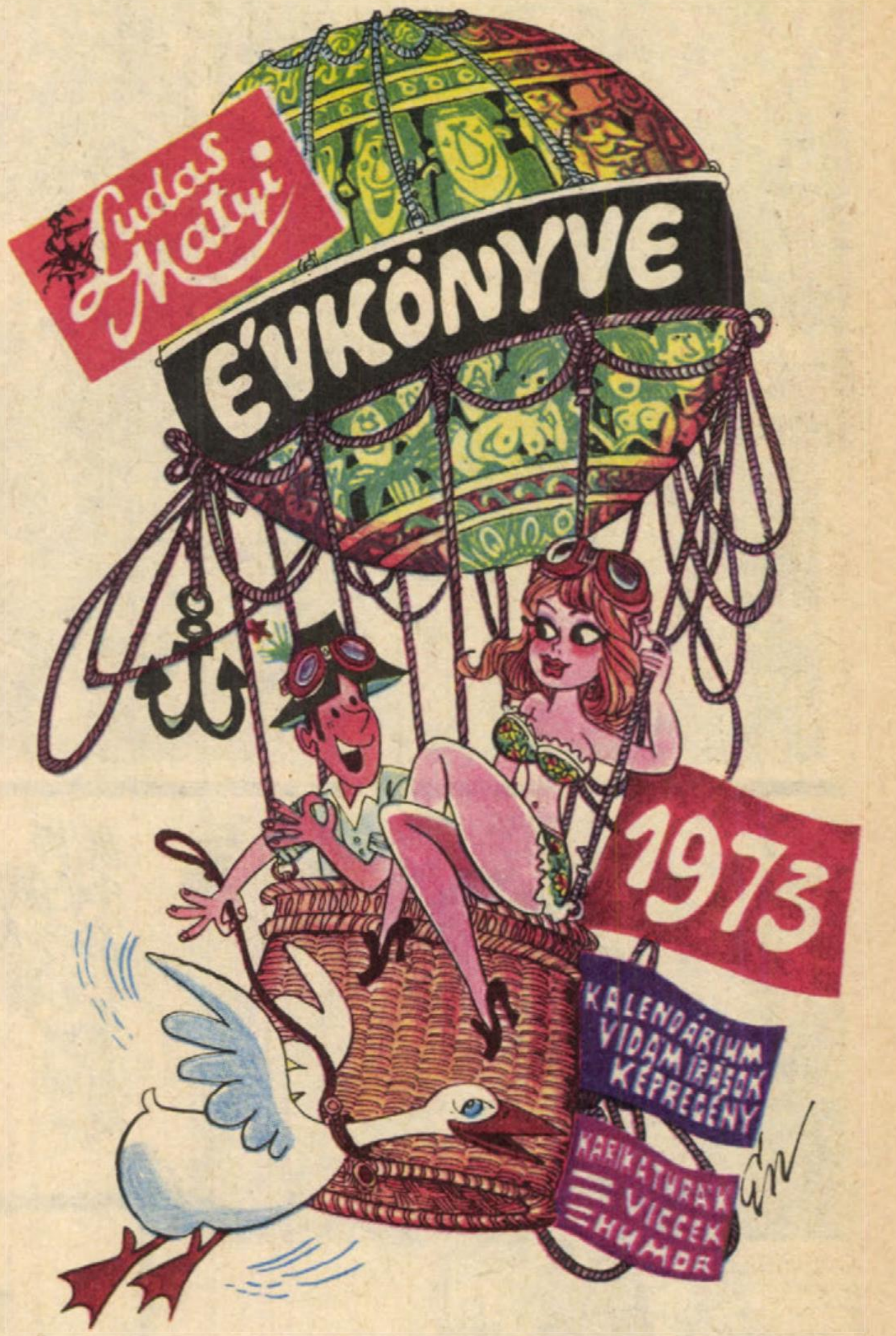
Ludas Matyi
ÉVKÖNYVE
1973
KALENDÁRIUM
VIDÁM ÍRÁSOK
KÉPREGÉNY
KARIKATÚRÁK
VICCEK
HUMOR

KELLEMES
KARÁCSONYI OLVASMÁNY

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

MILYEN BÁRSONYOS A HANGJA...

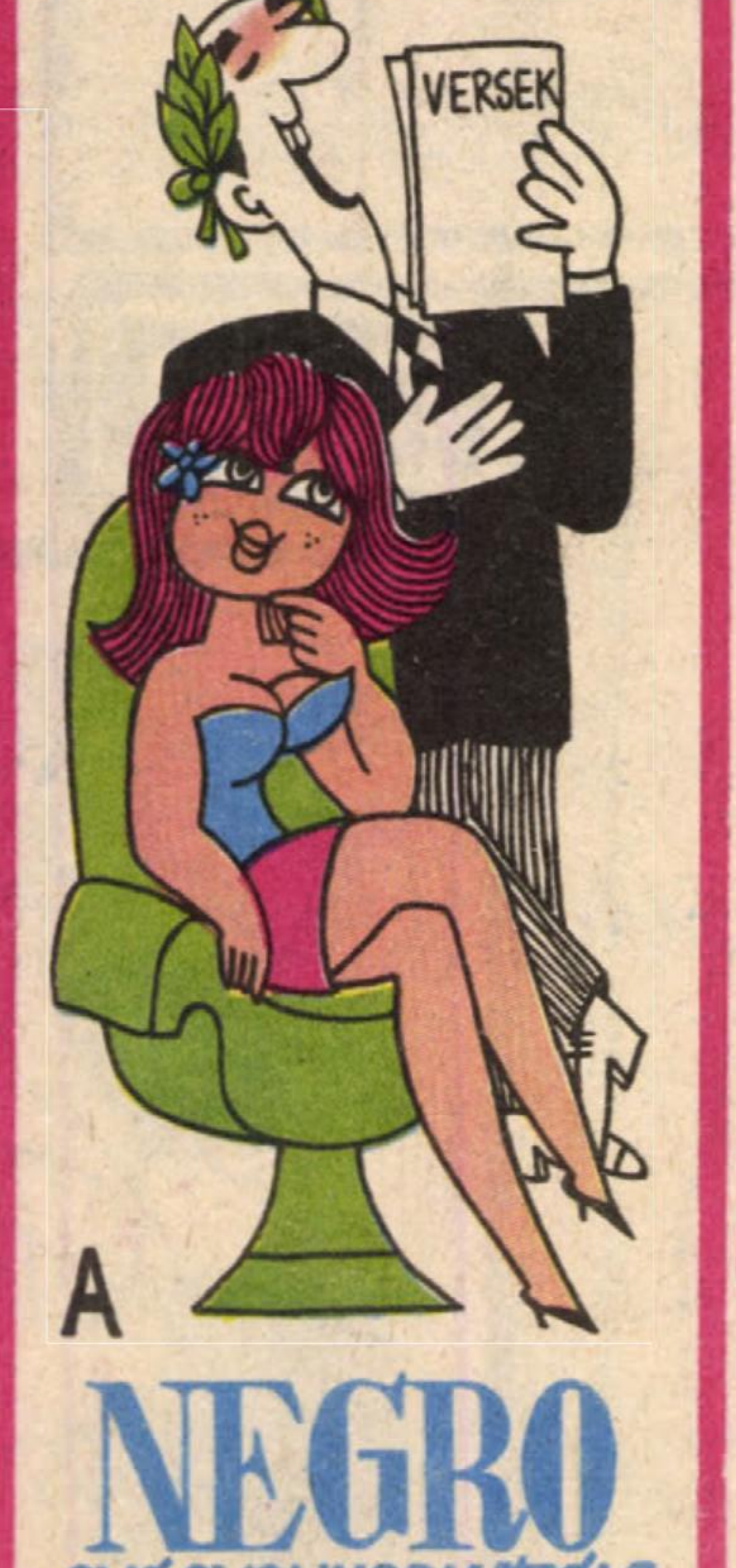

A NEGRO GYÓGYCUKORKÁTÓL!
A CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR TERMÉKE

A NYÁR ÍZEIT ÉLVEZHETI TÉLEN...

...A C 50-ES GYÜMÖLCSSZÖRPBEN!

GLOBUS BUDAPESTI KONZERVGYÁR

NAPI KÉT POHÁR, C-VITAMINNAL DÚSÍTOTT C 50-ES GYÜMÖLCSSZÖRP A TELJES C-VITAMINSZÜKSÉGLETÉT FEDEZI.

FELNŐTTEKNEK, GYEREKEKNEK SZÓDAVÍZZEL KITŰNŐ ITAL!

SOK APRÓ AJÁNDÉK HELYETT...

...EGY JELENTŐSET!
KARÁCSONYRA
LEHEL
HŰTŐSZEKRÉNYT
OTP-HITELRE IS KAPHATÓ.

GYÁRTJA:
A
HŰTŐGÉP-
GYÁR

MOST SOKAN GONDOLNAK ÖNRE:

mivel szerezzenek örömet karácsonyra?

A figyelmes viszonzás pedig Önnek okoz gondot.

SEGÍTSÜNK?
SZÍVESEN!

Választhat a márkás öngyújtók, a pénztárcák és más, finom bőráruk, a dohányzókészletek, az íróasztalkészletek, a szebbnél szebb lakásdíszítő tárgyak vagy a legkülönfélébb souvenir-cikkek közül.

SOK-SOK NÍVÓS AJÁNDÉKTÁRGYAT KÍNÁL AZ

ÓRA ÉS ÉKSZER KERESKEDELMI VÁLLALAT

1973-BAN IS VÁRJUK

NÁPOLY
MADRID
AMSZTERDAM
MOSZKVA
PÁRIZS

JÖJJÖN AZ IBUSSZAL

IBUSZ

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

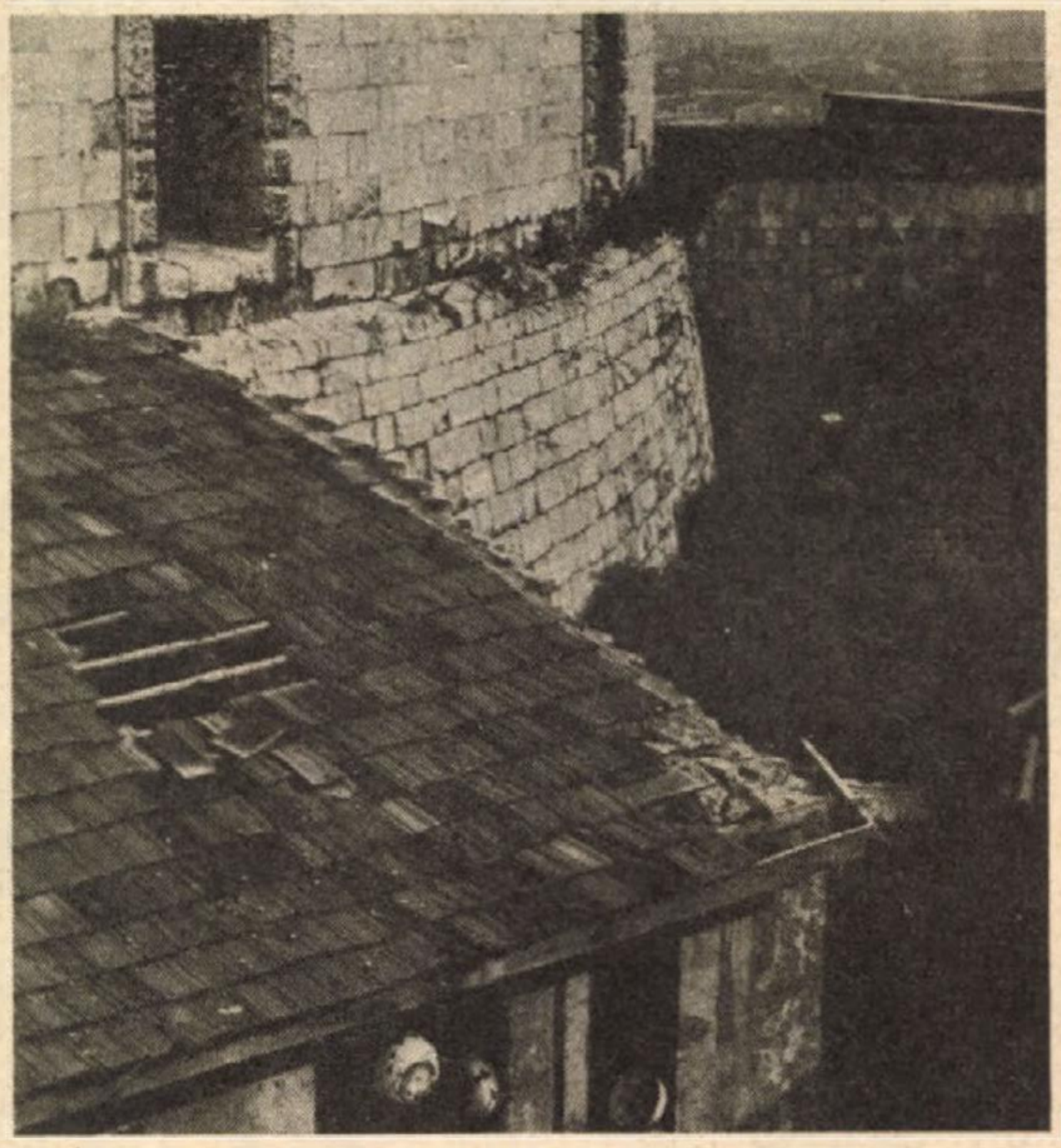

Turisták, külföldiek! Látogassátok a lebilincselő szépségű Citadellát. Már a kilátás is csodálatos. Balra a varázslatos Budapest, jobbra egy lyukas háztető és három vedlett lavór.

(Markgruber Imre, gödöllői olvasónk felvétele)

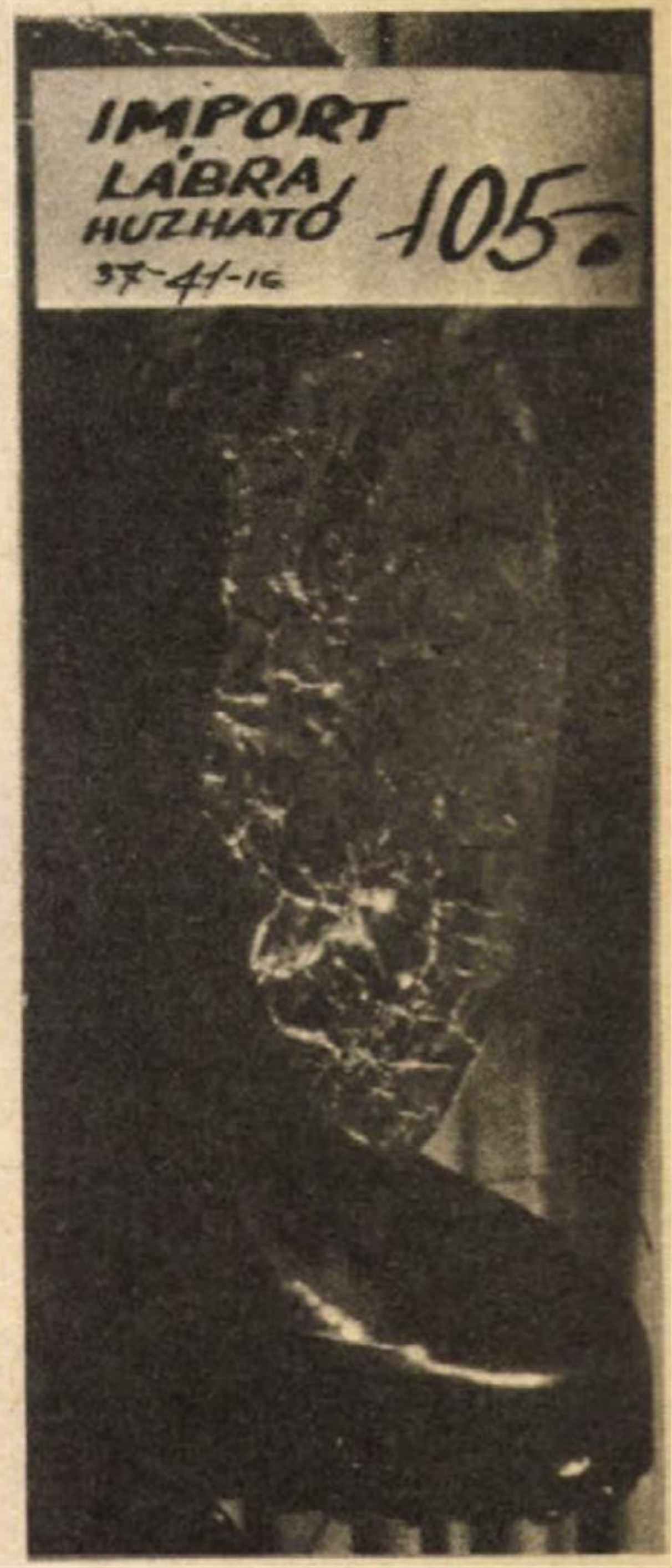

Tényleg, hogy áll most nálunk a láb-behozatal?

(A Népköztársaság útján fotózta Fábos Péter)

fás, árnyas utak, a jellegzetes, modern épületek, a parkoló autók motorházain ülő vagy sétálgató diákok és csinos diáklányok kellemes hangulatot kölcsönöznek az egyetemi városrésznek.

Na, gyere Maca, sétálgassunk egyet a motorházon...

(Az Élet és Tudományból nyirta Józsa Béláné, kaposvári olvasónk)

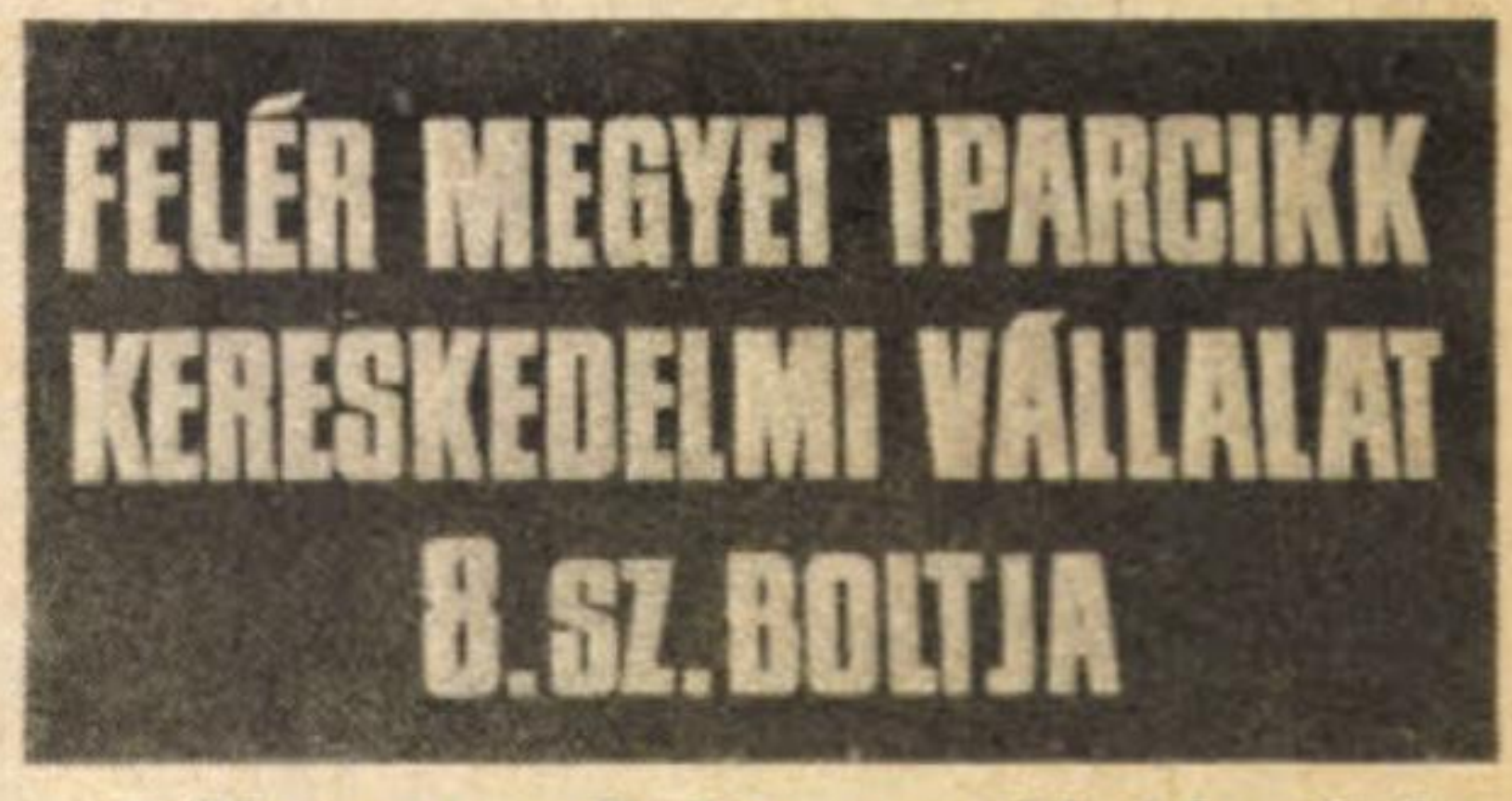

FELÉR MEGYEI IPARCIKK
KERESKEDELMI VÁLLALAT
8. SZ. BOLTJA

Felér megye? Ez egy jó viccel is felér. Pedig rossz. Mindenesetre igyekszünk felérni ésszel. Kérdés: megy-e?

(Székesfehérvárott fotózta Földi Mihály)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Miért nem nevettél? Hiszen a vicc, amit a főnök elmondott, csakugyan pompás volt!

— A főnökünket ki nem állhatom. Majd otthon nevetek.

*

— *Pincér, micsoda piszkos csésze ez?*

— *Piszkos? Már hatan ittak belőle, és még senki sem panaszkodott!*

*

A teniszversenyen így szól egy öreg úr a szomszédjához:

— Hallatlan, ezek a fiatal lányok hogy néznek ma ki! Nézze csak azt ott, alig lehet egy fiatalembertől megkülönböztetni.

— Ah, az az én lányom.

— Bocsánat, nem tudtam, hogy ön az apja.

— Pardon, én az anyja vagyok.

*

Két professzor találkozik az utcán, és beszélgetnek:

— *Én nagyon szeretem a magányt, szeretek egyedül sétálni.*

— *Én is. Ezentúl talán sétálhatnánk együtt...*

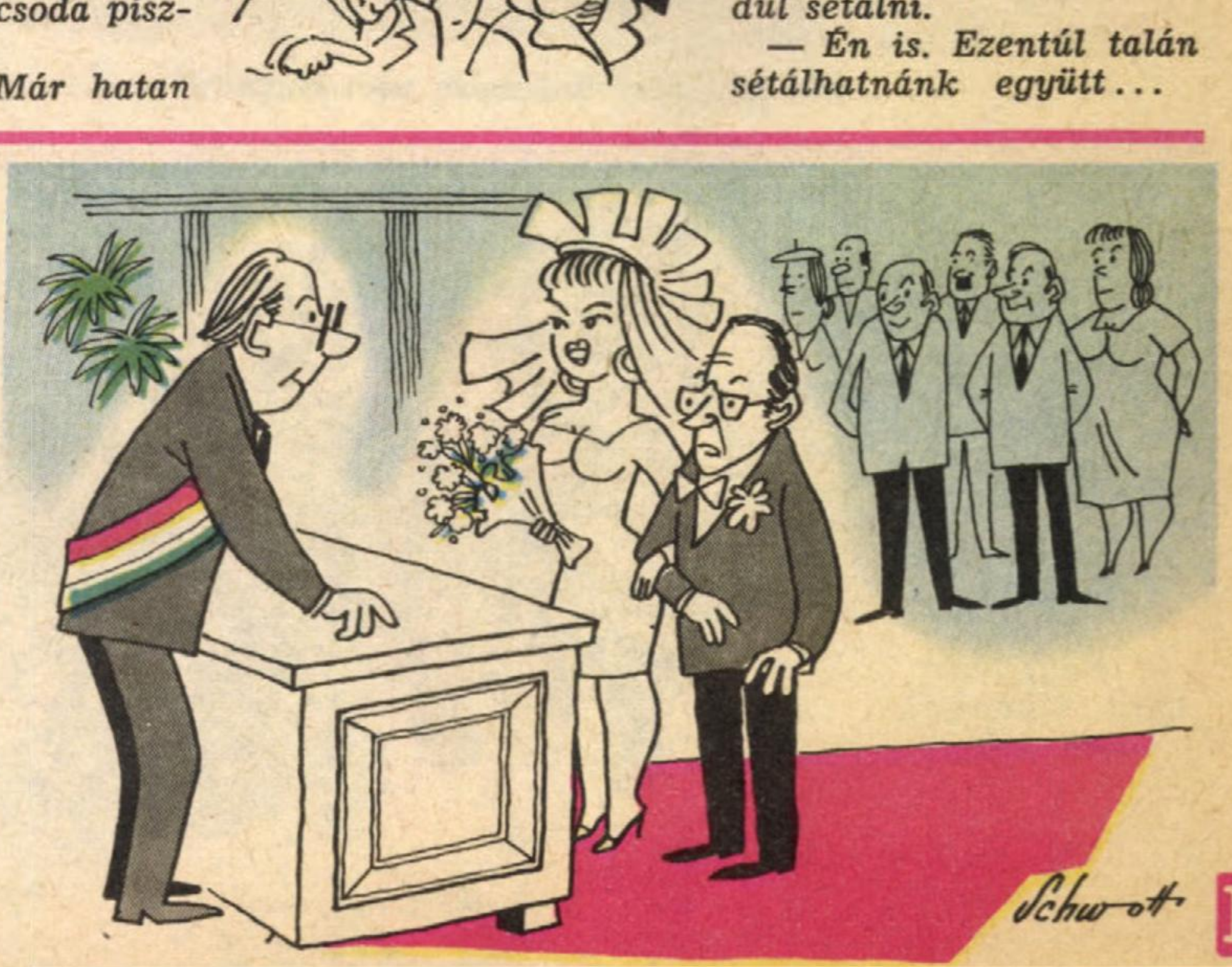

IDEÁLIS FÉRJ LESZ

– Ha a menyasszonyom igent mond, én is igent mondok.

JÁTÉK A SZÁMOKKAL

NYERESÉGRÉSZESEDÉS

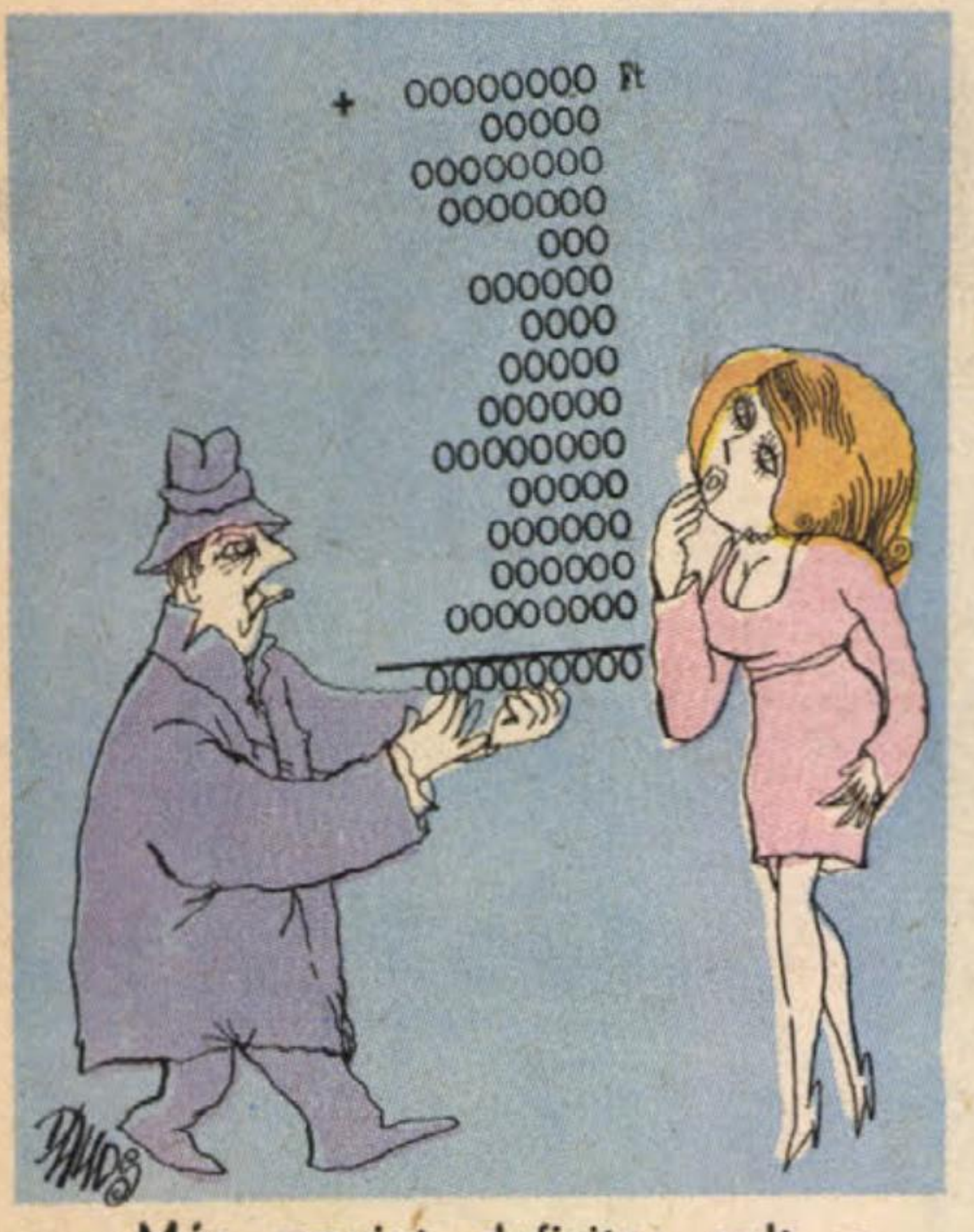

– Már megint deficites volt a vállalatod?

ÖSSZEADÁSI MŰVELET

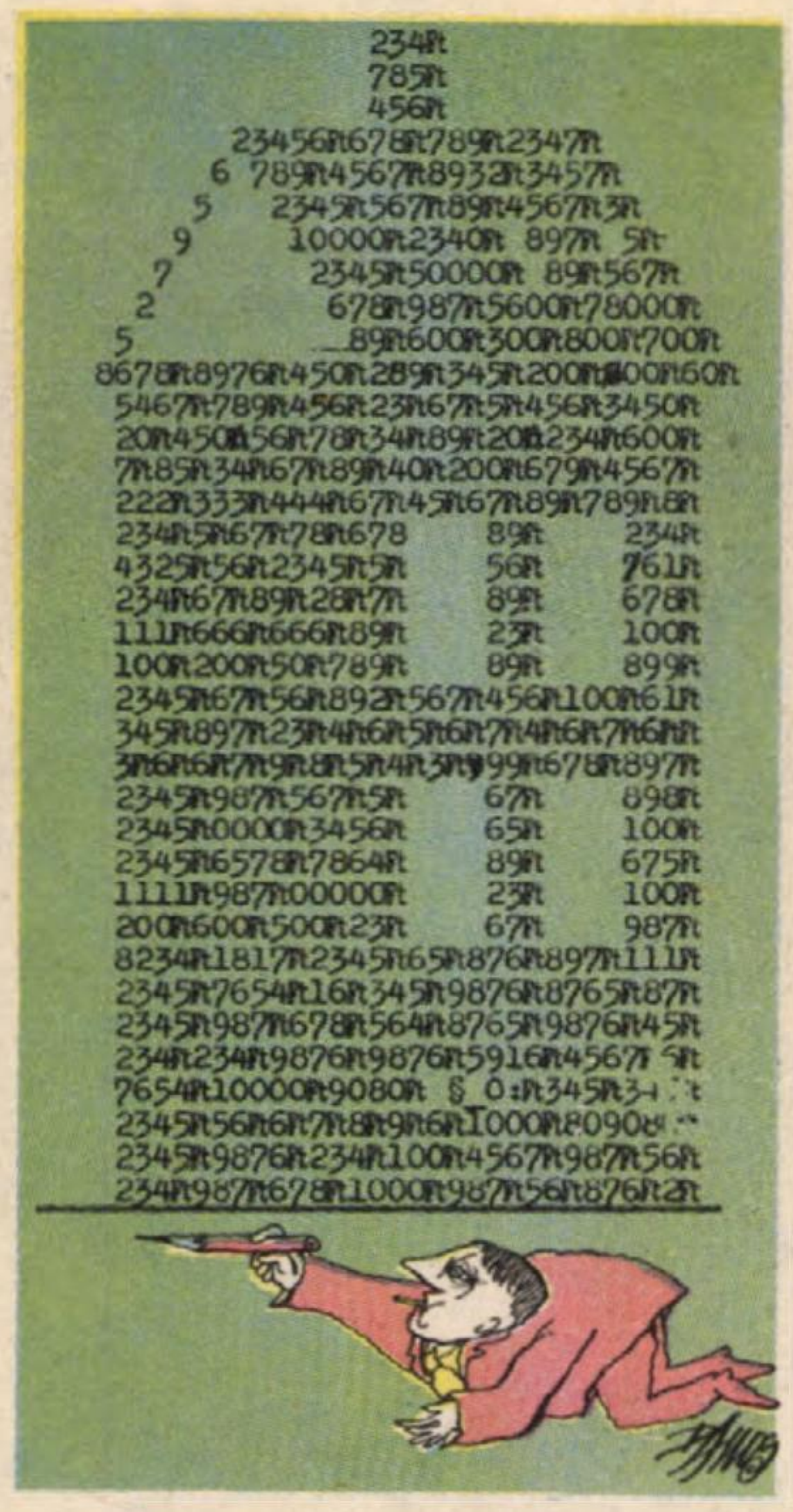

VÁMVIZSGÁLAT

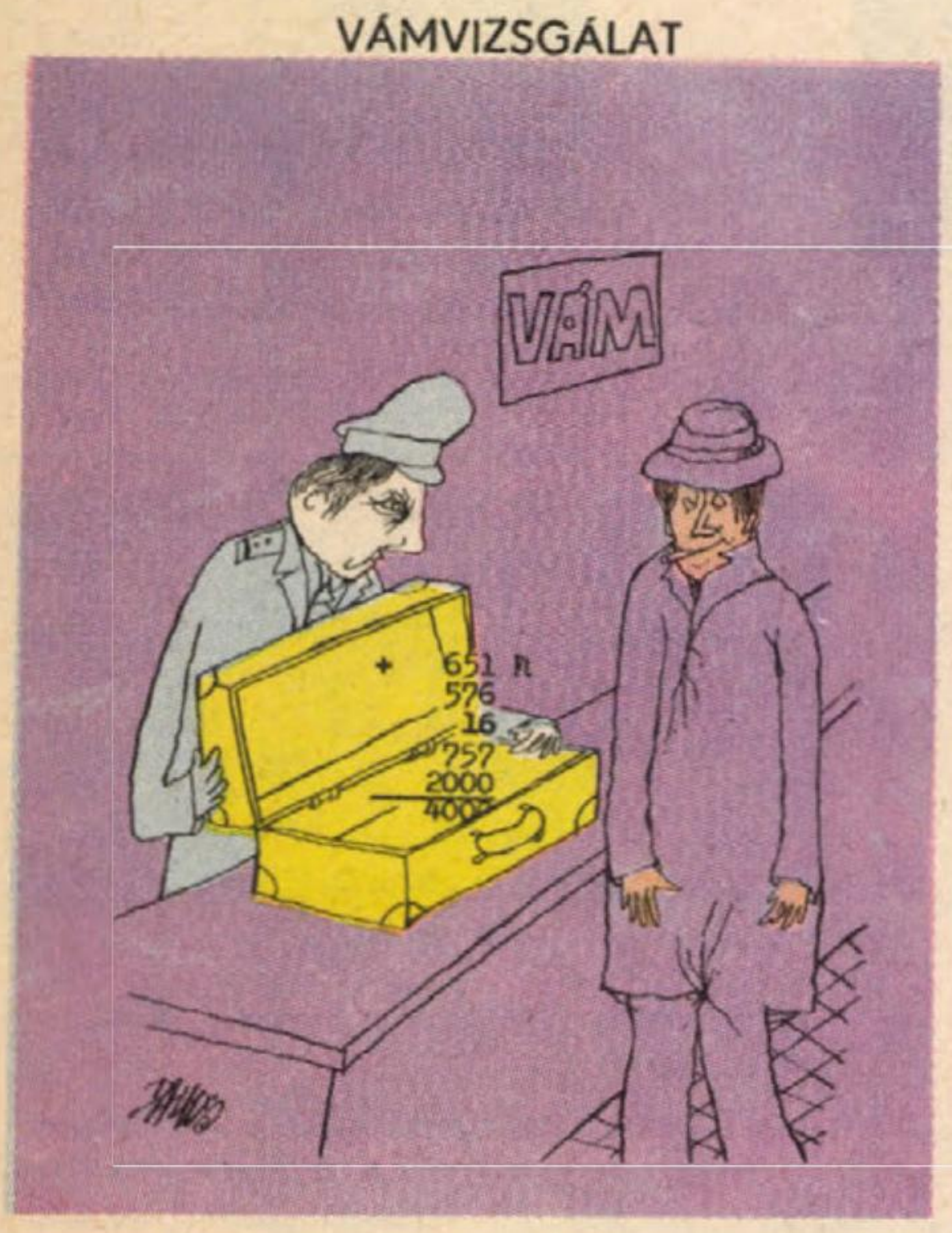

HIVATALNOK

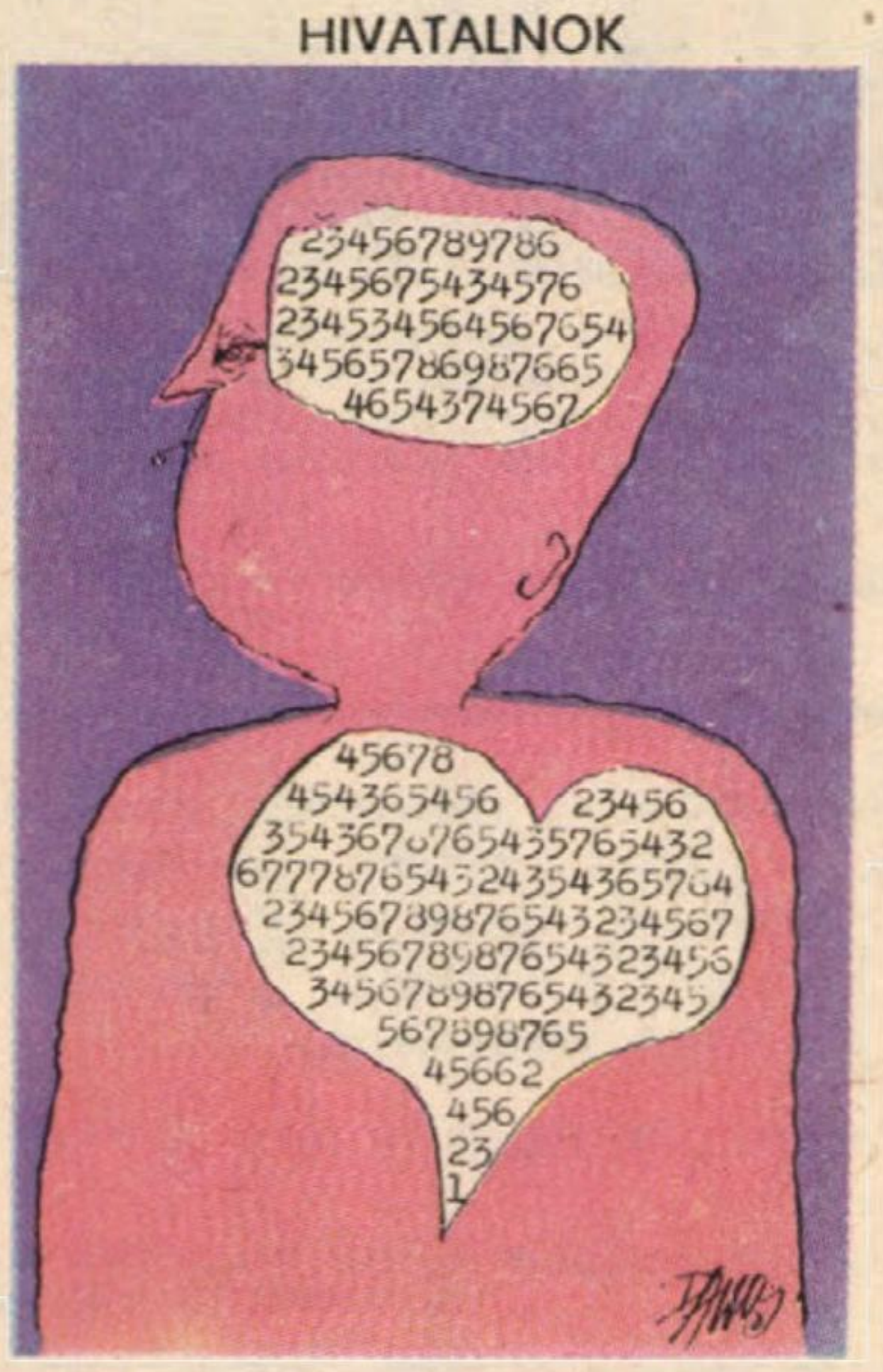

ÜNNEPI HALVÁSÁR

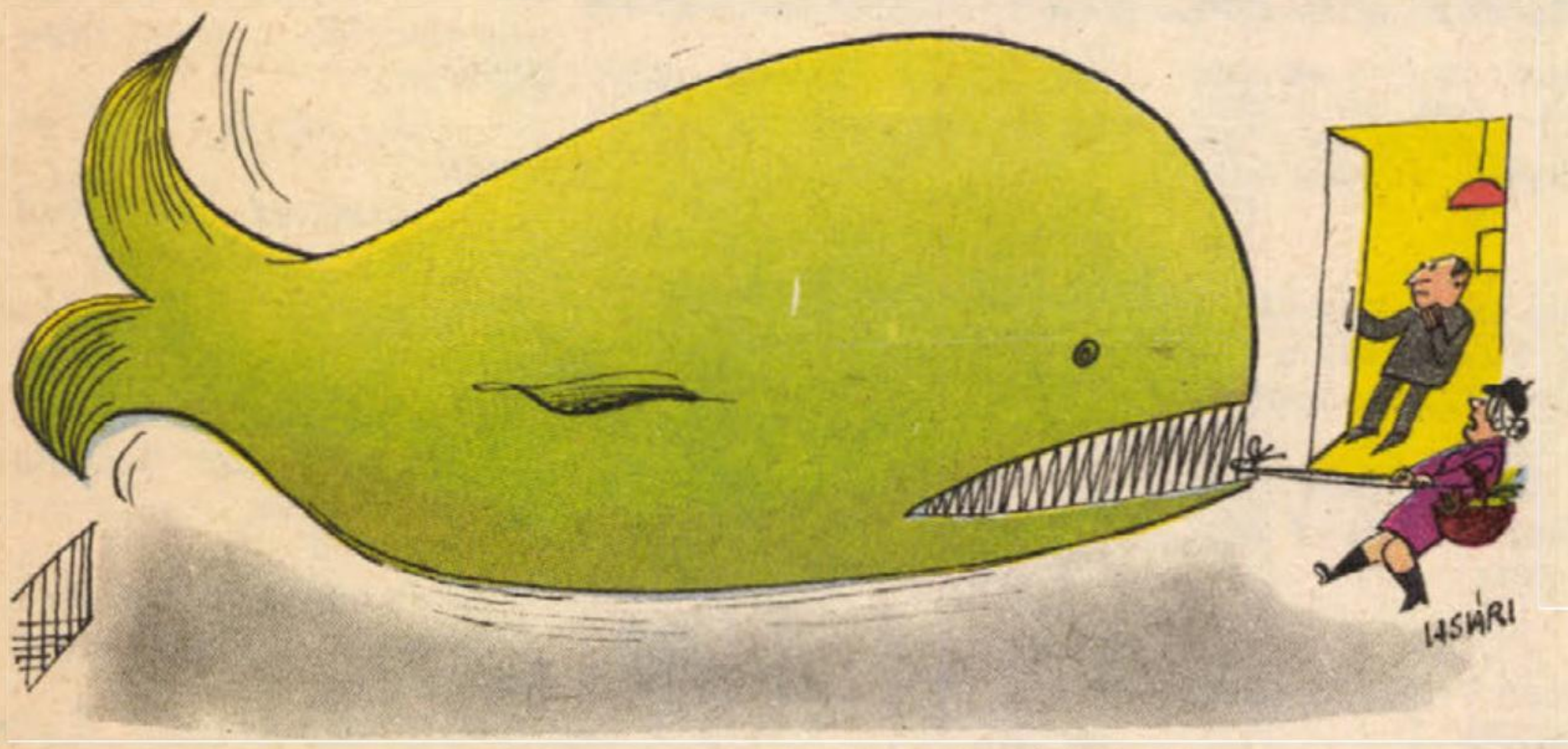

– Mit bámulsz? Szeletelve nem kapható!...

SIKERÉLMÉNY

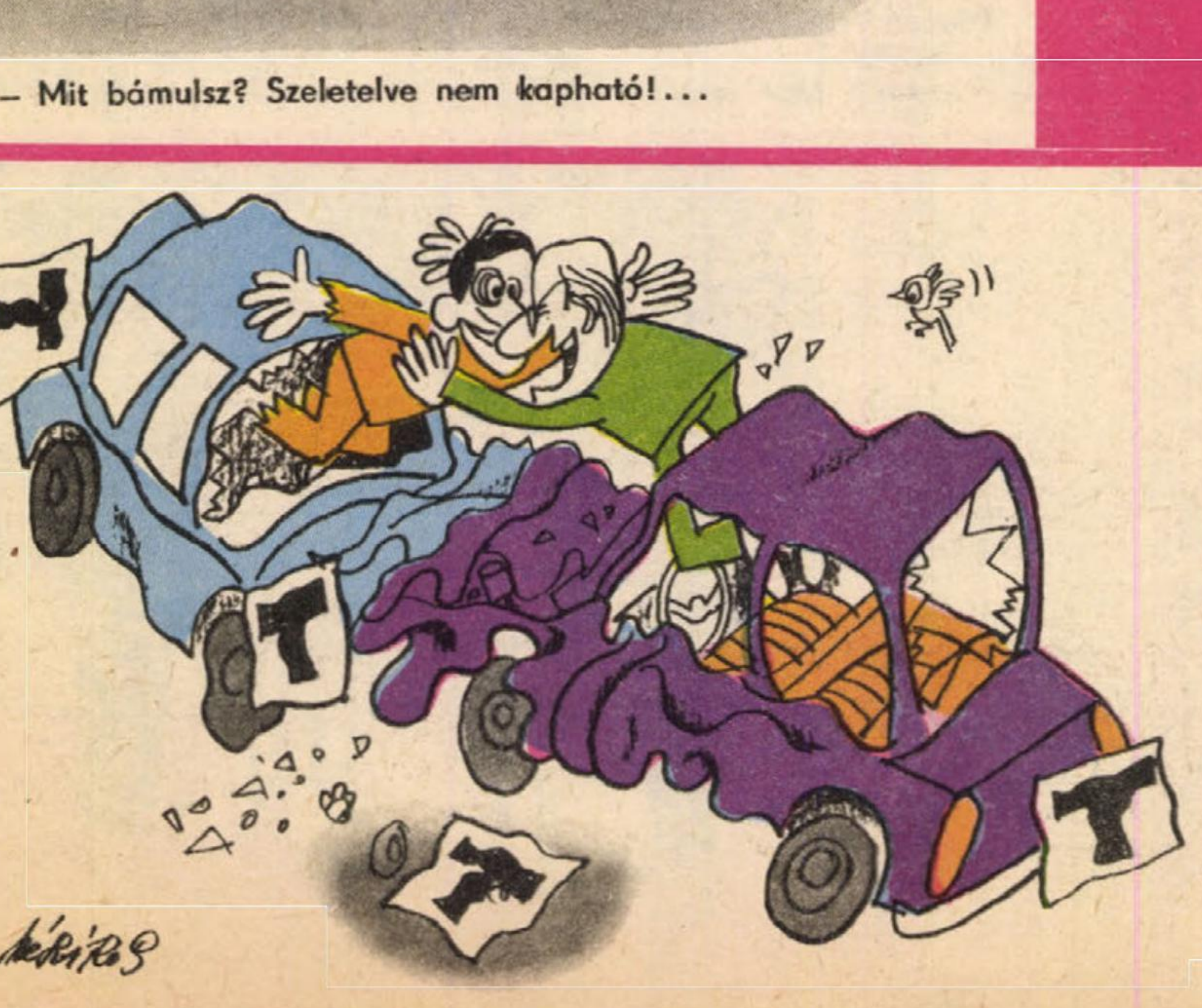

– Nagyszerű! Igazi karambolunk volt!

SZÜKSÉGMEGOLDÁS

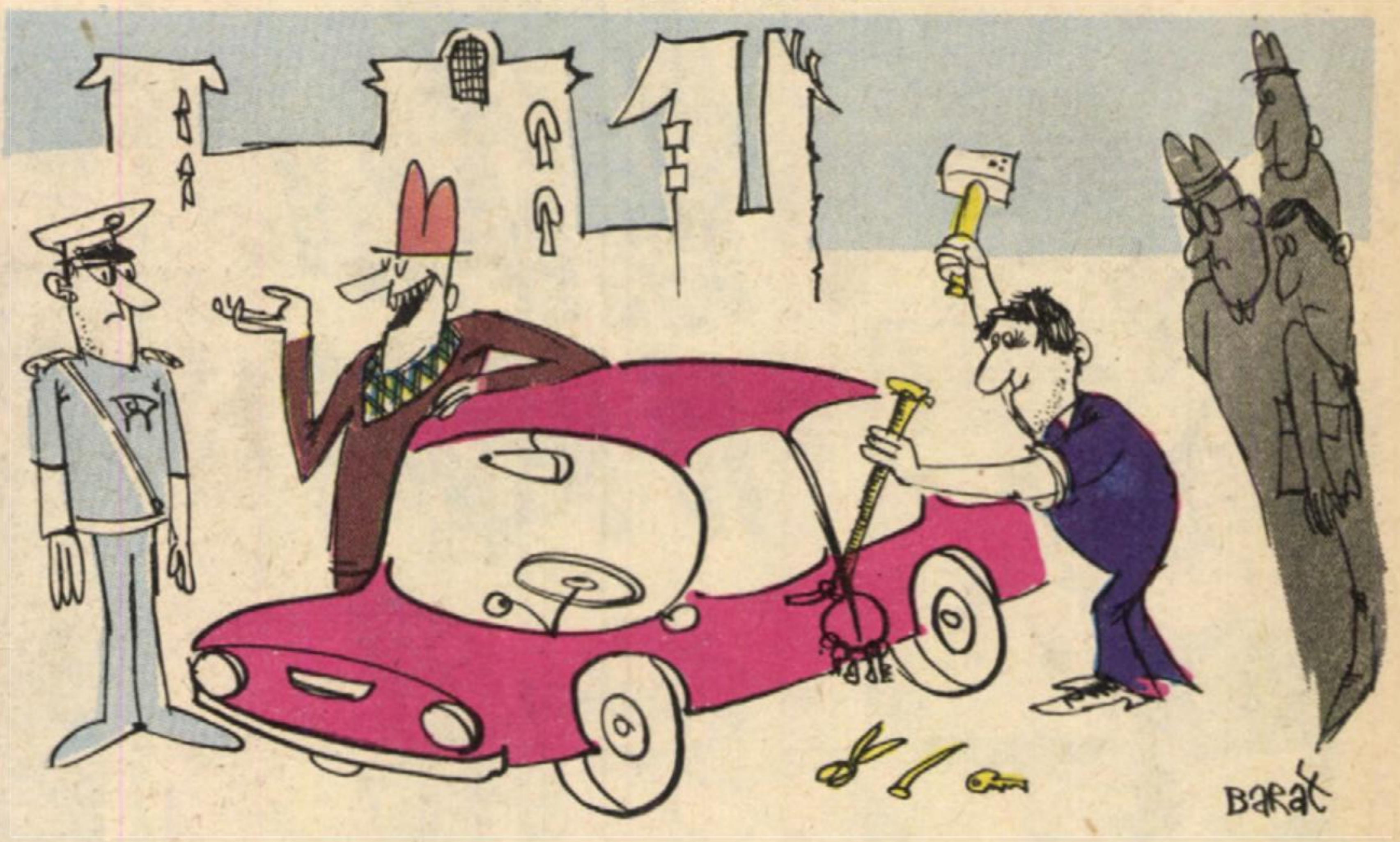

– Elveszett a kocsim kulcsa, de sikerült egy autótolvajt találnom. A kisiparos csak a jövő hétre vállalta volna...

SZILÁNKOK

JUTALOM

— Szaktárs, ön remekül dolgozik. Kezet akarok szorítani önnel.

— Úgy érzem, igazgató kartárs, ez még korai lenne. Egyelőre beérném egy kis készpénzzel...

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Az én ajtóm tárva-nyitva áll mindenki előtt.

— Ilyen vendégszerető vagy?

— Dehogy. Elromlott az ajtózár. Hetek óta hiába várom a lakatost.

*

FÉLTÉKENYSÉG

— Miért nem tart ki a feleségem mellett? Miért kell mindig más szoknyák után futni?

KARÁCSONY ELŐTT

— Valami masszív gyerekjátékot kérek, amit nem tesz tönkre idő előtt a férjem...

*

HATÁRIDŐ

— Szíveskedjék megmondani az építkezés befejezésének végleges határidejét.

— 29-én, délelőtt 11 óra. Csak még azt nem tudom, hogy melyik évben.

TÉVÉ

Brahovácz meséli:

— Egyelőre nincs pénzem ahhoz, hogy televíziókészüléket vásároljak. Jelenleg csak arra telik, hogy szidjam a műsorokat...

BÚTORÜZLETBEN

— Valami olyan szobaberendezést keresek, amit válás után szívfájdalom nélkül a feleségemre hagyhatok.

ŐSZINTESÉG

— Nem tud egy eladó lakást?

— De hiszen önnek szép, összkomfortos lakása van.

— Nem beköltözni akarok, csak üzérkedni.

*

TERVEZGETÉS

A menyasszony édesapja polgári, az édesanyja templomi esküvőt szeretett volna. A vőlegény semmilyent.

G. Sz.

CSALÁDI ÖRÖMÖK

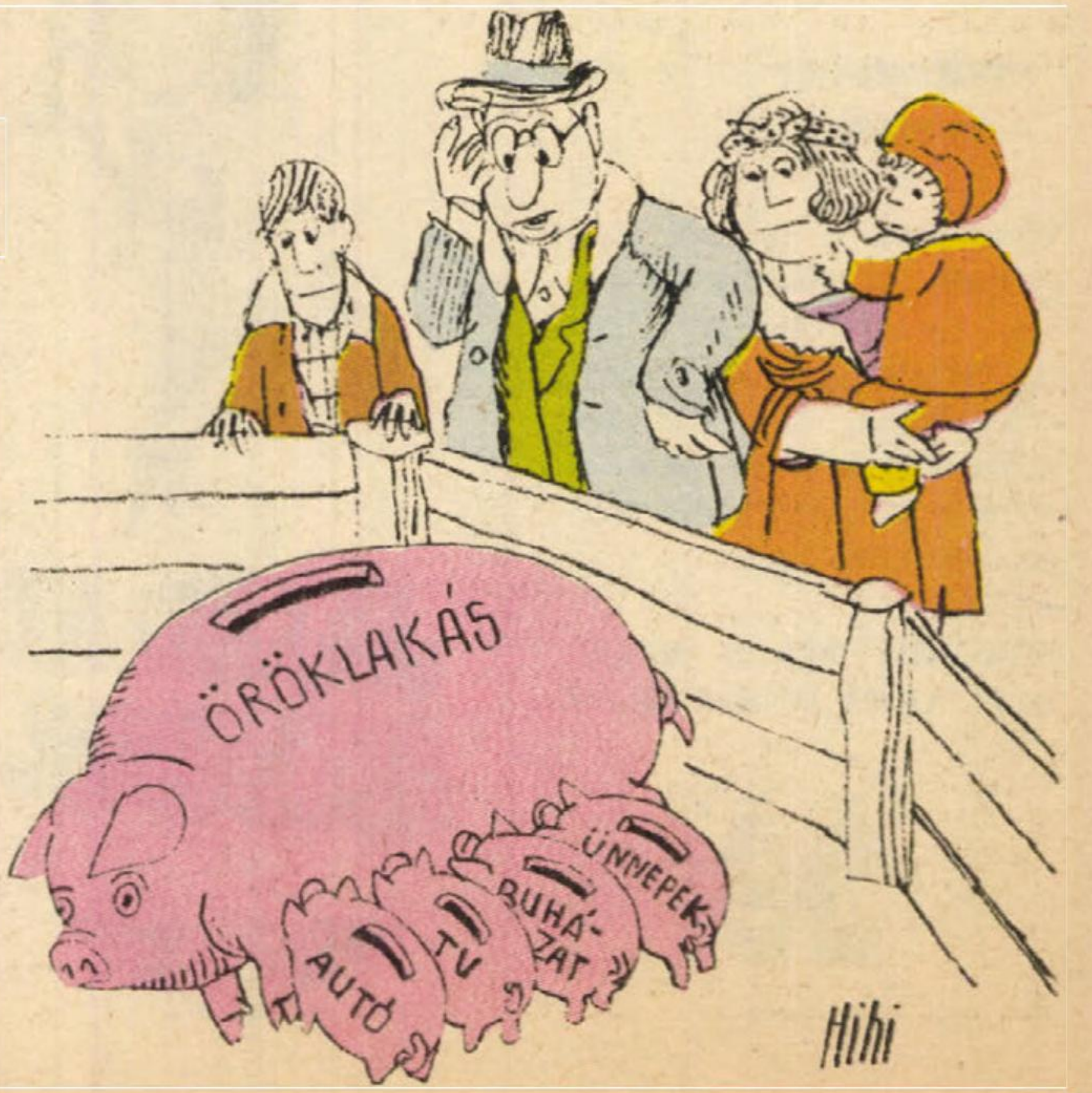

RAJT ELŐTT

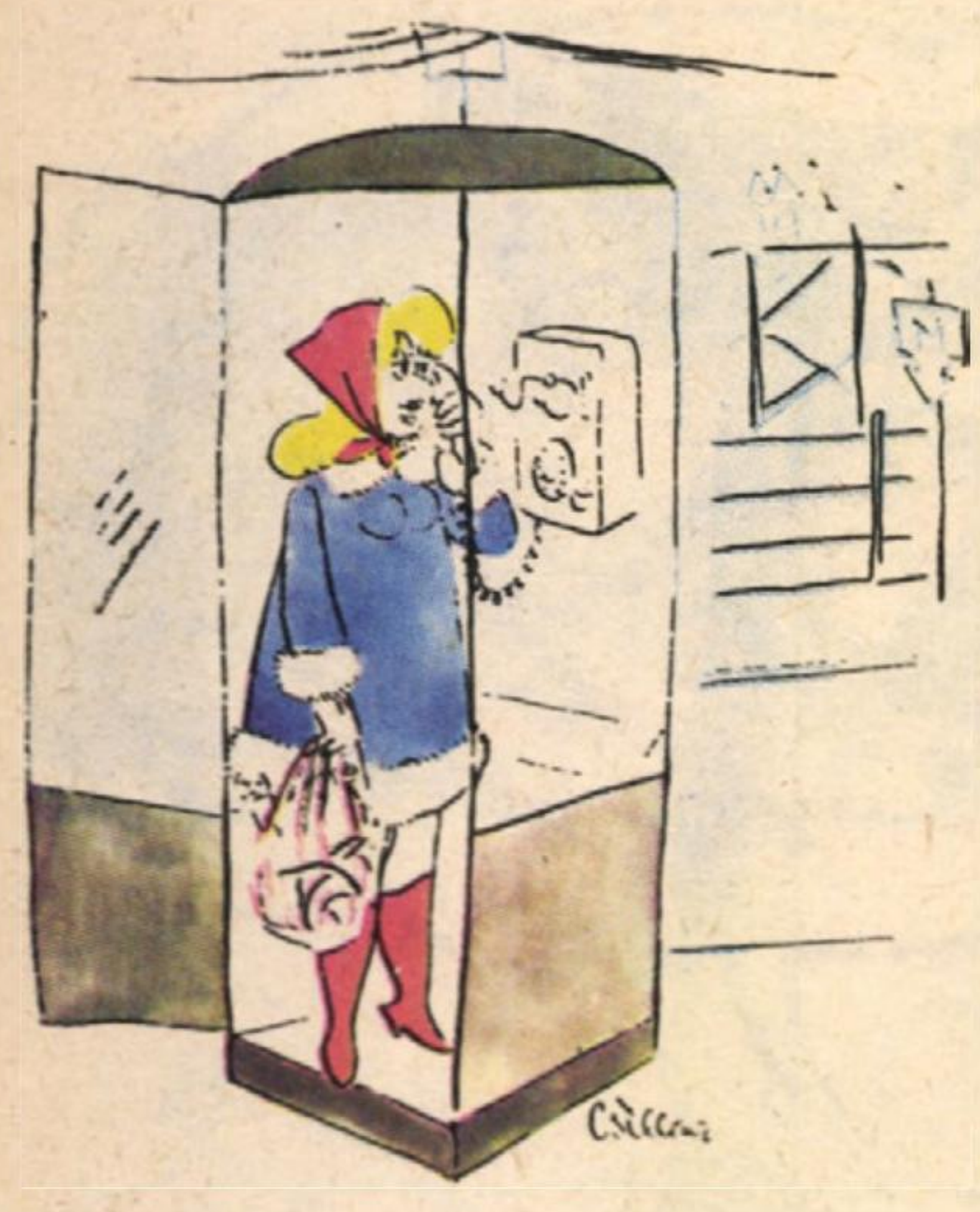

– Megvárom, amíg elindul az új metró, aztán tíz perc múlva otthon leszek a vacsorával...

RÉBUSZ

246. rejtvényünk megfejtése:

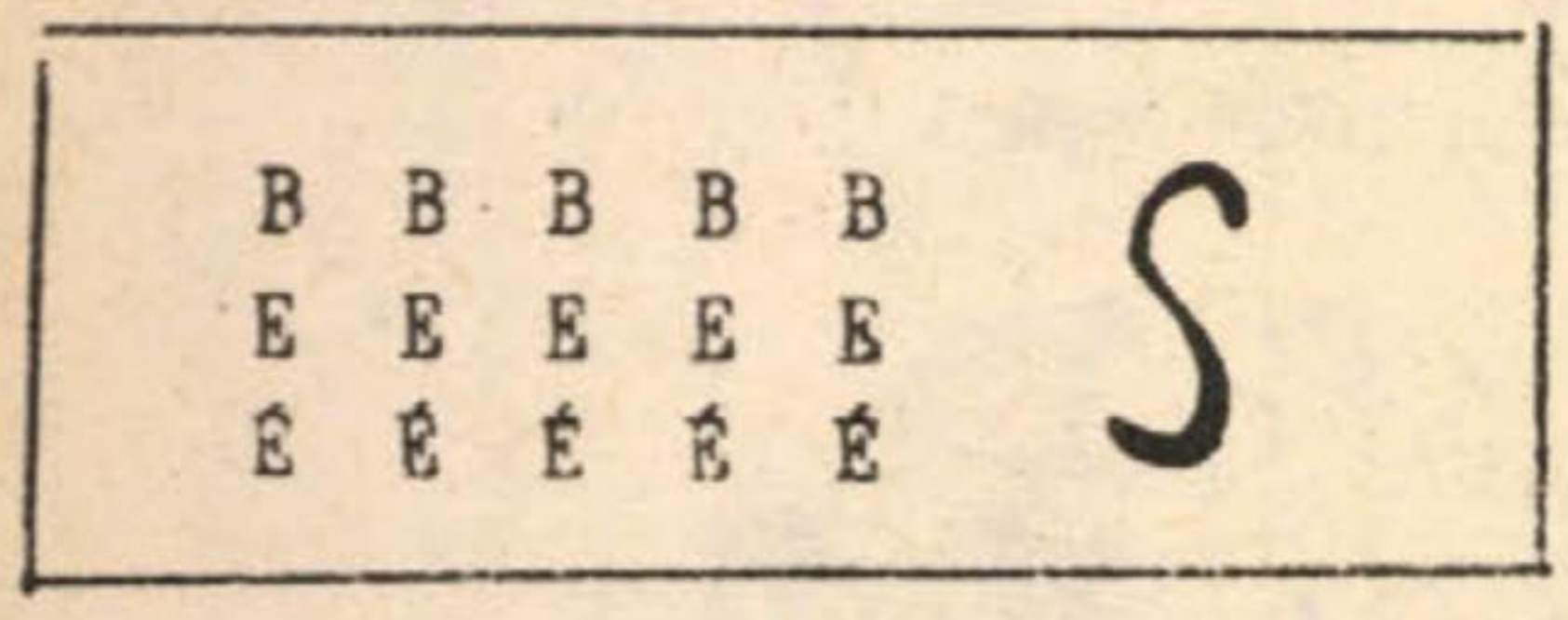
B B B B B
E E E E E
É É É É É
S

Békekötés

A 100 forintos díjak nyertesei:

Bence Klára, Pécs, István tér 1.

Madarász András, Bp. II., Pasaréti út 24.

Kovács Márta, Bp. XIII., Visegrádi utca 19.

247. REJTVÉNYÜNK

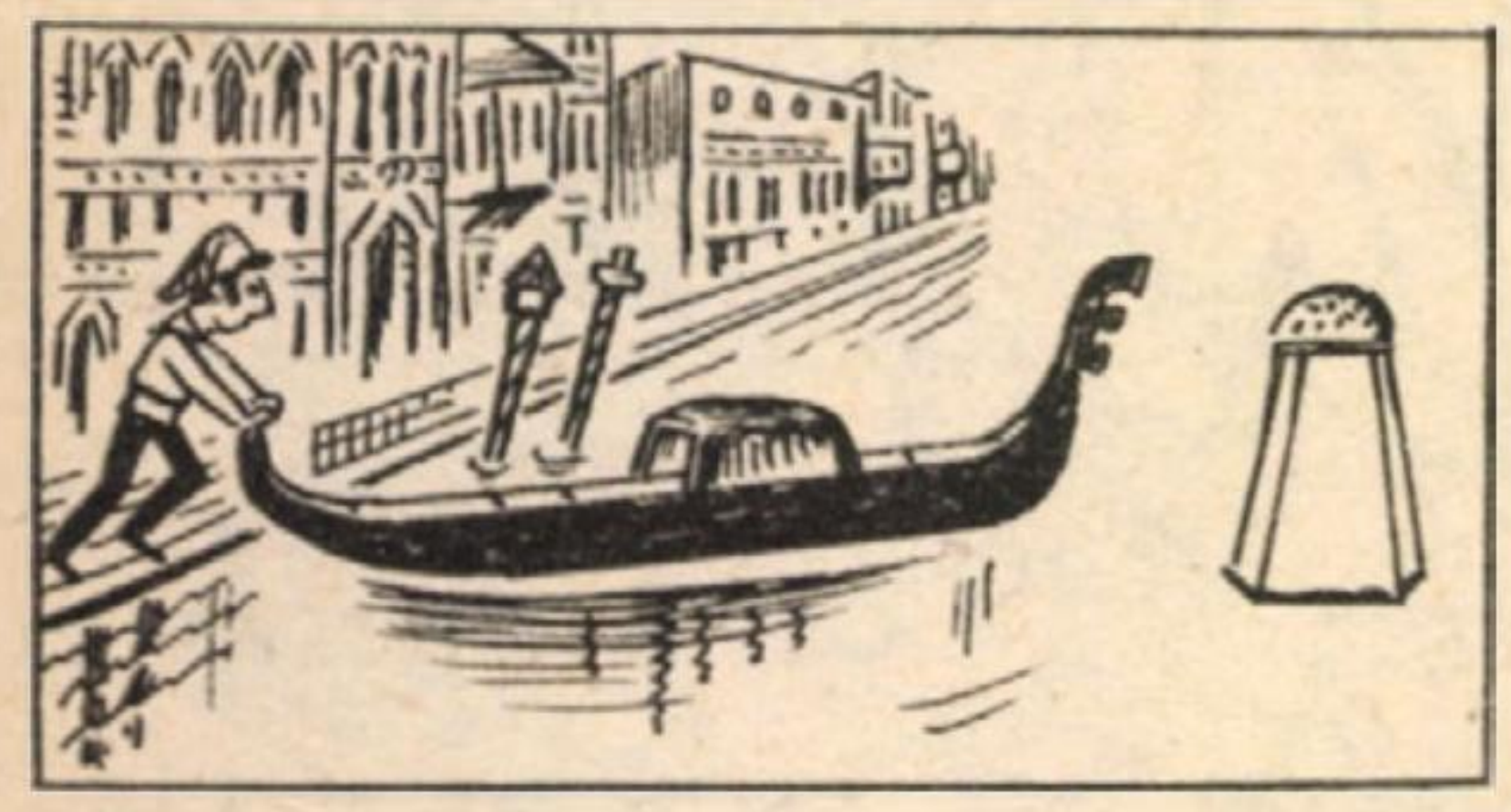

A megfejtéseket — kizárólag levelezőlapon — erre a címre kell legkésőbb december 18-ig beküldeni: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-50 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

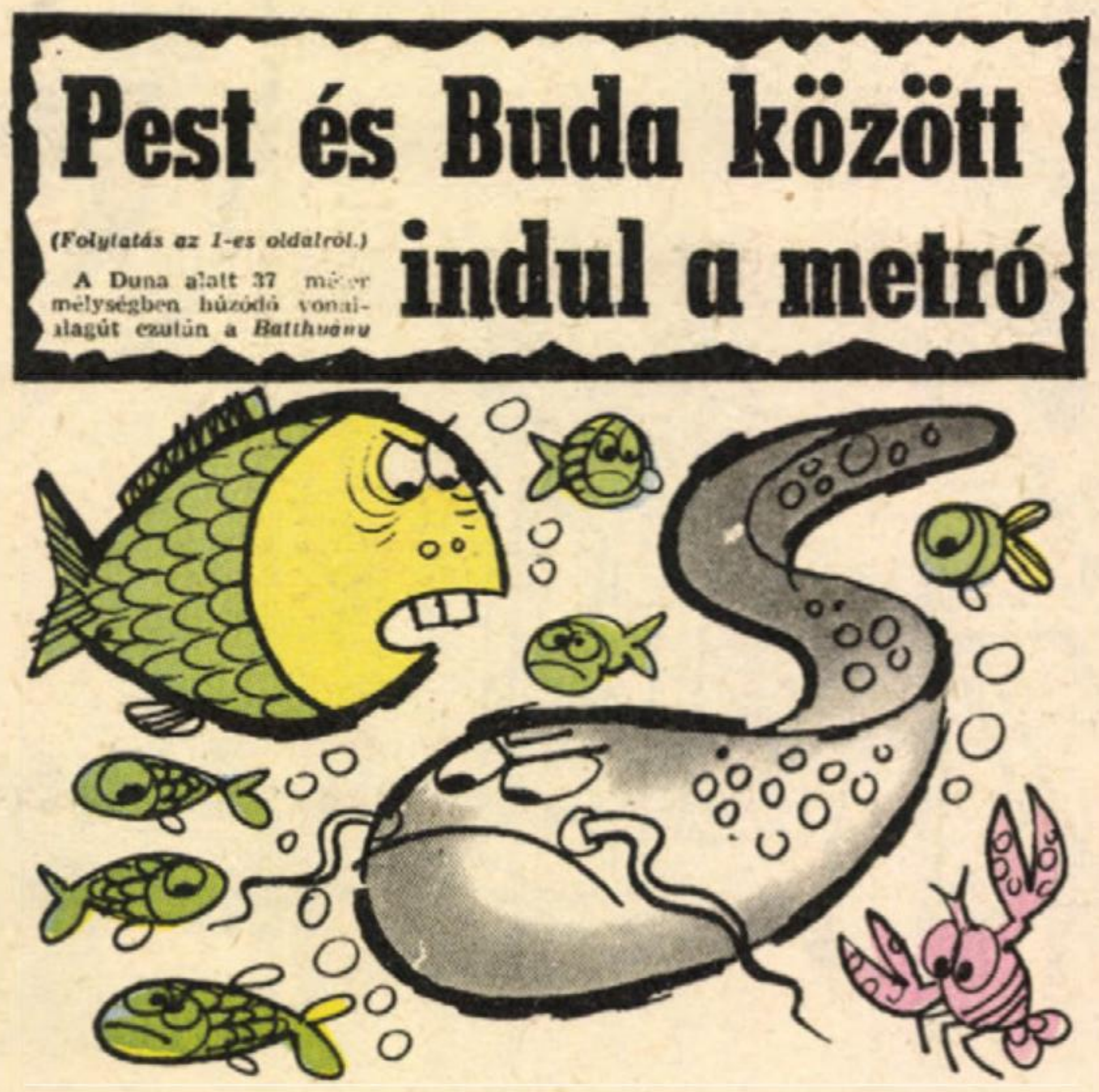

Pest és Buda között indul a metró

(Folytatás az 1-es oldalról.)

A Duna alatt 37 méter mélységben húzódó vonalalagút ezután a *Batthyány*

– Az az érzésem, hogy mászkálnak alattunk.

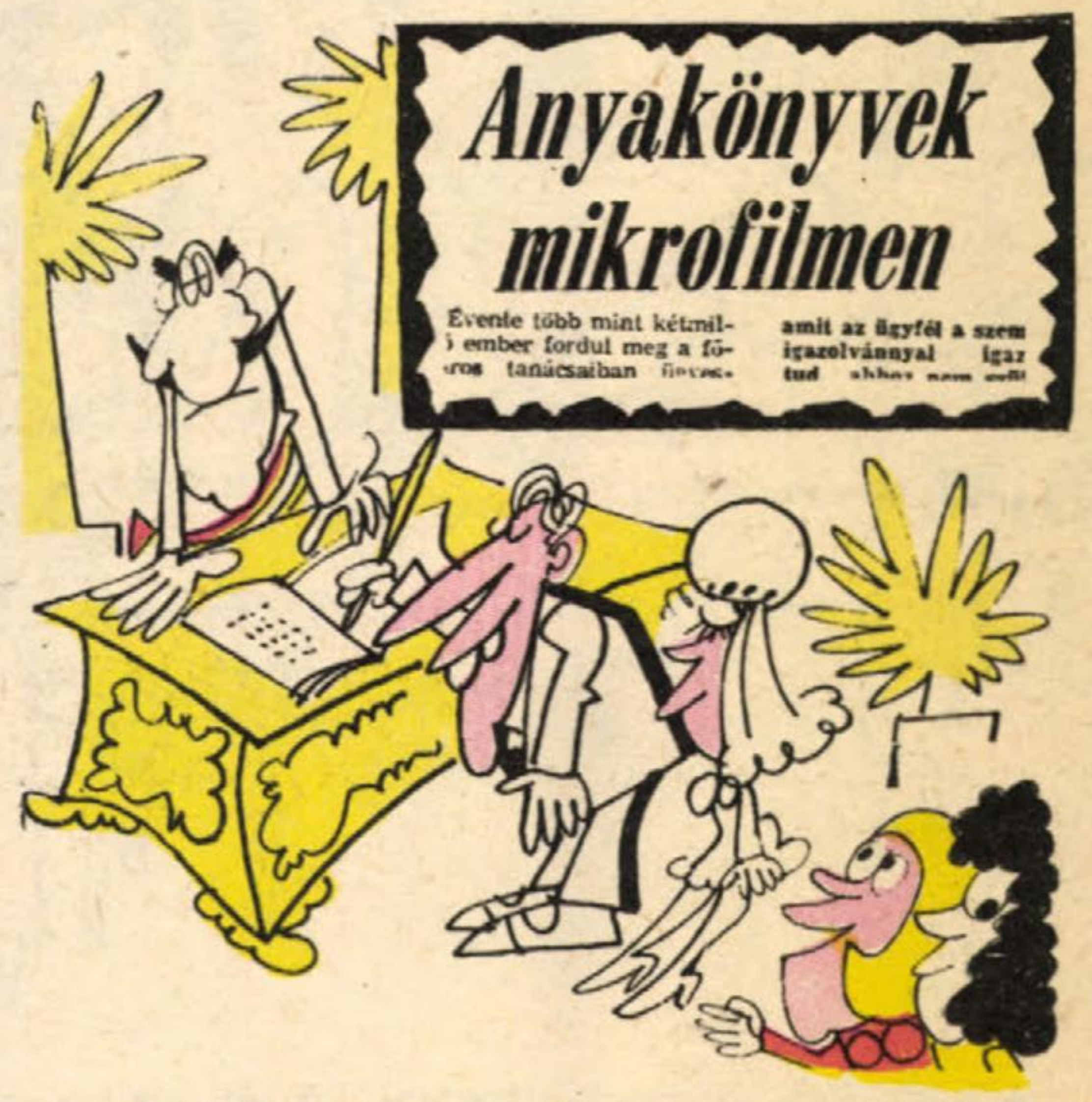

Anyakönyvek mikrofilmen

Évente több mint kétmil-
ember fordul meg a fő-
ros tanácsaiban

amit az ügyfél a szem
igazolvánnyal igaz

– Az Icából mikrofilmsztár lesz, ugyanis ötödször megy férjhez.

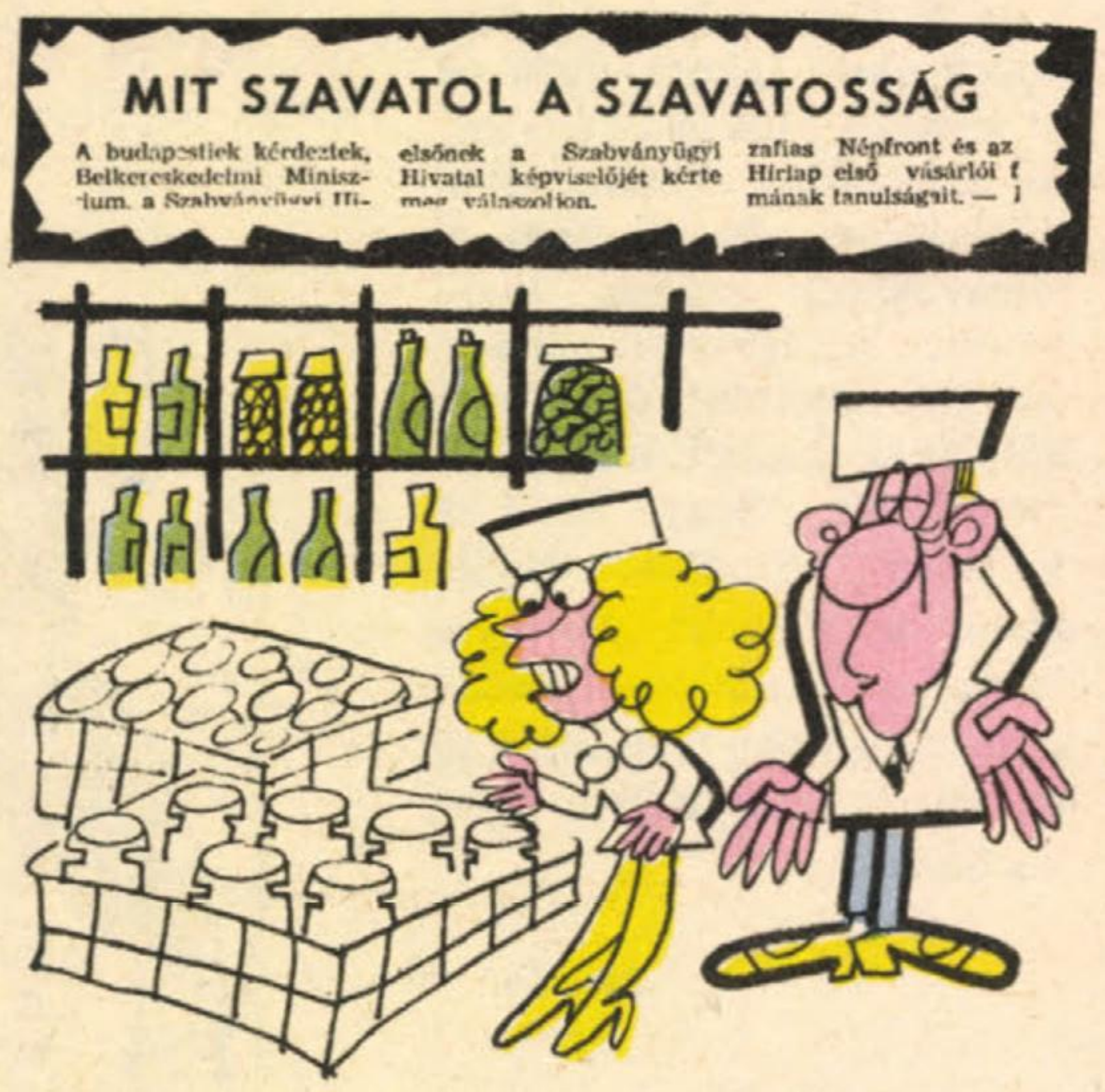

MIT SZAVATOL A SZAVATOSSÁG

A budapestiek kérdeztek, Belkereskedelmi Minisz-

elsőnek a Szabványügyi Hivatal képviselőjét kérte

zafias Népfront és az Hírlap első vásárlói f mának tanulságait. —

– Főnök kartárs, ez a tej megsavanyodott!
– Nem baj, írja rá, hogy joghurt.

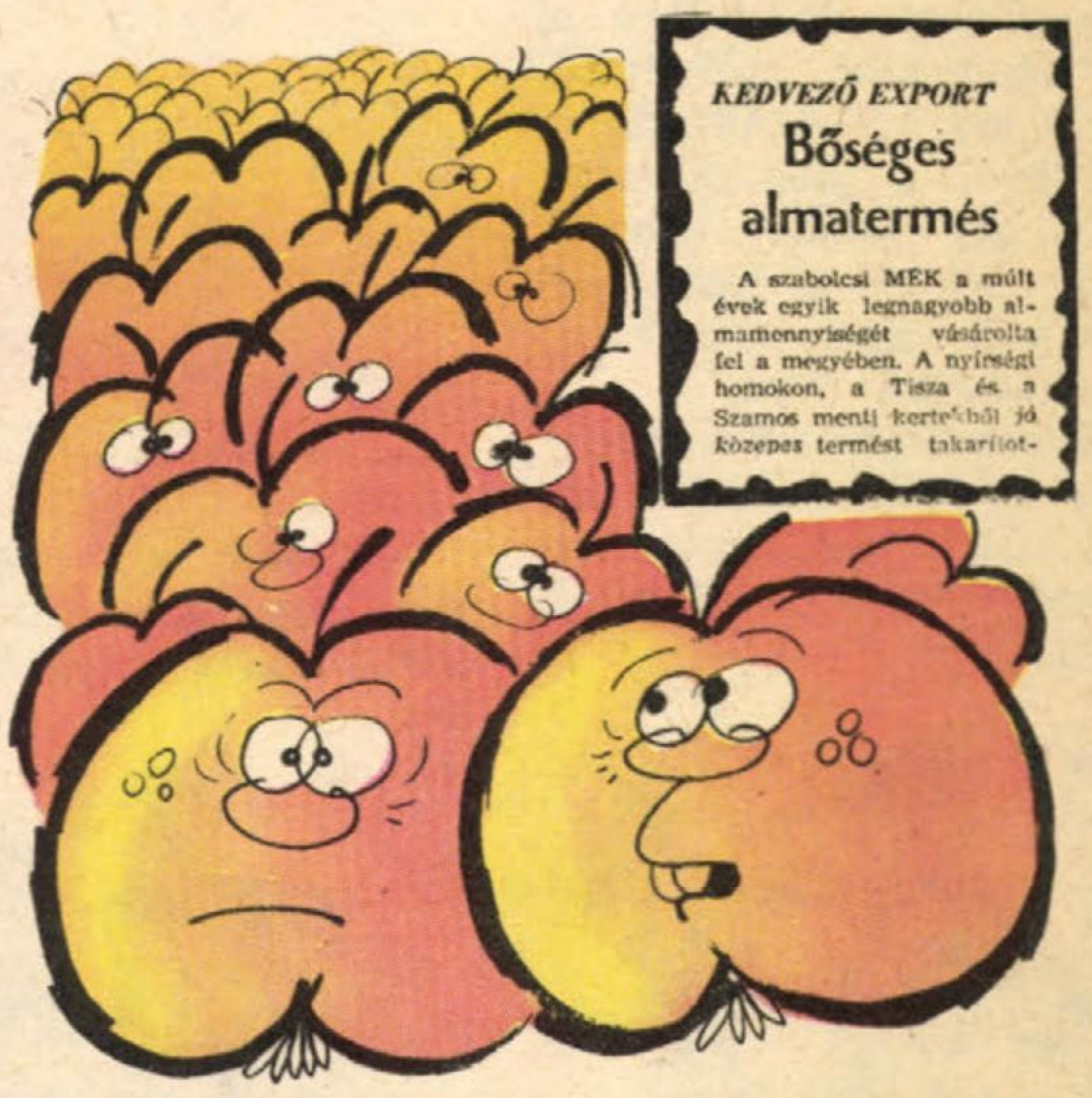

KEDVEZŐ EXPORT

Bőséges almatermés

A szabolcsi MÉK a múlt évek egyik legnagyobb almamennyiségét vásárolta fel a megyében. A nyírségi homokon, a Tisza és a Szamos menti kertekből jó közepes termést takarítot-

– A demográfiával nem volna baj, csak sok az ütődött.

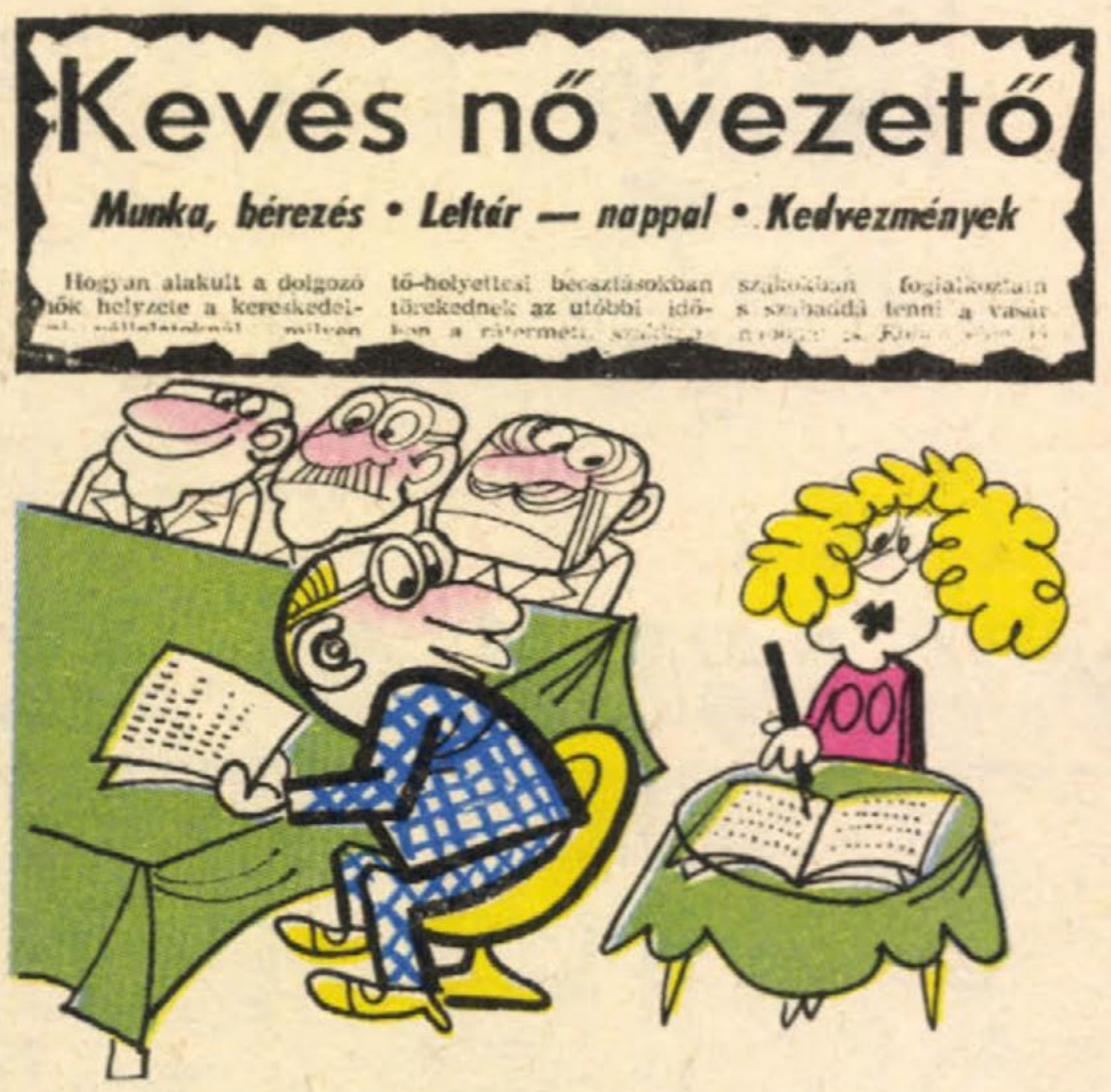

Kevés nő vezető

Munka, bérezés • Leltár — nappal • Kedvezmények

Hogyan alakult a dolgozó nők helyzete a kereskedel-

tő-helyettesi beosztásokban törekednek az utóbbi idő-

– Nálunk egyenjogúság van. Mi vezetjük a vállalatot, Mancika a jegyzőkönyvet.

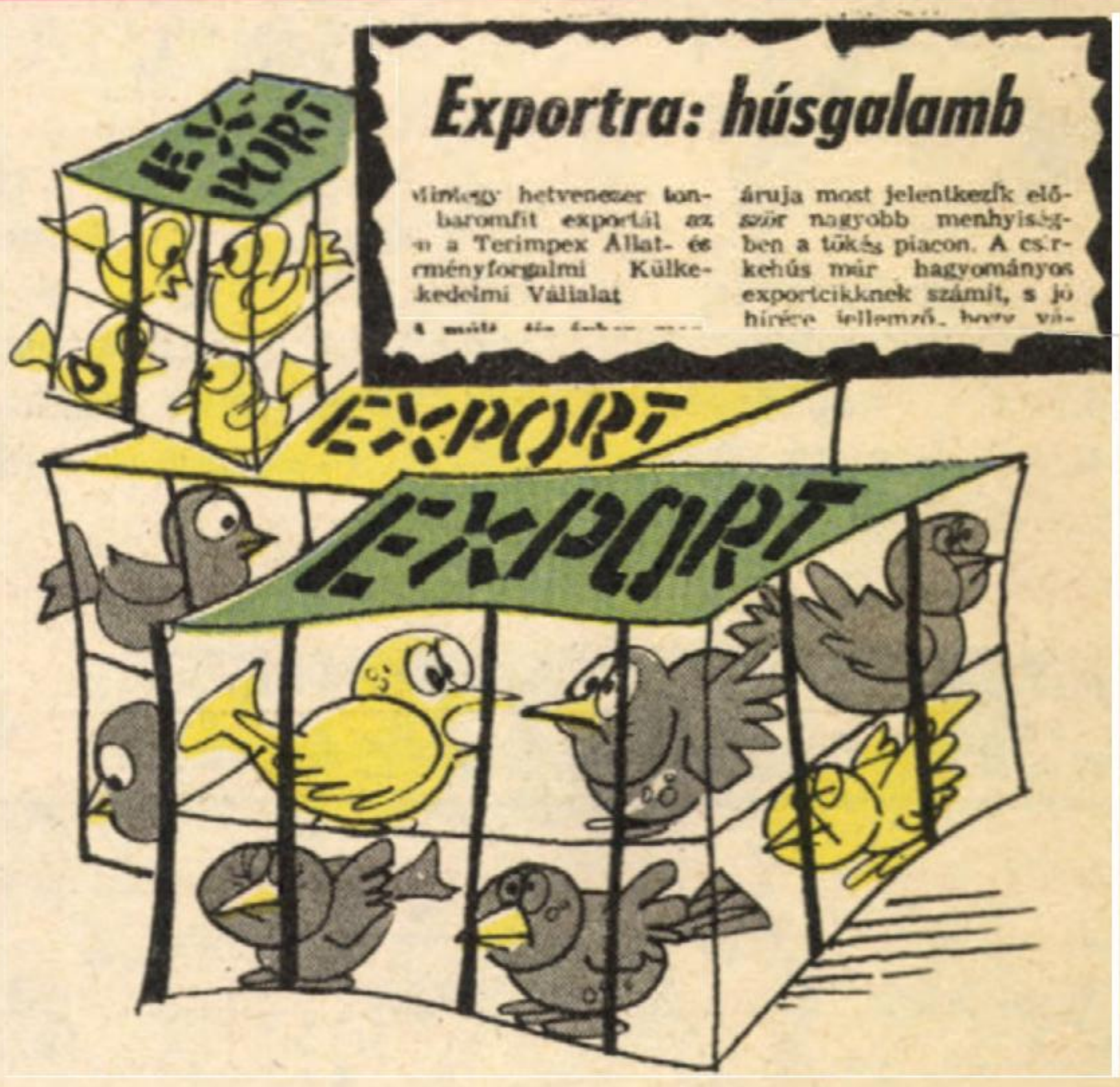

Exportra: húsgalamb

Mintegy hetvenezer tonna baromfit exportál az a Terimpex Állat- és ményforgalmi Külkereskedelmi Vállalat

áruja most jelentkezik először nagyobb menhyiségben a tőkés piacon. A csirkehús már hagyományos exportcikknek számít, s jó hírére jellemző, hogy vá-

– Ne búsuljon, kolléga, nem lehet mindenki békegalamb.

A PER

Az International Herald Tribune érdekes válóperről számol be.

– Kérem a válás kimondását – szólt a bíróság előtt Herbert Robins – azzal az indokkal, hogy a házastársi kapcsolat jóvátehetetlenül tönkre ment.

– Mire alapozza ezt a véleményét? – kérdezte a bíró.

– Arra, kérem, hogy a feleségem 1934-ben elhagyott, és azóta sem láttam.

Kimondták.

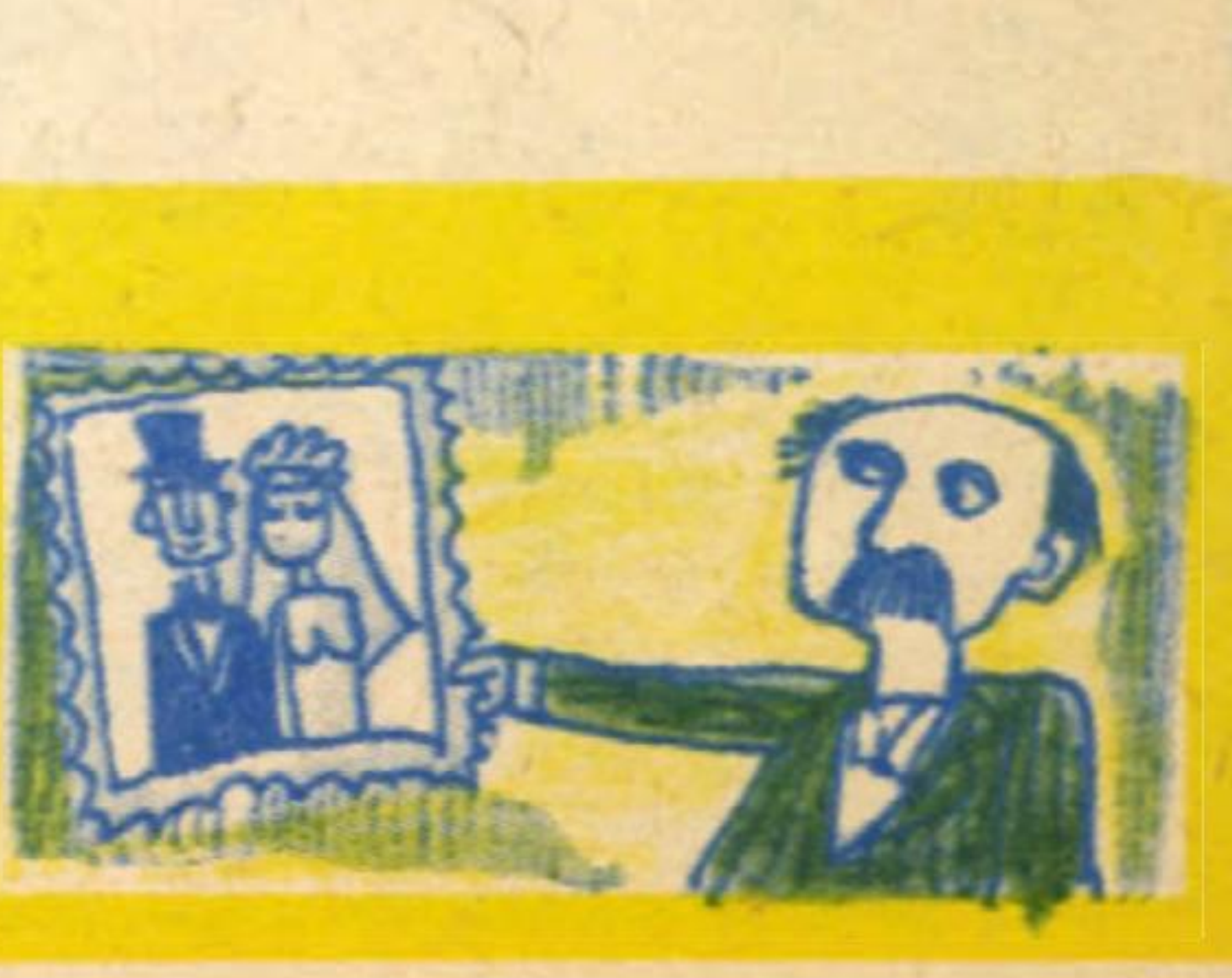

ÁLDOTT SZÍVŰ FŐNÖK

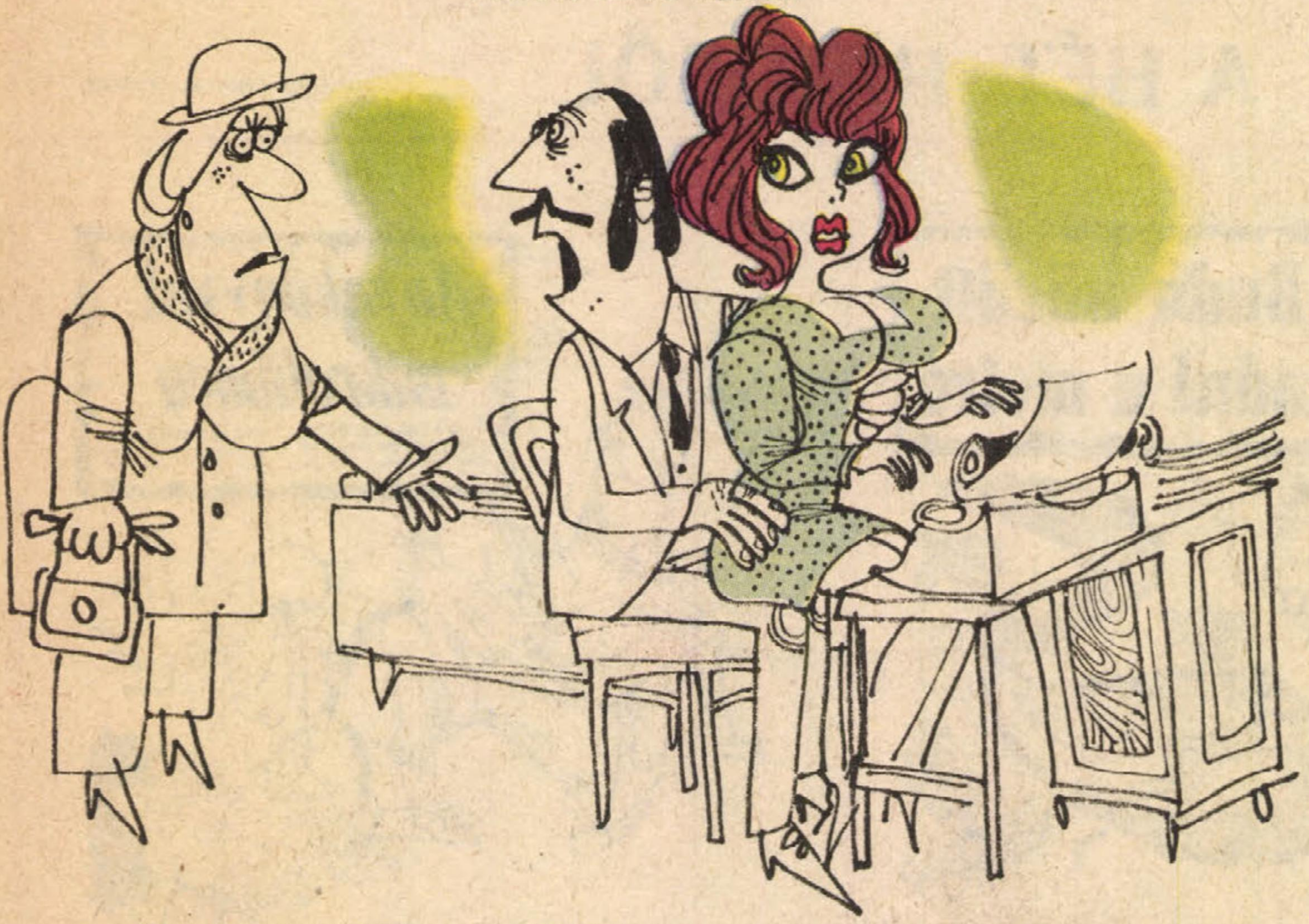

– Kénytelen vagyok kényeztetni Gizikét, mert a mamója a vállalatunk takarítónője!

HORGÁSZMESE

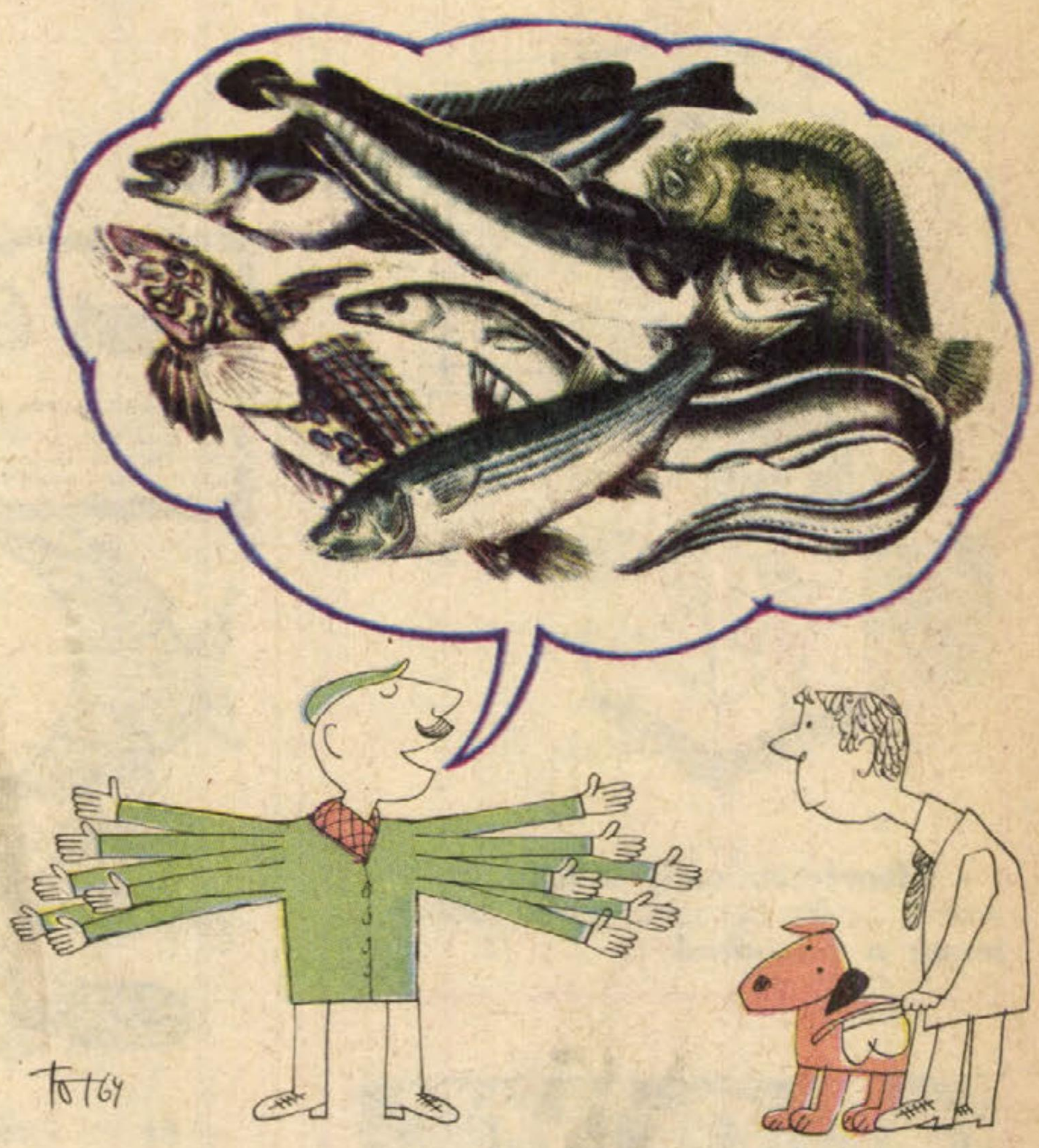

tribün

Angliában feltalálták a nyomjelző golflabdát. Ha a kis gömb eltűnik a bozótban, a játékos megnyom egy gombot, mire a labda egy kis elektronikus szerkezet révén éles hangon csipogni kezd.

(Bevezethetnénk a nyomjelző futballszurkolókat is. Legalább megtudná az ember végre: hová tűntek?)

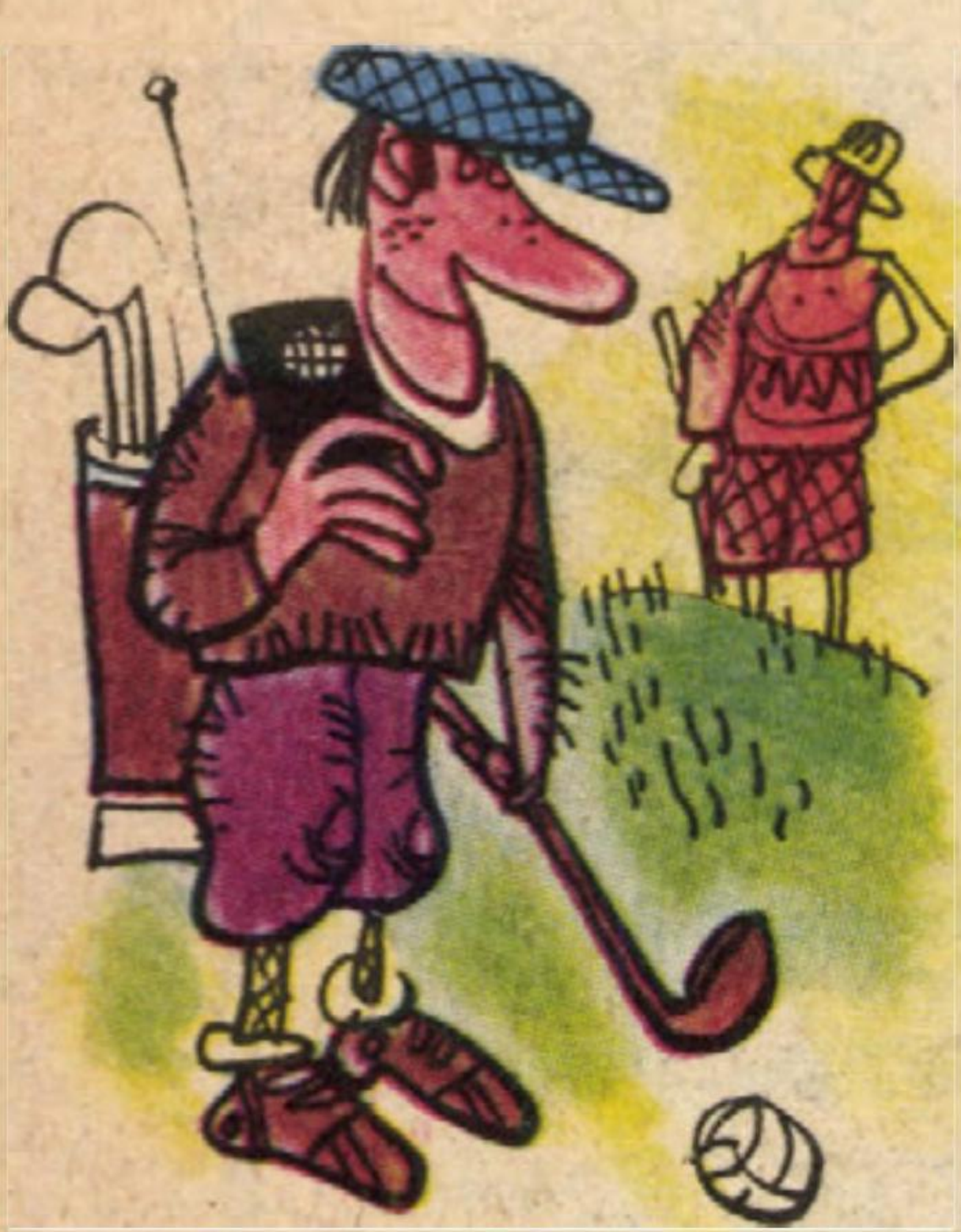

Wilt Chamberlaint, a világhírű néger kosárlabdázót megkérdezte egy kisfiú: hogyan lehetne ő is jó játékos? A válasz:

— Előbb nőjj meg 218 centi magasra, aztán a többit majd megbeszéljük, öcsi.

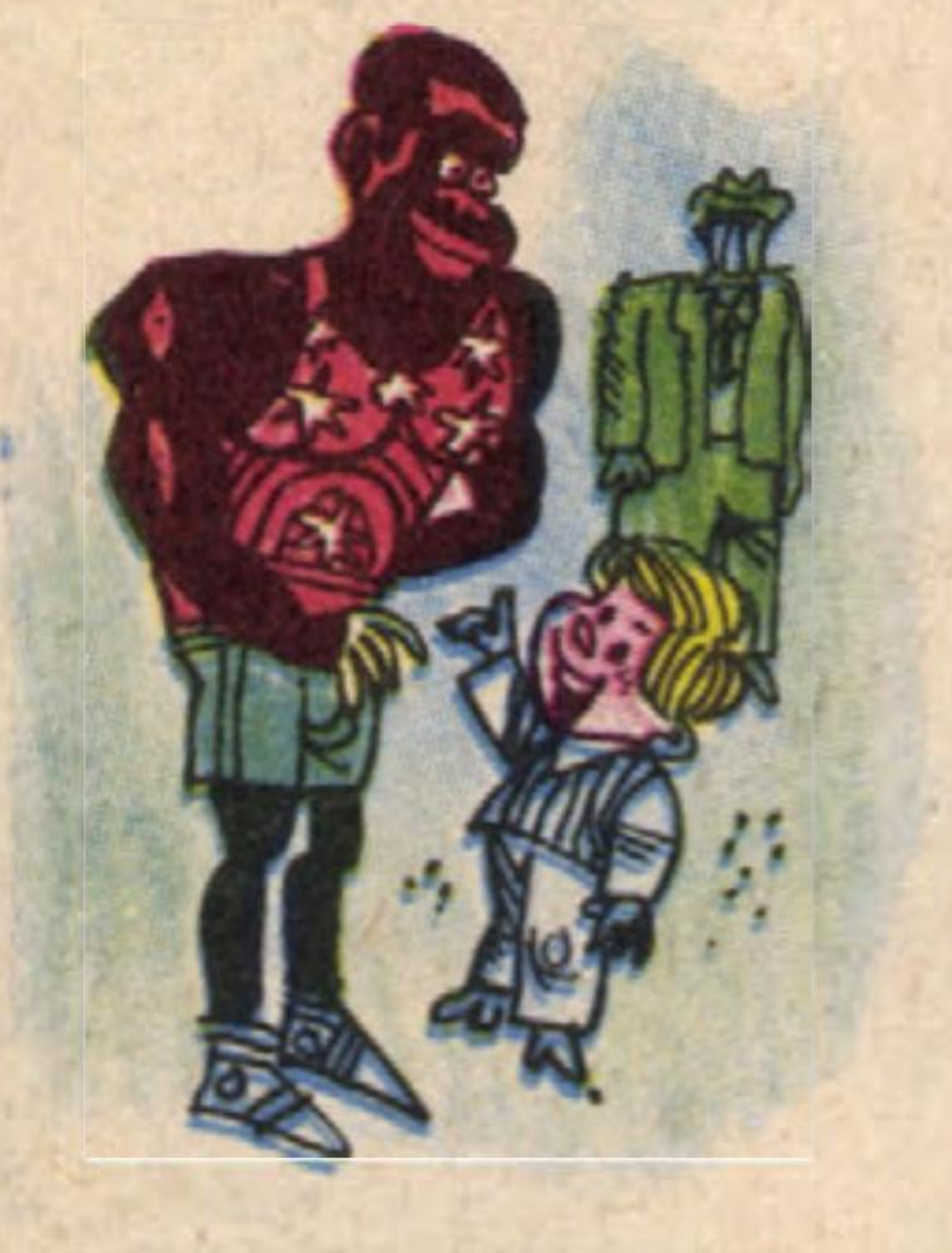

A hosszútávfutó társasága... A müncheni maratont Frank Shorter nyerte. A bajuszos aszkéta most beszámolt felkészülésének némely nehézségéről.

— A New Mexico-i Tao városkában lakom. 1970 és 71 nyarán otthon edzettem, az országúton róttam kilométereimet. Én voltam a környékbeli srácok kedvence. Százszámra álltak az út mentén, öklömnyi kövekkel hajigáltak, azon versengtek, hogy ki tud többször eltalálni. Utóbb apám is elkísért és attól fogva ez valahogy megszűnt. Az öreg biciklin jött utánam s a nyakában puska lógott.

(p. p.)

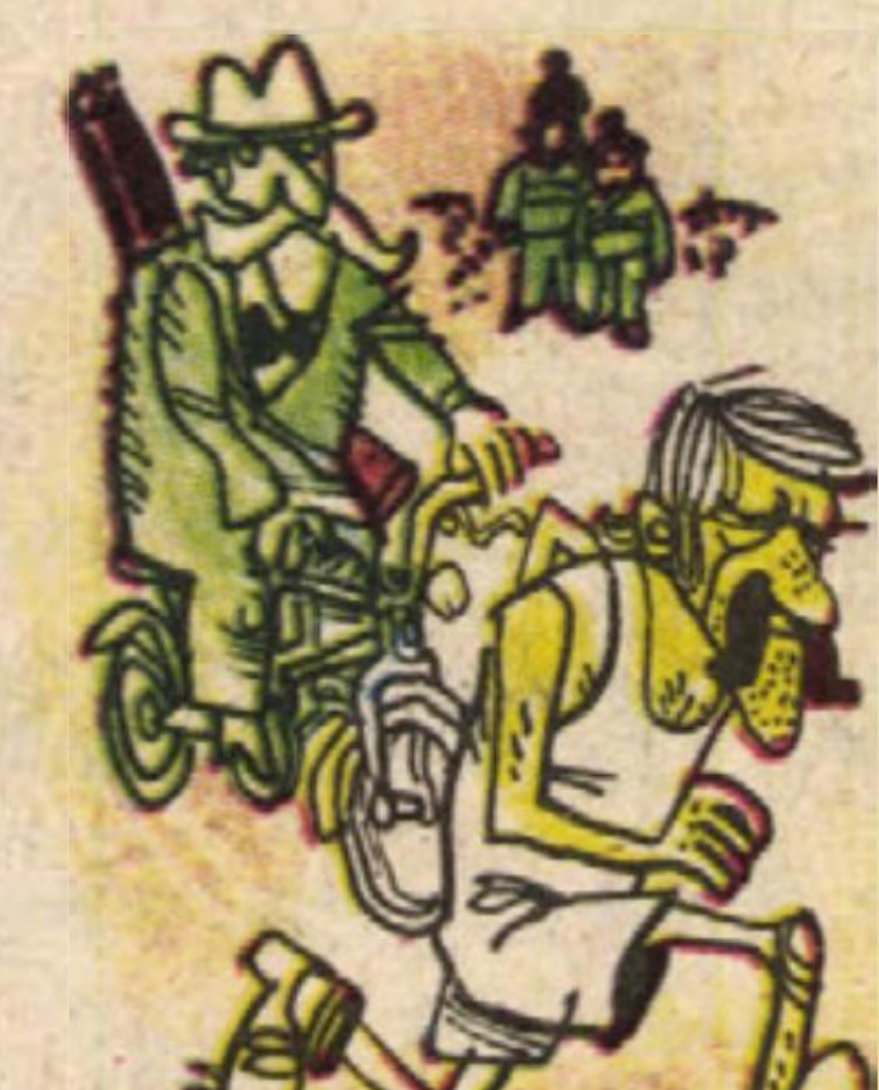

KULTÚREMBEREK

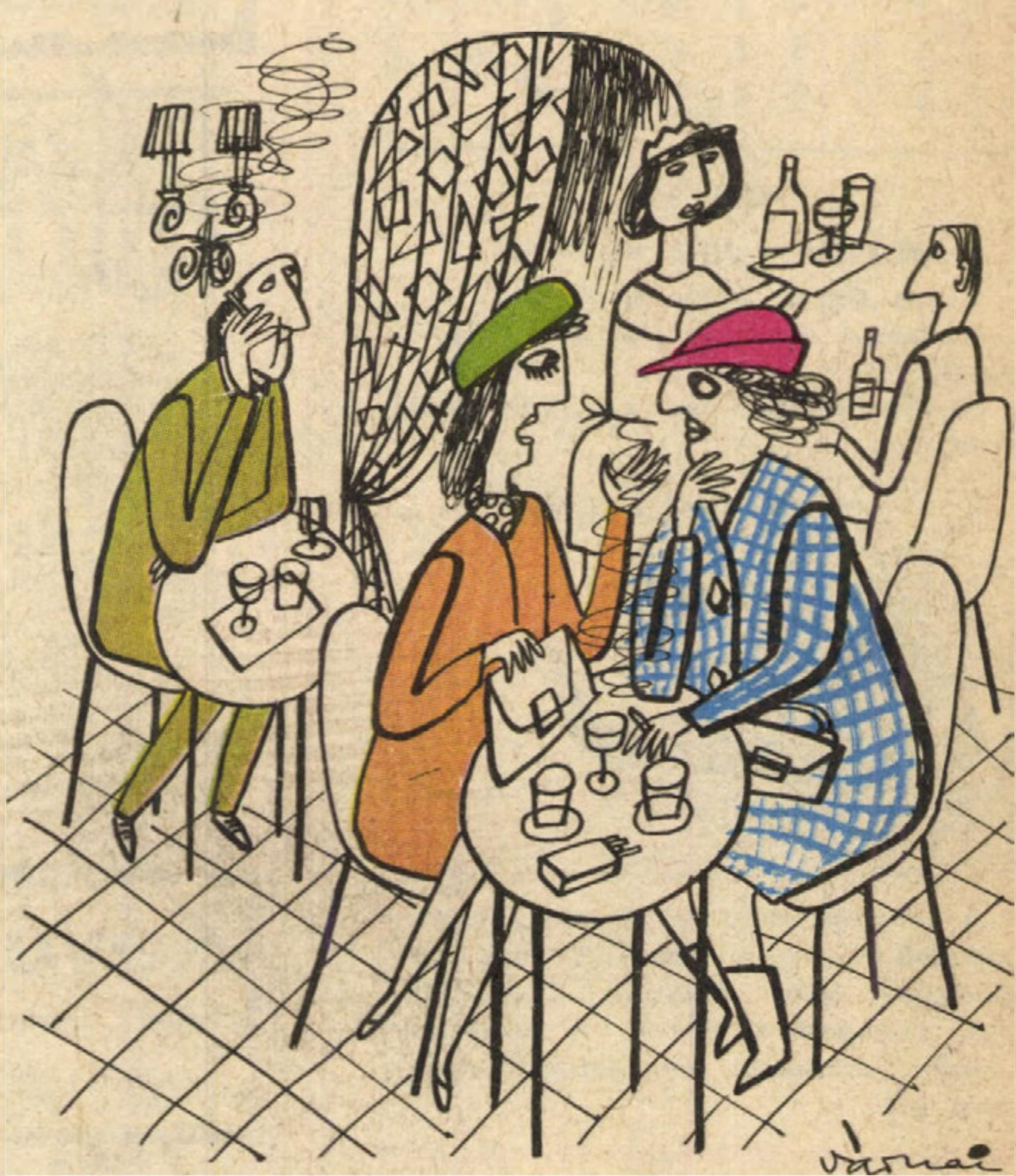

– Vennék egy könyvet a férjem születésnapjára, de már van neki három.

nagy emberek kis történetei

CALIGULA

nagy emberek kis történetei

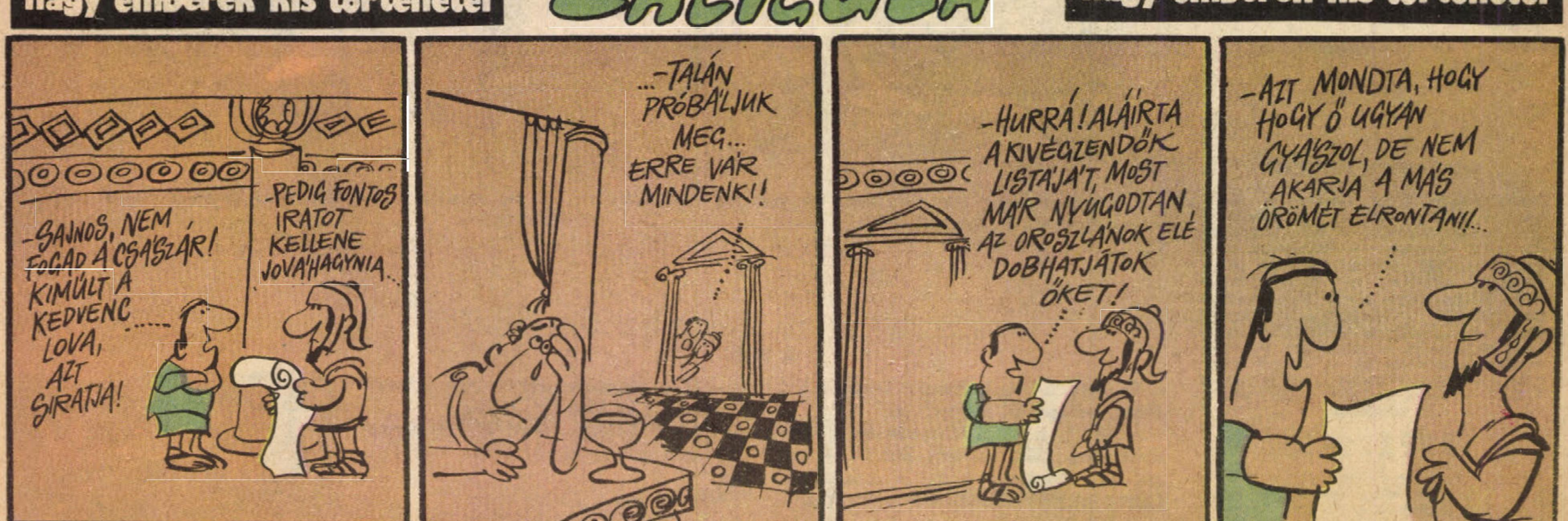

-SAJNOS, NEM FOGAD A CSÁSZÁR! KIMÚLT A KEDVENC LOVA, AZT SIRATJA!
-PEDIG FONTOS IRATOT KELLENE JÓVÁHAGYNIA...
...-TALÁN PRÓBÁLJUK MEG... ERRE VÁR MINDENKI!
-HURRÁ! ALÁÍRTA A KIVÉGZENDŐK LISTÁJÁT, MOST MÁR NYUGODTAN AZ OROSZLÁNOK ELÉ DOBHATJÁTOK ŐKET!
-AZT MONDTA, HOGY HOGY Ő UGYAN GYÁSZOL, DE NEM AKARJA A MÁS ÖRÖMÉT ELRONTANI!...